

Giới thiệu Vô Thượng Tiên Vận Convert

chơi Game Online, cái gì lớn nhất trọng yếu?

Trang bị lớn nhất trọng yếu? Sai; Cấp Bậc lớn nhất trọng yếu? Sai;

Huynh đệ lớn nhất trọng yếu? Sai; R M B lớn nhất trọng yếu? Sai.

Vận khí lớn nhất trọng yếu, thăng cấp trang bị nhiều lần thành, đánh tiểu quái đều có thể bạo Thần Trang? Ai có thể so?

Tu tiên cũng giống vậy, người Tu Luyện nhanh, người thiên phú cao, so ra kém ta rơi vực sâu liền lấy bảo.

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Tiên Vận Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Ẩn Tàng Bí Tịch

"Lý Trung, an bài mấy người, đi với ta thu thập thư tịch một cái mười sáu mười bảy tuổi thiếu nữ đi vào giữa sườn núi một lương đình, mở miệng nói ra.

Trong lương đình, tổng cộng có mười mấy người, bốn người tại thời bài cửu, một đám người vây quanh xem.

"Nguyên lai là Tiểu Bình tỷ." Nhà cái người nam kia ước chừng chừng ba mươi tuổi, ngẩng đầu nhìn này cô gái liếc mắt, hỏi tiếp: "Tiểu Bình tỷ, muốn thu thập cái gì thư tịch, là bí tịch võ công sao?"

Tiểu Bình tỷ khinh thường 'Hừ' một tiếng, "Bí tịch võ công, có thể đến phiên các người? Chính là một ít vô dụng sách cũ, chồng chất trong phòng, nhanh mốc meo. Công tử nói, cho người an bài mấy người, đem nó chuyển ra đi."

"Vâng, Tiểu Bình tỷ." Cái kia nam Lý Trung đáp ứng một tiếng, ánh mắt theo trong lương đình trên thân người đảo qua, chỉ hai người, "Người, người, đi theo Tiểu Bình tỷ đi khuôn đồ."

Hai người kia không tình nguyện đứng lên, cũng không dám nói thêm cái gì.

Tiểu Bình nhìn hai người kia liếc mắt, cau mày nói: "Hai người không đủ, lại đến một cái."

Cái kia nam Lý Trung nghe vậy lần nữa hướng những người khác trên người nhìn lại, tại hắn người đối diện người nam kia mà cười cười nói: "Lý lão đại, sẽ không để cho huynh đệ đi thôi?"

Lý Trung nói: "Huynh đệ mình, như thế có thể cho các người làm loại này việc nặng?"

Nói xong chuyển hướng Tiểu Bình, "Tiểu Bình tỷ, phiền toái người lại chờ một chút."

Tiểu Bình không vui mà nói: "Còn muốn bao lâu?"

Lý Trung đứng dậy, theo mắt trong đình hướng ra phía ngoài vừa nhìn, mặt lộ đáng tươi cười, "Gần nhanh đến."

Giữa sườn núi ở bên trong, một cái hai mươi tuổi nam tử trẻ tuổi gánh lấy hai thùng nước trà, gian nan từ phía dưới đi tới, phương hướng đúng là đình nghỉ mát phương hướng.

Lý Trung đã đợi không kịp, lớn tiếng thúc giục, "Vu Sơ, đi lên nhanh một chút, gánh nước mà thôi, như vậy lè mè."

"Đến rồi." Vu Sơ gánh lấy nước, đi vào đình nghỉ mát.

"Chết khát ta

Nước trà vốn là nóng, theo dưới núi gánh đi lên, đã nguội, một đám người vây đi qua tranh nước uống.

Lý Trung thò tay hướng Vu Sơ một ngón tay, "Vu Sơ, người cùng Tiểu Bình tỷ đi chuyển sách."

Vu Sơ ngần ngừ, không có gì lực lượng hỏi ngược lại: "Để cho ta đi chuyển sách?"

Lý Trung thần sắc chuyển sang lạnh lẽo, "Như thế, người không muốn?"

Những người khác nghe Lý Trung, tất cả đều dừng lại động tác trong tay, nhìn qua Vu Sơ, thần sắc lạnh như băng. Tự hồ chỉ muốn Lý Trung ra lệnh một tiếng, gần cùng lúc nhào lên, làm thịt Vu Sơ.

"Cái này..." Vu Sơ giải thích: "Ta mới vừa vận gánh nước đi lên, còn không có nghỉ ngơi một chút, ở đây nhiều người như vậy nhàn rỗi, không thể đối lại người đi thi?"

Lý Trung tức giận, lạnh lùng nói: "Ta nói cho ngươi đi, chính là ngươi đi. Công tử đem các ngươi giao cho ta quản, ta nguyện ý như thế an bài, gần như thế an bài, ngươi không phục, đến công tử chỗ đó cáo ta đi a."

Vu Sơ nghe hần ngữ khí nghiêm khắc, trong nội tâm không khỏi phát lạnh, hậm hực mà nói: "Ta đi là được, làm gì nói nghiêm trọng như vậy."

Lý Trung 'Hừ' một tiếng, trên mặt tàn khốc không giảm.

Hai người trong miệng công tử chỉ chính là 'Lạc Hoa Công Tử' Dư Thanh, chính là Bách Huyền Môn thân truyền đệ tử. Bách Huyền Môn chính là trong truyền thuyết tu tiên môn phái, nơi đóng quân ngay tại Bạch Đầu Sơn, cũng chính là bọn họ hiện tại chỗ trên núi.

Vu Sơ tại mấy tháng trước, theo một cái thế giới khác xuyên việt tới, vừa vận xuất hiện tại Bạch Đầu Sơn chân núi dưới kết quả bị 'Lạc Hoa Công Tử' Dư Thanh lấy đến, làm tạp dịch.

Lý Trung là Dư Thanh thân tín, phụ trợ Dư Thanh quản lý trên núi tạp dịch. Vu Sơ mới tới, không có chỗ dựa, không khỏi khắp nơi bị người bắt nạt, mặc kệ cái gì bán công việc vất vả, Lý Trung đều an bài hần làm.

Vu Sơ ngay từ đầu không kinh nghiệm, đã từng đến Dư Thanh chỗ đó tố cáo một lần hình dáng, kết quả Dư Thanh thiên vị Lý Trung, ngược lại bảo người đem hần đánh cho một trận.

Từ đó về sau, Vu Sơ liền một mực ỉn nhẫn không phát.

Hần xuyên việt tới mấy tháng, đối với cái thế giới này, cũng có nhất định được hiểu rõ. Bách Huyền Môn làm tu tiên môn phái, trong môn môn nhân đệ tử tu vi chia làm Hậu Thiên, Tiên Thiên, Luyện Khí Sĩ ba cấp độ.

Bình thường đệ tử tu vi thấp nhất, chỉ có Hậu Thiên Cảnh Giới tu vi.

Cái gọi là Hậu Thiên Cảnh Giới, chính là rèn luyện làn da, cốt cách, huyết nhục, là bình thường Võ Giả có khả năng đạt tới cảnh giới cao nhất. Luyện đến mức tận cùng, làn da mềm dẻo, đao thương bất nhập, cốt cách cứng rắn, ngoại lực khó làm thương tổn, huyết nhục ngưng thực, bách bệnh không sinh.

Tiếp theo là Tiên Thiên cảnh giới. Bước vào Tiên Thiên cảnh giới, chính là thân truyền đệ tử. 'Lạc Hoa Công Tử' Dư Thanh chính là thân truyền đệ tử một trong.

Cái gọi là Tiên Thiên cảnh giới, chỉ chính là đánh vỡ thân thể cực hạn, đột phá thân thể phạm thai. Luyện đến mức tận cùng, thân thể nhẹ nhàng, cơ hồ không có sức nặng, gần tính toán đứng ở trên mặt nước, cũng sẽ không trầm xuống. Tốc độ đột phá cực hạn, đi lại như gió. Lực lớn vô cùng, khai sơn phá thạch. Khôi phục lực mạnh mẽ, bị thụ lại lần nữa thương, cũng có thể nhanh chóng khôi phục, cơ hồ là Bất Tử Chi Thân.

Lại hướng lên thì là Luyện Khí Sĩ cảnh giới, cái này cấp độ, tại Bách Huyền Môn chỉ có cường môn cùng trong môn trưởng lão mới có thể đạt tới. Đến đó một bước, cụ thể là dạng gì, cũng không phải là Vu Sơ cái này cấp độ người có khả năng tiếp xúc đến được rồi.

Hần có thể tiếp xúc đến tới cao tầng thứ, thì ra là 'Lạc Hoa Công Tử' Dư Thanh mà thôi.

"Đi theo ta."

Tiểu Bình mệnh lệnh một tiếng, mang theo Vu Sơ ba người theo trong đình ly khai, đến một chỗ phòng lớn trước mặt. Vào trong nhà, mới phát hiện là một chỗ thư phòng, trên giá sách bày biện một ít thư tịch, hai cái tay cầm trường thương võ giả đứng tại giá sách trước mặt trông coi.

Vu Sơ vụng trộm liếc một cái, gáy sách bên trên nhãn hiệu trừ danh chữ, đều là chút ít bí tịch võ công một loại, có 《Bách Bộ Thần Quyền》, 《Thiếu Lâm bảy mươi hai tuyệt kỹ》, 《Vô Tướng thân thông》, 《Tu Di sơn quyền》, 《Đại Thừa Bàn Nhược thân công》, 《Như Lai Thần Chương》 vân vân.

Những này bí tịch võ công, chủ yếu là bình thường đệ tử tu luyện, tạp dịch cũng có cơ hội tu luyện, nhưng muốn xem hần chủ nhân tâm tình. 'Lạc Hoa Công Tử' Dư Thanh tâm tình tốt thời điểm, đã từng ban cho Lý Trung một bộ 《Phục Ma Kiếm pháp》 kiếm phổ, tất cả tạp dịch đều hâm mộ cực kỳ khùng khiếp.

Vu Sơ tham lam nhìn qua trên giá sách bí tịch liếc mắt, những này bí tịch võ công, toàn bộ đều thật sự, bất luận cái gì đồng dạng bí tịch võ công, cũng có thể luyện được cao thâm võ công. Nếu như mình có cơ hội tu luyện, gần tính toán không thể đạt tới 'Lạc Hoa Công Tử' Dư Thanh cấp độ, ít nhất cũng có cơ hội chạy trốn.

Hần tại Bạch Đầu Sơn bên trên, mỗi ngày thụ Lý Trung một đám người ức hiếp, đã sớm không muốn tiếp tục ở lại nữa rồi. Nhưng sợ tại 'Lạc Hoa Công Tử' thế lực, không dám chạy trốn mà thôi.

Một cái Võ Giả phát hiện Vu Sơ đang đọc sách giá bên trên bí tịch, đột nhiên 'Hừ' một tiếng, hướng Vu Sơ trừng đi qua, ánh mắt sắc bén.

Vu Sơ trong nội tâm rùng mình, vội vàng quay đầu đi.

Lúc này mới nhớ tới, chỗ ở mình địa phương là 'Lạc Hoa Công Tử' Dư Thanh bí tịch cất chứa thất. Trong phòng bí tịch, trừ phi Dư Thanh cho phép, bọn hán những này bình thường tạp dịch, chính là liền nhìn liếc mắt tư cách đều không có. Lén nhìn, bị thủ vệ bắt lấy, giết chết đều là nhẹ.

Tiểu Bình tỷ thò tay chỉ vào góc tường chông chất lấy một đồng lớn như tiểu sơn sách cũ, thuận miệng phân phó, "Ba người các ngươi, đem những này sách cũ thu thập, đem đến đối diện trong phòng đi. Hạn các ngươi hôm nay thu thập xong, thu thập không hết, buổi tối cũng đừng nghĩ ăn cơm."

"vàng" một cái tạp dịch lên tiếng, đi qua thu thập thư tịch.

Vu Sơ vội vàng cùng đi qua, còn không có tới gần, liền nghe đến một cổ mốc meo mùi theo sách cũ trong đồng phát ra, Vu Sơ ngừng thở.

"Những này sách cũ, đều là theo Dư Thanh trong thư phòng đào thải ra khỏi đến, có thể hay không có bí tịch võ công tại? Có thể hay không có người sai đem bí tịch võ công trở thành bình thường thư tịch, không cần thận ném vào?"

Vu Sơ suy nghĩ, ánh mắt tại sách chông chất thượng du đi.

Cái kia hai cái tạp dịch hiển nhiên cùng hán có đồng dạng ý nghĩ, một cái tạp dịch ngồi xổm người xuống, mượn sửa sang lại thư tịch cơ hội, cầm lấy một quyển sách, tiện tay mở ra một tờ.

Tiểu Bình liếc mắt chứng kiến, đoán được tên kia tạp dịch tâm tư, nhìn không được cười lạnh, "Những sách này tịch, đều là ta tự tay sửa sang lại đi ra, đào thải trước, ít nhất kiểm tra rồi mười lần, nếu là có bí tịch võ công trà trộn vào đi, cái kia mới là lạ."

Nói đến đây hậu, khuôn mặt đột nhiên trầm xuống, "Các ngươi cứ việc chậm rãi lục lọi, đêm nay thu thập không hết, ai cũng đừng suy nghĩ qua."

Cái kia tạp dịch nghe, vội vàng đem trong tay thư tịch thả trên mặt đất, lại từ sách cũ trong đồng nhặt được hơn mười bản sách, chông chất cùng một chỗ, chuyển, đi ra ngoài phòng. Cái khác tạp dịch giống như hán.

Vu Sơ bất động thanh sắc, đồng dạng thu lại hơn mười bản sách, dời lên hướng bên ngoài đi.

Tiểu Bình ở phía trước dẫn đường, đi ra bí tịch cất chứa thất, đón lấy xuyên qua một hoa viên, đi đến một cái khác lúc phòng lớn trước mặt.

Nàng thò tay giữ cửa đẩy ra, khi trước đi vào, lười biếng trong đại sảnh một đem trên ghế ngồi xuống, chỉ huy Vu Sơ bọn hán, "Đem sách thả ở bên kia trên kệ, một gốc bản dọn xong. Lúc đó làm xong, lúc đó thả các ngươi rồi đi."

Vu Sơ hướng trong phòng nhìn một cái, liếc thấy đến bên tường bày biện nhiều cái lớn giá. Lập tức ôm thư tịch, đi đến bên cạnh giá sách, đem trong tay thư tịch một gốc bản xếp đặt đi lên.

Dọn xong về sau, lại đến bí tịch cất chứa thất chuyển sách, Tiểu Bình ở lại cái kia lúc trong phòng chờ, cũng không theo tới.

Vu Sơ nhìn thấy loại này tình cảnh, trong nội tâm buồn lòng. Trở lại bí tịch cất chứa thất, tại sách chông chất trước ngồi xổm xuống, nhìn qua cái kia tiểu sơn sách chông chất, lập tức sinh ra một ít hán ý nghĩ của nó.

Rất hiển nhiên, cái này chông chất trong sách là không thể nào có rõ ràng bí tịch võ công trộn lẫn đi vào, gần tính toán có, cũng sớm bị Tiểu Bình thu thập đi ra ngoài.

Nhưng không có rõ ràng bí tịch võ công tại, không có nghĩa là không có ẩn tàng bí tịch võ công.

Vu Sơ kiếp trước xem qua rất nhiều tiểu thuyết võ hiệp, biết rõ càng là võ công cao thâm bí tịch, càng sẽ không xuất hiện tại dễ làm người khác chú ý địa phương, có giấu ở sách tường kẹp, có ghi tại sách khác giữa những hàng chữ, còn có dút khoát sử dụng ẩn hình nước thuốc ghi ở trong sách, dưới bình thường tình huống nhìn không tới, dùng đặc thù phương pháp mới có thể hiển hiện ra.

Vu Sơ hiện đang tìm kiếm, chính là ẩn tàng bí tịch võ công.

Muốn tại thu thập sách cái kia thì một đoạn thời gian ngắn bên trong, tìm được ẩn tàng bí tịch võ công, tắc thì không phải có vô cùng tốt nhãn lực không thể. Bằng không thì trì hoãn thời gian quá dài, người khác liền muốn hoài nghi.

Hán căn cứ từ mình kiếp trước đoán tiểu thuyết võ hiệp kinh nghiệm, tiện tay cầm lấy một quyển sách, nhìn một chút bìa ngoài, "Chư Tử học võ lòng, đây là võ lòng độc vật, không có khả năng có bí tịch, buông tha."

Tiện tay buông, lại gánh hạ một bản.

...

"《 Tứ Thập Nhị Chương Kinh 》, kinh Phật, có thể hay không có?" Vu Sơ đáp mắt một xem bìa ngoài, bìa ngoài chỉ là một trang giấy, tự nhiên không có khả năng tại bìa ngoài ở bên trong. Mượn thu lại cơ hội, theo tay vừa lộn, hướng trong sách nội dung nhìn sang.

"Chữ trong khe cũng không có, xem ra là không có được rồi, trừ phi là ẩn tàng chữ viết. Nhưng là ẩn tàng chữ viết, gần tính toán cho ta, ta cũng không

biết dùng phương pháp gì bảo chữ hiện ra đến."

Tiện tay buông, tiếp tục xuống lục lại.

"« Luận Ngữ », Nho gia điển tịch, Nho gia kinh thế trị quốc, cùng tu hành không quan hệ, cũng sẽ không có."

...

Lại cầm lấy một bản, nhìn thoáng qua, "« Đạo Đức Kinh », đây là Đạo gia bảo điển a, ô! Bìa ngoài như thế dày như vậy?"

Vu Sơ tay cầm « Đạo Đức Kinh », cảm thấy bìa ngoài độ dày, một lòng bang bang nhảy loạn.

Sách là bình thường sách, bìa ngoài dùng da dê bọc. Nhưng hai tầng da dê, căn bản không có dày như vậy, rất hiển nhiên, cái này bản sách tường kép ở bên trong có cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Tiên Vận Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Ngọc Thanh Thượng Huyền Kinh

Vu Sơ ngăn chặn nội tâm kích động, đem « Đạo Đức Kinh » buông, lại đi cầm sách khác tịch, đặt ở « Đạo Đức Kinh » bên trên).

Vừa làm bên cạnh suy nghĩ: "Cái này bản « Đạo Đức Kinh » bìa ngoài ở bên trong có bí mật, nhất định phải vụng trộm đi. Ta Vu Sơ có thể không ở cái thế giới này trở nên nổi bật, toàn bộ nhờ nó. Hiện tại có thủ vệ nhìn xem, không thể cầm, đến một gian phòng khác ở bên trong, có Tiểu Bình nhìn xem, cũng không thể cầm, cơ hội duy nhất chỉ có trên đường. Theo trong hoa viên đi qua thời điểm, ta làm bộ ngã một phát, đem sách ngã trên mặt đất, mượn nhất sách cơ hội đem « Đạo Đức Kinh » giấu ở trong hoa viên."

Vân vân hai người kia thu thập xong thời điểm, Vu Sơ cũng thu thập xong, ba người tất cả xách vậy chông chất sách, hướng một cái khác lúc trong phòng đi đến.

Mất thấy được hoa viên, Vu Sơ lặng lẽ hướng phía trước bụi hoa nhìn lướt qua, "Ngay tại lúc này."

Đột nhiên nhanh đi vài bước, cố ý một cước đá vào một cây hoa, vướng chân thoáng một phát, ngã trên mặt đất, sách vung đầy đất đều là.

"Ai u!" Vu Sơ giả bộ như đau đớn bộ dạng, trên mặt đất rên rỉ Âm.

Một cái tạp dịch nói: "Như thế như vậy không cần thận?"

Cái khác tạp dịch nói: "Mặc kệ hần, hôm nay thu thập không hết thì phiền toái." Nói xong đối với sơ không vui mà nói: "Chính ngươi ngã sấp xuống, chính mình nhặt a. Thô tay dân chân, đừng trách ta nói cho Tiểu Bình tỷ."

"Ai u!" Vu Sơ làm bộ rên rỉ Âm, thời gian dần qua theo trên mặt đất đứng lên, lấy nhất thư tịch. Hai người kia quả nhiên mặc kệ hần, ôm sách đi.

Tại \$. . Lần đầu tiên thấy hai người kia ly khai, lập tức một bả nhấc lên cái kia bản « Đạo Đức Kinh », ném vào trong bụi hoa, động tác nói không nên lời rất nhanh).

Đón lấy bình tĩnh đem vút trên mặt đất thư tịch nhặt lên, ôm lấy hướng một cái khác lúc trong phòng đi đến.

Tiểu Bình trừng mắt liếc hần một cái, không vui mà nói: "Điểm ấy việc nhỏ cũng làm không được, đi đường đều có thể té, phé vật." Hiển nhiên có một cái tạp dịch đem vu sơ té tình huống nói cho nàng.

Vu Sơ giả ý nhận lời nói: "Vâng, vâng."

Tiểu Bình khiển trách quát mắng: "Chạy nhanh làm việc, về sau cẩn thận một chút."

Vu Sơ lần nữa đáp lời, "Vâng, vâng." Ôm thư tịch, nhanh chóng bày ở trên giá sách, hần tay chân lưu loát, rất nhanh vượt qua hai người kia tốc độ.

Tiểu Bình nhìn, lại trách khiển trách hai người khác, "Động tác nhanh nhẹn điểm, người này ngã một phát, đều vượt qua các ngươi. Hai người các ngươi

chậm như vậy, làm ăn cái gì không biết?"

Hai người kia không dám phản bác Tiểu Bình, hướng Vu Sơ trọn mắt nhìn, Vu Sơ hồ đồ không để ý tới.

Trở lại bí tịch cất chứa thất, tiếp tục thu thập thư tịch. Vu Sơ vẫn cùng vừa rồi đồng dạng, ý đồ theo sách trong đồng tìm ra ẩn tàng bí tịch. Nhưng không biết là vận khí của hắn đã qua, hay vẫn là trong thư tịch thật không có ẩn tàng bí tịch, thẳng đến đem thư tịch thu thập xong, cũng không tìm được cuốn thứ hai.

"Tìm thoáng một phát trên người bọn họ, xem có hay không ẩn tàng." Tiểu Bình đưa bọn chúng đưa đến bí tịch cất chứa thất, đối bên trong một cái thủ vệ phân phó nói.

"vâng" cái kia thủ vệ đáp ứng một tiếng, đi tiến lên đây tìm Vu Sơ thân thể của bọn họ.

Một tên tạp dịch sắc mặt đại biến, quay người gần muốn chạy trốn.

"Trộm ẩn tàng, muốn chạy, chạy được rồi sao?" Tiểu Bình cười lạnh, tiện tay một chưởng đánh ra, Phách Không Chưởng chưởng phong kích ở đằng kia tên tạp dịch hậu tâm. Tên kia tạp dịch đau nhức kêu một tiếng, thân thể đã bay đi ra ngoài, lập tức lâm vào hôn mê.

"Thật là lợi hại." Vu Sơ trong nội tâm sợ hãi thán phục, Tiểu Bình chỉ là Dur Thanh hầu gái, một thân võ công gần không thua kiếp trước tiểu thuyết võ hiệp trùng theo như lời Vô Lâm cao thủ. Loại này cách sơn dã ngu loại công phu, gần tính toán tại đại đa số tiểu thuyết võ hiệp ở bên trong, cũng chỉ có số rất ít cao thủ mới có thể.

Thủ vệ đi ra phía trước, ở đằng kia tên tạp dịch bên người ngồi xổm xuống, tại trên người hắn vừa sờ, theo ống quần ở bên trong nhảy ra vậy bản 《La Hán quyền》 quyền phổ đến, đưa cho Tiểu Bình.

Tiểu Bình nhìn thoáng qua, khinh thường mà nói: "《La Hán quyền》, loại cơ sở này quyền pháp, cũng bị người trở thành bảo bối." Tiện tay ném trả về đặt thả bí tịch trên giá sách, lại sai khiến tên thủ vệ kia, "Lại tìm kiếm trên người bọn họ."

Đón lấy thò tay hướng Vu Sơ cùng một cái tên khác tạp dịch một ngón tay.

Vu Sơ 《Đạo Đức Kinh》 nhét vào trong bụi hoa, một cái tên khác tạp dịch trên người không ẩn tàng.

Tiểu Bình hướng trên mặt đất người nọ một ngón tay, phân phó hai người bọn họ, "Các ngươi đem hắn giao lên trở về, giao cho Lý Trung, gần nói ta nói, người này trộm ẩn tàng bí tịch võ công, nặng đánh 30 côn."

Vu Sơ trong nội tâm phát lạnh, nặng đánh 30 côn, dùng người này tạp dịch không có luyện qua bất luận cái gì công phu thân thể, chỉ sợ đã bị đánh chết, huống chi trước đó, còn trước trúng Tiểu Bình một kích Phách Không Chưởng.

Nhưng hắn bản thân khó bảo toàn, tự nhiên không có cách nào trái ngược. Chỉ phải đáp ứng một tiếng, cùng một cái tên khác tạp dịch cùng một chỗ, mang hôn mê cái kia người, đi ra ngoài.

Trở lại trước kia đình nghỉ mát, nhìn thấy Lý Trung, đem Tiểu Bình mà nói vừa nói. Lý Trung lập tức an bài nhân thủ, dùng nước lạnh đem người nọ gọi tỉnh, dùng côn đánh.

Thi Hình đều là luyện qua mấy tay công phu, 30 nặng côn xuống dưới, người nọ quả nhiên bị đánh chết, cuối cùng chỉ là đem thi thể hướng vách núi hạ xuống ra xong việc.

Vu Sơ trong nội tâm càng phát run sợ.

"Trời mưa." Lập tức bầu trời tối đen, bầu trời đột nhiên mưa xuống đến.

Lý Trung quay đầu, nhìn Vu Sơ liếc mắt, phân phó nói: "Vu Sơ, buổi tối hôm nay, ngươi tới trực đêm, canh giữ ở trong đình."

Trong đình rỉ nước, nếu như là tại trước kia, Vu Sơ gần tính toán miễn cưỡng lưu lại, trong nội tâm cũng sẽ phàn nàn. Hiện tại thì là ước gì Lý Trung đem tự mình một người ở lại chỗ này. Chỉ có một người một chỗ, mới có cơ hội trở lại cái kia chỗ viện, đem 《Đạo Đức Kinh》 thu hồi đến. Về phần 《Đạo Đức Kinh》 bìa ngoài ở bên trong ẩn tàng thứ đồ vật, càng là chỉ có một người thời điểm, mới có thể mở ra đến xem.

Giả bộ như không tình nguyện bộ dạng, miễn cưỡng đáp ứng một tiếng.

Lý Trung không hề để ý đến hắn, mang lấy thủ hạ đi.

Vu Sơ tại trong đình ngồi xuống, yên lặng chờ bầu trời tối đen. Mưa theo đình đình chảy xuống, rơi vào cổ của hắn ở bên trong, xối y phục của hắn, hắn cũng không quan tâm.

Trời rốt cục tối, Vu Sơ ly khai đình, hướng hoa viên đi đến.

Đi đến bên ngoài hoa viên, Vu Sơ thả chậm bước chân, vốn là nghe ngóng, phát hiện không người, lúc này mới đi vào hoa viên.

Hoa viên cùng bí tịch cất chứa thất khoảng cách rất gần, bí tịch cất chứa thất một mực có thủ vệ bắt tay, đều là võ công cao thủ. May mắn bây giờ là ngày mưa, bầu trời rơi xuống mưa, không phải Vu Sơ mạo mạo thất thất tiến đến, không phải bị bọn hán nghe được không thể.

Hiện tại rơi xuống mưa, ảnh hưởng đến bọn hán thính giác, thì là không có việc gì. Vu Sơ cẩn thận từng li từng tí đi tới hoa viên, tìm được chính mình ẩn tàng chỗ, búng bụi cỏ, thò tay vừa sờ, sờ đến dày đặc một quyển sách, biết là cái kia bản 《 Đạo Đức Kinh 》, trong nội tâm vui vẻ.

Theo tay gạt đi phía trên mưa, đem 《 Đạo Đức Kinh 》 nhét vào trong ngực, nhẹ chân nhẹ tay hướng ngoài hoa viên đi đến. Ra hoa viên, Vu Sơ một đường chạy như điên, trực tiếp phản hồi đình nghỉ mát.

Đến đình nghỉ mát, lần nữa đem 《 Đạo Đức Kinh 》 lấy ra, 《 Đạo Đức Kinh 》 bìa ngoài có da dê bọc lấy, không có gấp chuyễn không may, bên trong sách giấy tuy nhiên cũng ướt. Vu Sơ trong nội tâm tuyệt không để ý, dù sao hán muốn cũng chỉ là bìa ngoài bên trong nội dung mà thôi.

Trong lòng đình có hán trước kia giá trị thủ thời điểm nhặt được củi, Vu Sơ đem củi thu thập, ý định nhóm một đống lửa, dùng để chiếu sáng.

Củi bị dầm mưa ướt, trong đình cũng rỉ nước, hơn nửa ngày mới đốt.

Có hỏa chiếu sáng, ánh mắt lập tức rõ ràng.

Vu Sơ tiện tay đem bên trong sách giấy xé đi, ném vào trong đống lửa thiêu hủy. Cầm bìa ngoài, đón lấy đi hủy đi bên ngoài da dê.

Da dê chỉ dùng để tuyến khe hở đi lên, Vu Sơ tìm một khối bén nhọn tảng đá, đem đầu sợi cắt đứt, thò tay vậy kéo, vậy căn đầu sợi bị tách rời ra, bìa ngoài bên trên lộ ra một đạo khe hở.

Vu Sơ nóng vội, vội vàng thu thập lấy ánh lửa, hướng trong khe hở nhìn lại.

Cái kia trong khe hở, không biết như thế, lại là tối đen như mực. Vu Sơ sửng sốt một chút, hơi lửa quang để sát vào chút ít, tiếp tục quan sát.

Cái này vậy xem, càng là sững sờ. Cứ việc có ánh lửa chiếu rọi, bìa ngoài bên trong như cũ là tối đen như mực, thoát nhìn giống như là thâm thúy bầu trời đêm đồng dạng, cho người cảm giác hết sức quái dị.

Vu Sơ trong nội tâm vậy kinh ngạc, đang định thu hồi ánh mắt, tiếp tục mở ra bìa ngoài. Cảnh vật trước mắt đột nhiên đã xảy ra biến hóa.

Cái kia thâm thúy trong bầu trời đêm, đột nhiên xuất hiện năm cái chữ nhỏ, chính là 'Ngọc Thanh Thượng Huyền Kinh' năm chữ, chữ nhỏ phát ra chói mắt kim quang, thoát nhìn đặc biệt chói mắt.

Vu Sơ kinh ngạc chỉ cực, ngưng thần nhìn kỹ. Lập tức phát hiện, cái kia năm chữ, từng cái chữ, vậy mà đều là do từng cái nho nhỏ Thái Cực Đồ tạo thành.

Chính xem say mê, cái kia năm chữ đột nhiên như là đã sống đồng dạng, theo trong bầu trời đêm rơi xuống, dùng tốc độ cực nhanh hướng Vu Sơ đánh tới, tựa hồ là muốn công kích hán. Vu Sơ lắp bắp kinh hãi, vội vàng triệt thoái phía sau. Cái này vậy triệt thoái phía sau, cùng bìa ngoài kéo ra khoảng cách, ánh mắt cũng lập tức thu trở lại.

Cái này bìa ngoài không đơn giản!

Vu Sơ nhìn qua bìa ngoài, trái tim ngăn không được bang bang nhảy loạn. Hán từ tiền thế xuyên việt tới, đương nhiên biết rõ Thái Cực Đồ vàng cái thứ gì, đây chính là Đạo gia Thủy Tổ Thái Thượng Lão Quân bảo bối.

Về phần 'Ngọc Thanh', Phong Thần diễn nghĩa trong lão tử Nhất Khí Hóa Tam Thanh, Ngọc Thanh gần là một cái trong số đó. Cái kia năm chữ do Thái Cực Đồ tạo thành, lại là dùng Tam Thanh một trong thanh danh tự mệnh danh, há cũng bình thường?

Trong lòng hán, ẩn ẩn ý thức được, vật này, chi sợ không phải cái gì bí tịch võ công, mà là một bộ tu tiên dùng tu hành công pháp, hơn nữa là cực cao sâu đỉnh cấp tu hành công pháp.

Nghĩ được như vậy, trong lòng của hán ngăn không được khẩn trương lên. Cầm lấy bìa ngoài, đang chuẩn bị lại nhìn.

"Ồ!" Sờ phía dưới, ngoài ý muốn phát hiện, bìa ngoài rõ ràng biến mỏng.

Vu Sơ ẩn ẩn ý thức được không ổn, trong nội tâm tâm thần bất định không thôi. Xốc lên bìa ngoài vậy giác, lần nữa vào trong nhìn lại. Lúc này đây, ánh mắt thông thấu, nhờ ánh lửa, hán liếc mắt liền thấy được tám da dê bao vậy lấy trang giấy.

"Tại sao có thể như vậy?" Vu Sơ trong nội tâm nói không nên lời thất vọng, uể oải chỉ cực, "Mấy cái chữ đi nơi nào?"

"A!" Nhưng là ngay sau đó, hán liền phát hiện vấn đề.

Nhanh chóng nhắm mắt lại, trước mắt ám đi, cái kia năm chữ xuất hiện lần nữa tại trước mắt của hán. Vàng sáng điệp điệp, chói mắt chỉ cực.

Cái này năm chữ, nguyên lai chui vào ý thức của ta trúng đi.

Vu Sơ trong nội tâm buồn lòng, mở mắt ra.

"Tại sao có thể như vậy? Cái kia năm chữ như thế có thể tiến vào ý thức của ta?" Vu Sơ trái lo phải nghĩ, thủy chung không nghĩ ra, đón lấy chứng kiến cái kia trương bìa ngoài, "Chữ tiến nhập ý thức của ta, bìa ngoài đã vô dụng thôi, tốt nhất đốt đi nó, để tránh bị người khác phát hiện."

Nghĩ được như vậy, lập tức đem bìa ngoài ném vào đồng lửa, phút chốc bìa ngoài bốc cháy lên.

Vu Sơ tâm tư lần nữa chuyển dời đến 'Ngọc Thanh Thượng Huyền Kinh' cái kia năm chữ bên trên, nhắm mắt lại, nhìn trước mắt xuất hiện năm chữ, cân nhắc: "Nếu như là tu hành công pháp, chỉ có cái này năm chữ, ta nên như thế nào mới có thể tu luyện?"

Cái này ý thức vừa mới sinh ra đến, hần liền phát hiện, cái kia năm chữ hình như biết rõ trong lòng của hần suy nghĩ, đột nhiên phân giải ra, biến hoá vì từng bước từng bước nhỏ nhỏ Thái Cực Đồ, hướng trên mặt hần trùng kích tới.

Lúc này đây, đã có phía trước kinh nghiệm, Vu Sơ lại không trốn tránh.

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Tiên Vận Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Một Đêm Đột Phá

Thái Cực Đồ tiếp xúc tại trên người của hần, Vu Sơ chỉ cảm thấy như là thể hồ quán đỉnh đồng dạng, vô số song mềm mại tay tại đồng thời mát xa thân thể của mình

"Thật thoải mái."

Toàn thân cao thấp, từng cái lỗ chân lông đều thích ý, mỗi một tế bào đều thoải mái.

Thái Cực Đồ từng bước từng bước tiếp xúc tới, như là nước chảy đồng dạng, một lần một lần cọ rửa lấy Vu Sơ thân thể. Một lần chấm dứt, lại đây một lần.

Trong bất tri bất giác, Vu Sơ thân thể đạt được cải tạo.

"Vu Sơ, đáng chết, ngươi làm cái gì, trong đình thú như vậy?"

Vu Sơ mở to mắt, "Ồ! Trời đã sáng, nhanh như vậy!"

Hần bị Thái Cực Đồ cọ rửa thân thể, trong bất tri bất giác, đã vượt qua một đêm.

Quay đầu nhìn lại, liếc thấy đến Lý Trung cái kia bày ra làm cho người thống hận mặt. Sau lưng hần, còn đi theo mấy cái tùy tùng, đều là Lạc Hoa Công Tử người ở.

"Ngươi làm cái gì, tại trong đình đại tiểu tiện?" Lý Trung tới gần tới, càng tiếp cận Vu Sơ, càng cảm giác cái kia tanh hôi khí tức nồng đậm, đi đến nhất định khoảng cách, lần nữa phát hiện không đúng, "Chết tiệt, văng trên người của ngươi, ngươi đại tiện tại trên người mình? Còn không mau đi rửa sạch sẽ."

Hướng lui về phía sau mấy bước, thò tay bưng kín cái mũi, lớn tiếng quát khiển trách.

Nhất định là Thái Cực Đồ vấn đề.

Vu Sơ không cần suy nghĩ, có thể đoán được nguyên nhân. Ngày hôm qua một đêm, Thái Cực Đồ cọ rửa thân thể của mình, thân thể nhất định đã xảy ra biến hóa, những này tanh tươi, không » phải nói, văng theo trên thân thể của mình cọ rửa đi ra, hơn phân nửa là thân thể tạp chất.

Thái Cực Đồ cọ rửa thân thể của mình, bài trừ thân thể tạp chất, thân thể đạt được cải tạo.

Trong lòng của hần vui mừng, trên mặt bất động thanh sắc, đáp ứng nói: "Vâng, vâng." Theo trong đình đi ra ngoài, muốn tới phụ cận thác nước ở bên trong cọ rửa thân thể.

Đi lần này động, lại phát hiện một loại biến hóa. Chỉ cảm thấy tinh lực dồi dào, toàn thân cao thấp tràn đầy khí lực, hình như một quyền vung ra, có thể

đánh nát một tảng đá. Cái loại này khó nói lên lời lực lượng cảm giác, bảo hấn nhẹn không được muốn la to.

Vu Sơ nhẹn không được chạy nhanh, hướng thác nước phurong hướng chạy tới.

Trong đình mùi hôi không tiêu tan, Lý Trung bọn người muốn đi vào đình, kết quả còn chưa tiến vào, đã bị mùi hôi hun đi ra.

Một cái nô bộc kêu một tiếng "Lý lão đại", trên mặt lộ ra hỏi thăm thần sắc.

Lý Trung kêu to: "Cái này vô liêm sỉ, chờ hấn trở lại, bảo hấn rửa ráy sạch sẽ. Tây trừ không sạch sẽ, ta không đánh chết hấn không thể. Bảo hấn trông coi đình, lại dám ở trong đình đại tiểu tiện."

Vu Sơ ly khai đình, một mực chạy vội tới dưới thác nước chỗ. Thác nước cùng đình khoảng cách cũng không gần, ước chừng có hai ba dặm đường, cái này hai ba dặm đường núi, Vu Sơ một đường chạy như điên, đến dưới thác nước chỗ lúc, y nguyên không có cảm giác đến mỗi mệt.

"Loại lực lượng này tràn đầy cảm giác, thật là thật tốt quá." Vu Sơ nhẹn không được muốn kêu to, đứng tại một tảng đá bên trên, nhảy lên hướng trong đầm nước nhảy xuống.

"Phù phù" một tiếng, bọt nước tóe lên, Vu Sơ rơi vào trong đầm.

Hai chân chạm đất, đột nhiên cảm thấy chân trái lòng bàn chân đau xót, hình như đã dẫm vào cái gì bén nhọn thứ đồ vật. Vu Sơ một cái lặn xuống nước vào trong nước, thò tay vừa sờ, đem như vậy bén nhọn thứ đồ vật cầm lên, nguyên lai là một cái Thiết Kiếm đầu, mũi kiếm hướng lên, rất rõ ràng, hấn vừa rồi sờ đi cảm giác được đau đớn, vắng bởi vì dẫm nát Thiết Kiếm đầu trên mũi kiếm.

"Không xong, dẫm nát trên mũi kiếm, chân của ta nhất định bị thương." Vu Sơ trong nội tâm hoảng hốt, vội vàng chạy đến trên một tảng đá lớn, bò lên đi lên, ngồi ở trên tảng đá, cầm lấy chính mình chân đến xem.

"Kỳ quái!"

Cái này vậy xem phía dưới, lần nữa phát hiện vấn đề. Lòng bàn chân bóng loáng, nào có một tia bị thương bộ dạng. Vu Sơ mặt mũi tràn đầy nghi hoặc, thò tay tại lòng bàn chân sờ soạng thoáng một phát, vừa rồi đau đớn địa phurong còn giữ một tia rất nhỏ cảm giác đau đớn.

"Quái! Mũi kiếm đâm thoáng một phát, như thế có thể không có bị thương?" Vu Sơ nghiêng đầu lo nghĩ, đột nhiên nghĩ đến cái gì, trên mặt lộ ra khó có thể tin thần sắc.

Hậu Thiên nhất trọng, chính là Luyện Bỉ cảnh giới, sau khi luyện thành, làn da cứng cỏi, đao kiếm không thương.

Chẳng lẽ mình cả đêm, vậy mà đột phá đến Luyện Bỉ cảnh giới hay sao? Lúc này mới chỉ là một buổi tối a, người bình thường tu hành, lợi dụng tu hành công pháp, đột phá Luyện Bỉ cảnh giới, cần vừa đến hai năm.

Đây là thông qua tu luyện công pháp, mới có thể đạt tới. Nếu như là bình thường Võ Giả, dựa vào cao thâm võ cực, cả đời cũng chưa chắc có thể đạt tới loại trình độ này.

Tu sĩ tu luyện, Hậu Thiên Cảnh Giới, tu luyện ra Hậu Thiên chân khí, Hậu Thiên chân khí cải tạo thân thể, đệ nhất trọng cải tạo thân thể da, cải tạo về sau, da cứng cỏi, đao thương bất nhập.

Nếu như là bình thường Võ Giả, dựa vào cao thâm võ kỹ, tu luyện ra chỉ là nội lực, nội lực cường thịnh trở lại, cũng không có cải tạo thân thể công hiệu. Cái này là bình thường Võ Giả cùng tu sĩ khác nhau, bởi vậy tuyệt đại bộ phận Võ Giả, gần tính toán luyện công luyện cả đời, cũng chưa chắc có thể đạt tới Hậu Thiên nhất trọng.

Chẳng lẽ mình một buổi tối, có thể đột phá Luyện Bỉ cảnh giới, làm được người khác vừa đến hai năm thậm chí cả đời đều làm không được sự tình?

Vu Sơ hết sức tỏ rõ nghi hoặc, nếu như là nói như vậy, cái kia 《 Ngọc Thanh Thượng Huyền Kinh 》 cũng quá cường đại a. Nhưng là ngay sau đó nhớ tới phần này công pháp này đây Tam Thanh một trong thanh danh tự mệnh danh, tạo thành công pháp chính là cùng Đạo gia Thủy Tổ lão tử có quan hệ Thái Cực Đồ, lại cảm giác cũng không phải toàn bộ không khả năng.

Hấn lo nghĩ, duỗi ra tay trái, tay phải cầm lấy Thiết Kiếm đầu, tại tay trái trong lòng bàn tay vậy đâm.

Lần đầu, hấn chỉ dùng ba phần lực. Một kiếm đâm, chỉ cảm thấy trong lòng bàn tay đau xót. Ngay sau đó đem Thiết Kiếm đầu lấy ra, hướng trong lòng bàn tay nhìn lại, trong lòng bàn tay bị Thiết Kiếm đầu đã đâm địa phurong, chỉ có một điểm đỏ, cái kia điểm đỏ còn đang nhanh chóng biến mất.

Chẳng lẽ là thật?

Vu Sơ cắn răng, dùng bảy phần lực, cầm Thiết Kiếm đầu tại tay trái bàn tay dùng sức vẽ một cái. Một cỗ căng thêm cảm giác đau đớn truyền đến, lần nữa hướng bàn tay nhìn lại.

Trên bàn tay chỉ có một đạo vết đỏ, vết đỏ cũng đang nhanh chóng biến mất.

Có phải hay không là bởi vì Thiết Kiếm quá cùn, vạch bất động?

Vu Sơ như trước còn nghi hoặc, cầm lấy Thiết Kiếm đầu, đang ngồi lấy tảng đá kia bên trên tìm thoáng một phát. Chỉ nghe thấy 'Xoẹt xẹt' một tiếng, sắt thép theo trên tảng đá xẹt qua bên nhọn tiếng vang truyền đến, mảnh đá bay ra, trên tảng đá bị kéo lê một đạo thật dài dấu vết.

"Vạch tại trên tảng đá, đều có thể kéo lê dấu vết, Thiết Kiếm không có vấn đề. Xem ra là sự thật, ngày hôm qua một buổi tối, ta đã đột phá Hậu Thiên nhất trọng, làm được người khác một hai năm thậm chí cả đời đều không nhất định có thể làm được sự tình."

Vu Sơ tâm tình kích động, nhìn không được cầm lấy Thiết Kiếm đầu, tại trên người mình đâm vài cái, Thiết Kiếm chỉ có thể ở trên người lưu lại vết đỏ, cái này vết đỏ còn sẽ nhanh chóng biến mất.

"Ha ha! Ha ha!" Vu Sơ nhìn không được cười ha hả, cười cười, đột nhiên dừng lại, mắt nhìn phía sau núi, lạnh lùng nói: "Dư Thanh, ngươi lúc trước đem ta bắt tới, làm nô là bực, nhất định không thể tưởng được sẽ có ngày hôm nay a. Chờ ta tu luyện thành công, sẽ tìm ngươi tính sổ."

Nghe thấy được trên người mùi thối, nhảy lên nhảy vào trong nước, tẩy trừ trên người dơ bẩn. 《Ngọc Thanh Thượng Huyền Kinh》 cải tạo thân thể, ngày hôm qua một buổi tối, trong thân thể tạp chất bị thanh lý đi ra hơn phân nửa, ngưng kết tại trên thân thể, lộ về dày đặc da đen, Vu Sơ chịu đựng buồn nôn, đem hũn bốc đến.

Lần này tẩy trừ, vậy mà dùng hơn một giờ mới rửa ráy sạch sẽ.

Chờ hũn rửa ráy sạch sẽ, phản hồi tiểu đình.

Lý Trung cùng mấy cái nô bộc chờ ở đình bên ngoài, Lý Trung sắc mặt âm trầm, lạnh lùng nói: "Vu Sơ, như thế đi lâu như vậy?"

Vu Sơ trong nội tâm tức giận, bất động thanh sắc mà nói: "Trên người lớn, tẩy trừ thời gian dài điểm."

"Hừ!" Lý Trung hừ lạnh một tiếng, "Lớn, ta nhìn ngươi vâng cố ý trì hoãn, muốn tìm cơ hội lười biếng. Vài ngày không thu thập, ngươi theo ta học một chút lười biếng dùng mảnh lối. Cái kia tốt, ta gần bảo người giúp ngươi hoạt động một chút gân cốt, ngươi, ngươi, bắt lấy hũn."

Tiên tay một ngón tay bên cạnh hai người, lớn tiếng mệnh lệnh lấy.

"vâng" hai người kia cùng nhau đáp ứng, từ trong đám người nhảy ra ngoài. Một người trong đó tên là Cao Dương, âm hiểm cười nói: "Vu Sơ, ngươi không nghe Lý lão đại phân phó, trừng phạt đúng tội."

"Các ngươi nghĩ đánh ta?" Vu Sơ sắc mặt trầm xuống, nhìn qua Lý Trung.

"Đánh ngươi?" Lý Trung cười lạnh nói: "Đánh ngươi đều là nhẹ, hôm nay ta gần bảo ngươi biết lợi hại, nhìn ngươi về sau còn dám hay không làm như vậy."

Vung tay lên, quát to: "Đánh hũn."

Hai người kia nhận được mệnh lệnh, hét lớn một tiếng, hướng Vu Sơ nhào tới.

"Còn tưởng rằng ta vâng lúc trước chính là cái kia ta, bất luận kẻ nào cũng có thể ức hiếp?" Vu Sơ trong nội tâm tức giận, lập tức một người hướng chính mình đánh tới, âm thầm kêu một tiếng: "Tốt tốt lắm."

Một quyền vung ra, hướng người nọ trên mặt đánh tới.

"A! Đau quá!" Người nọ không ngờ tới Vu Sơ hội hoàn thủ, bị Vu Sơ một quyền đánh vào cái cằm bên trên, răng cửa đều bị làm mất vài cái, đau nhức kêu to lên.

"Đột phá đến Hậu Thiên nhất trọng về sau, khí lực của ta đã gia tăng rồi. Vừa rồi một quyền kia, nếu như vẫn còn trước kia, tối đa bắt hũn lợi chảy máu, tuyệt đối đánh không xong hàm răng của hũn." Vu Sơ âm thầm đoán, lần nữa vui vẻ.

"Phanh!" Tại hũn suy nghĩ trong nháy mắt đó, sau lưng người nọ tùy thời đánh lên, một quyền đánh vào trên lưng của hũn.

Vu Sơ trên lưng đau xót, may mắn hũn đột phá Hậu Thiên nhất trọng về sau, thân thể kháng đòn năng lực cũng là gia tăng thật lớn, người nọ một quyền đánh vào trên người hũn, tay đâm ít nhất tan mất một nửa.

"Đi chết!" Vu Sơ giận dữ, quay lại thân đến, vung nắm đấm, đồng dạng một quyền đánh vào người nọ trên mặt, cái kia người thân thể không tự chủ được đã bay đi ra ngoài. Nửa bên mặt đều là máu, đau nhức trên mặt đất thẳng hừ hừ.

"Ngươi dám hoàn thủ, cùng tiến lên, đánh hũn." Lý Trung lập tức Vu Sơ đem chính mình hai người thủ hạ đều đánh ngã, tức giận chỉ cực, vung tay lên, mời đến thủ hạ cùng lên.

Bảy tám người đồng thời vọt tới, vây quanh Vu Sơ liền đánh.

Vu Sơ bình thần tự nhiên không sợ, vung vẩy hai đấm, cùng đám người kia đánh, chỉ nghe thấy "Ai u" "Ai u" hô thống tiếng vang lên, đám người kia đều bị Vu Sơ đánh đổ, Vu Sơ mình cũng đã trúng mấy quyền, đau nhức liên tục nhũn mỳ.

"Chỉ có tu vi, không có vũ kỹ, không được a. Hiện tại tình huống của ta, cùng với Ý Thiên Đồ Long ký ở bên trong Giác Viễn đồng dạng, không có nội lực, không biết võ công, cường thịnh trở lại nội lực cũng dùng không xuất ra đến, gặp được đối thủ, chỉ có thể bị đánh. Nếu như ta có một bộ vũ kỹ, chỉ bằng những này hầu hạ người tiểu nhân vật, há có thể đụng đến đến ta một mảnh góc áo? Nhất định phải nghĩ cái biện pháp, trước tìm một bộ vũ kỹ mới được, coi như là bình thường Vô Giả tu luyện vũ kỹ cũng được a."

Vu Sơ trầm ngâm, suy tư thiếu sót của mình.

"Vu Sơ, ngươi thật to gan, lại dám hoàn thủ. Ngươi không phục quản giáo, ta chỉ tốt tự mình giáo huấn một chút ngươi rồi." Lý Trung lập tức thủ hạ đều bị đánh ngã, trong con tức giận, theo bên hông rút ra một thanh trường kiếm, trường kiếm một ngón tay, đối với Vu Sơ.

Hắn đã từng theo 'Lạc Hoa Công Tử' Dư Thanh chỗ đó đạt được một bộ 《Phục Ma Kiếm pháp》, chính là là võ giả tu luyện công phu, thuộc về vũ kỹ bên trong thượng đẳng vũ kỹ.

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Tiên Vận Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Luyện Võ

Lý Trung cầm rất dài kiếm, nhìn qua Vu Sơ, "Vu Sơ, ngươi bây giờ quỳ xuống cầu xin tha thứ, còn kịp, niệm tình ngươi vi phạm lần đầu, ta chỉ cho ngươi đánh gãy ngươi hai chân

Quỳ xuống cầu xin tha thứ? Còn muốn đánh gãy ta hai cái đùi?

Vu Sơ cười lạnh một tiếng, song chưởng xê dịch, "Ít nói nhảm, muốn đánh cứ đánh, xem ai cầu xin tha thứ." Vung vẩy nắm đấm, một quyền hướng Lý Trung nện tới.

"Chính ngươi muốn chết, đừng trách ta." Lý Trung trường kiếm run lên, kéo ra mấy đóa kiếm hoa, nhất thức "Vô Lượng Trần Ma" hướng Vu Sơ đâm tới.

Chỉ nghe thấy trường kiếm phá phong, truyền đến 'Xuy xuy xuy xuy' tiếng vang. Vu Sơ chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, trên người đã bị đâm vài kiếm, quần áo tổn hại, nhiều hơn vài cái lỗ nhỏ.

May mắn mà có hắn có Hậu Thiên nhất trọng tu vi, đạt đến luyện võ tình trạng, đao thương bất nhập. Lý Trung trường kiếm đâm rách y phục của hắn, lại đâm không phá da của hắn thịt.

Đương nhiên, cái này cũng cùng Lý Trung tu vi thấp có quan hệ. 《Phục Ma Kiếm pháp》 là thượng đẳng vũ kỹ, nếu như do nội công cao thủ hoặc là Hậu Thiên cao thủ vận dụng, gần tính toán trong tay chỉ là một thanh bình thường Thiết Kiếm, Vu Sơ cũng ngăn cản không nổi. Tiên Thiên cao thủ gần càng không cần phải nói.

Lý Trung tu vi, lại bên trên không đến hắn, tối đa chỉ là bảo hắn cảm thấy đau đớn, tại trên người hắn lưu lại vết đỏ mà thôi. Vu Sơ cúi đầu nhìn thoáng qua, thấy mình không có bị thương, trong nội tâm Đại Định.

Lý Trung một chiêu Vô Lượng Trần Ma dùng ra, thương không đến Vu Sơ, nội tâm so Vu Sơ còn có kinh ngạc, "Ngươi... Ngươi tu luyện công phu gì, vì cái gì không có bị thương?"

..

"Chính ngươi vô năng, thương không đến ta, có cái gì kỳ quái? Ít nói nhảm, ngươi cũng ăn ta một quyền Vu Sơ nói xong, lần nữa vung nắm đấm, hướng Lý Trung nện tới.

"Vàng Kim Chung Tráo, hay vẫn là Thiết Bó Sam. Ngươi vi phạm công tử luyện võ, nhất định sẽ thụ trừng phạt." Lý Trung bước chân nhẹ nhàng, tránh né Vu Sơ nắm đấm.

Vu Sơ cười lạnh: "Ngươi cho rằng có thể hù đến ta? Bách Huyền Môn làm tu tiên môn phái, chưa bao giờ cấm môn hạ luyện võ, coi như là bình thường tập dịch cũng đồng dạng. Thanh Hư trưởng lão, trước kia chính là tập dịch, tu luyện thành công, còn không phải thành trong môn trưởng lão?"

Nói xong lại là một quyền nện tới.

Lý Trung cười lạnh: "Ngươi cho rằng hai chuyện sẽ là đồng dạng thì? Thanh Hư trưởng lão tu luyện, là đạt được cho phép. Ngươi một mình tu luyện, có cùng công tử nói qua thì? Cũng không nói gì qua, cái kia chính là không tôn trọng công tử, không tôn trọng công tử, tự chủ trương, ngươi tự mình biết kết cục."

Nói xong trường kiếm run lên, nhất thức 'Thần kiếm Phục Ma' hướng Vu Sơ tràn tới.

Vu Sơ liền đánh nửa hấn vài quyền, đều bị trốn đi qua, trong nội tâm sốt ruột: Không có tu vi, không có vũ kỹ, quá chịu thiệt. Nếu như ta có một bộ vũ kỹ, gần tính toán chỉ là Hạ phẩm vũ kỹ, cũng sớm đem cái thắng này đánh ngã.

Âm thầm hạ quyết tâm, sự tình hôm nay chấm dứt về sau, nhất định phải mau chóng nghĩ biện pháp tìm kiếm một bộ vũ kỹ.

Tu hành công pháp tu luyện, tu luyện ra chỉ là tu vi, muốn đem bản thân tu vi phát huy ra đến, còn cần kỹ pháp xứng đôi hợp.

Kỹ pháp chia làm vũ kỹ, bí thuật, Huyền Thuật. Cái này ba loại kỹ pháp, mỗi một chủng lại chia làm ba cấp độ, theo thứ tự là Thượng phẩm, Trung phẩm, Hạ phẩm.

Vũ kỹ, danh như ý nghĩa, chính là bình thường Võ Giả tu luyện công phu, bắt kể là 《Phục Ma Kiếm pháp》, 《Thái Cực Kiếm pháp》, 《Bách Bộ Thần Quyền》, 《Tu Di sơn quyền》, 《ngũ hồ đoạn môn đao》, hay vẫn là 《Như Lai Thần Chưởng》 đều thuộc về vũ kỹ, hấn khác nhau chỉ là uy lực lớn nhỏ sai biệt mà thôi, bình thường Võ Giả có thể tu luyện. Hậu Thiên cao thủ ừng có Hậu Thiên chân khí, Hậu Thiên chân khí cấp độ xa cao hơn bình thường Võ Giả nội lực, dựa vào Hậu Thiên chân khí, có thể thoải mái đem vũ kỹ uy lực phát huy đến mức tận cùng.

Vũ kỹ phía trên, còn có bí thuật. Cái gọi là bí thuật, là thông qua phương pháp đặc thù, đem Hậu Thiên hoặc là Tiên Thiên Chân Khí kèm theo tại quyền cước hoặc là trên binh khí mặt, có thể phát huy ra không thể tưởng tượng nổi uy lực, uy lực vượt xa vũ kỹ.

Ví dụ như 《thần quyền kinh》, lại ví dụ như 《giương cung kinh》, người phía trước kèm theo tại trên nắm tay, chỉ cần bình thường một quyền, cũng đủ để khai sơn phá thạch, thứ hai dùng tại mở trên cung, đơn giản có thể kéo ra ngàn cân thậm chí vạn cân đại cung.

Còn có 《Tật Phong mũi tên》, 《Thiểm Điện Thủ》, người phía trước dùng tại mũi tên lông vũ bên trên, mũi tên lông vũ rời dây cung, xạ tốc thoáng cái có thể đề cao gấp bội, thậm chí mười mấy lần. Lại cùng 《giương cung kinh》 xứng đôi hợp, uy lực càng thêm.

Thứ hai dùng trên tay, ra tay như điện, người khác còn không thấy rõ, đã đã trúng vài xuống. 《Thiểm Điện Thủ》 phối hợp 《thần quyền kinh》, đồng dạng uy lực vô cùng.

Những này bí thuật, Hậu Thiên cao thủ có thể tu luyện. Nhưng muốn tới Tiên Thiên cao thủ cấp độ, mới có thể phát huy ra uy lực lớn nhất.

Về phần Huyền Thuật, thì là biến hoá hư là thật năng lực, ví dụ như 《khí phong đao》, dựa vào bản thân chân khí, ngưng tụ ra một cái hư ảnh trường đao, vậy đao chém ra, vô kiên bất tồi. Lại ví dụ như 《thần giáp thuật》, lợi dụng vô hình chân khí, tại thân thể mặt ngoài ngưng tụ ra một cái hư ảnh thần giáp, chống cự từ bên ngoài đến công kích.

Huyền Thuật muốn Tiên Thiên cao thủ mới có thể tu luyện, đến Luyện Khí Sĩ cảnh giới, mới có thể phát huy ra uy lực lớn nhất, Vu Sơ tạm thời là không dám nghĩ được rồi.

Trên thực tế, toàn bộ Bách Huyền Môn, cũng chỉ có hai bộ Huyền Thuật mà thôi, một bộ gọi là 《phá Hư Kiếm》, một bộ gọi là 《Hư Nguyên thuần》, đều là Hạ phẩm Huyền Thuật, giống nhau là công kích hình Huyền Thuật, giống nhau là phòng ngự tính Huyền Thuật. Cái này hai bộ Huyền Thuật, nắm giữ ở chương môn trong tay, chỉ có chương môn cùng đối với môn phái làm ra đột xuất cống hiến trưởng lão mới có tư cách tu luyện.

Hiện tại Vu Sơ, chỉ muốn có thể có được một bộ vũ kỹ là được. Đương nhiên, nếu là có bí thuật, vậy thì càng tốt hơn.

Nhưng bí thuật tại Bách Huyền Môn ở bên trong, chỉ có tiến vào Tiên Thiên thân truyền đệ tử mới có tư cách tu luyện, muốn đạt được một bộ bí thuật, cũng không dễ dàng.

Lý Trung trường kiếm chấn động, sử dụng nhất thức 'Thiên hạ không ma', hướng Vu Sơ đâm tới, đồng thời kêu lên: "Ta đâm không chết được ngươi, ta mài từ từ cho chết ngươi, xem Thiết Bổ Sam có thể chống đỡ tới khi nào."

Vu Sơ giận dữ, xem chuẩn hấn trường kiếm thế tới, thò tay đi bắt. Hấn tu luyện đến Hậu Thiên nhất trọng, toàn thân đao thương bất nhập, không cảm bất kiếm, hồn nhiên không sợ.

Lý Trung lấp bấp kinh hãi, nghĩ thanh trường kiếm thu hồi, lại sớm muộn gì. Bị Vu Sơ một phát bắt được trường kiếm mũi kiếm, ngay sau đó bay lên một cước, đá đã bay đi ra ngoài.

"Vu Sơ, ngươi dám làm tổn thương ta, ngươi đây là tạo phản." Lý Trung thân trên không trung, vẫn còn kêu to.

"Nói ta tạo phản, ta chỉ làm cho ngươi xem." Vu Sơ nhảy lên nhào tới, Lý Trung vừa vừa rơi xuống đất, đã bị hấn vậy tay đè chặt, "Trước kia là ngươi đánh ta, hiện tại đến phiên ta đánh ngươi nữa."

"Ba ba ba ba!" Liên tiếp bốn cái bàn tay đánh vào Lý Trung trên mặt.

Lý Trung kêu to: "Vu Sơ, người dám đánh ta, cái này là tạo phản, người nhất định phải chết." Giấy dựa lấy nghĩ muốn đứng lên.

Vu Sơ giận dữ, một quyền đánh vào Lý Trung trên mặt, đưa hắn tiếp xúc ngã xuống đất, "Ta đánh trước chết người nói sau." Nói xong vùng lên nắm đấm, một trận loạn quyền hướng Lý Trung trên người đánh tới.

Lý Trung đau đớn chỉ cục, hướng khác tạp dịch xin giúp đỡ, "Các người nhanh tới giúp ta."

Đám kia tạp dịch đã sớm theo trên mặt đất bò lên, giúp nhau nhìn sang, thời gian dần qua tới gần tới.

Vu Sơ nghe được động tĩnh, cười lạnh một tiếng, quay đầu lại nhìn lại, "Ai dám tới gần, kết cục giống như Lý Trung."

Đám kia tạp dịch trong nội tâm phát lạnh, sợ lờ mờ sợ uy thế, dừng bước lại.

Lý Trung lần nữa kêu to: "Vu Sơ, người phía dưới phạm thượng, bảo công tử đã biết, phi xử chết người không thể."

Vu Sơ cười lạnh: "Xem ai chết trước." Vùng nắm đấm, lần nữa hướng Lý Trung trên người đánh tới.

Nắm đấm rơi xuống, máu tươi tóe lên, Lý Trung đầy mặt và đầu cổ văng máu, trong miệng như trước gọi không ngừng, nói xong lời hung ác.

Đón lấy nghĩ tới điều gì, quay đầu đối một đám tạp dịch kêu lên: "Vu Sơ phía dưới phạm thượng, muốn đánh chết ta, nhanh đi thông tri công tử."

Đám kia tạp dịch đạt được nhắc nhở, lập tức thì có bốn cái cùng Lý Trung giao hảo từ trong đám người chạy ra, muốn đi thông tri Dur Thanh.

"Đều dừng lại cho ta." Vu Sơ hét lớn một tiếng.

Cái kia bốn cái tạp dịch chạy vô cùng nhanh, cũng không chịu nghe hắn, nghe được Vu Sơ tiếng hô, ngược lại chạy nhanh hơn.

Vu Sơ giận dữ, tiện tay nhặt lên một tảng đá, nhắm ngay một cái tạp dịch phía sau lưng ném đi đi ra ngoài, 'Phanh' một tiếng, ở giữa cái kia tạp dịch phía sau lưng, cái kia tạp dịch tại chỗ hôn mê bất tỉnh.

Lớn tiếng nói: "Ai dám đi ra ngoài, ta trước giết ai."

Ngoài ra ba cái tạp dịch vừa chạy ra không có xa lắm không, chứng kiến loại này tình cảnh, trong nội tâm sợ hãi, vội vàng dừng bước.

Vu Sơ chỉ một ngón tay, "Ba người các người, trở lại cho ta."

Cái kia ba cái tạp dịch giúp nhau nhìn sang, cuối cùng nhất không dám trái ngược Vu Sơ, tất cả đều lui trở lại.

Vu Sơ lần nữa mệnh lệnh lấy, "Tới."

Cái kia ba cái tạp dịch lần nữa nhìn qua thêm vài lần, lấp bắp tới gần tới, cũng không dám dựa vào là thân cận quá, e sợ cho Vu Sơ đối với bọn họ động thủ.

Vu Sơ hướng ba người này nhìn mấy lần, nhận ra tất cả đều là cùng Lý Trung quan hệ tốt, thường ngày ức hiếp chính mình, mỗi người đều có phần.

Hắn vừa nhìn thấy ba người này, lửa giận trong lòng lại nổi lên, thò tay hướng ba người kia một ngón tay, "Ba người các người, tất cả đều cho ta quỳ xuống."

Một cái tạp dịch nói: "Vu Sơ, người sau khi từ biệt phân."

"Quá phận?" Vu Sơ cười lạnh: "Lúc trước các người không quá phận? Không quỳ xuống vậy sao? Rất tốt." Nói xong lần nữa theo trên mặt đất nhặt lên một tảng đá, trong tay ánh chừng vài cái.

Cái kia tạp dịch nhìn qua trong tay hắn tảng đá, trong nội tâm một hồi sợ hãi, rung giọng nói: "Người muốn làm cái gì?"

Vu Sơ nghiền ngẫm tựa như theo dõi hắn, trong tay tảng đá hướng lên vút ra vài cái, "Người cứ nói đi?"

Cái kia tạp dịch một hồi trái tim băng giá, vội hỏi: "Ta quỳ là được, người đừng động thủ." Nói xong hai chân một khúc, quả thực quỳ xuống.

Vu Sơ chuyển hướng hai người khác, hai người khác thấy trước lúc trước tên tạp dịch quỳ, hai chân mềm nhũn, theo sát lấy quỳ xuống.

"Rất tốt." Vu Sơ trong nội tâm nói không nên lời thống khoái, "Hiện tại, các người tự mình đánh mình bàn tay, lúc đó để cho ta cao hứng, lúc đó buông tha các người."

Cái kia ba cái tạp dịch chỉ là một chút do dự, liền động thủ đánh chính mình đến.

Lý Trung lần nữa kêu to: "Vu Sơ, người đem mỗi người đều đánh nữa, công tử biết rõ, phi xử chết người không thể."

Vu Sơ xoay đầu lại, lạnh lùng theo dõi hắn.

Lý Trung bị ánh mắt của hắn quét đến, đáy lòng phát lạnh, nhin không được hướng về sau rút thoáng một phát, "Ngươi muốn làm cái gì?"

Vu Sơ lạnh lùng nói: "Hiện tại nên đến phiên ngươi."

Lý Trung lớn tiếng nói: "Ngươi đánh chết ta, mình cũng không sống được."

Vu Sơ nói: "Thật sao? Ta vì cái gì không nên đánh chết ngươi? Vừa rồi ngươi nói đánh gãy ta hai cái đùi, hiện tại, ta cũng không đánh gãy ngươi hai cái đùi, ta chỉ đánh gãy ngươi một chân. Ngươi nói, ngươi là muốn lưu lại chân trái, hay vẫn là lưu lại đùi phải."

Lý Trung vẫn chưa trả lời, một thanh âm lạnh lùng nói: "Vu Sơ, ngươi muốn ai một chân?"

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Tiên Vận Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Huyền Âm Động

"Tiểu Bình (

"Tiểu Bình tỷ."

Lý Trung đại hỉ, kêu to: "Tiểu Bình tỷ, nhanh tới cứu ta, Vu Sơ hắn muốn tạo phản."

Người tới chính là Tiểu Bình, Vu Sơ quay đầu lại nhìn qua nàng liếc mắt, lập tức cánh giác lên. Tiểu Bình là Dư Thanh thị nữ, không phải Tu Tiên giả, nhưng là võ công cao thủ, cùng Lý Trung không thể so sánh nổi.

Tiểu Bình đứng tại vài bước bên ngoài, lạnh lùng mệnh lệnh lấy, "Vu Sơ, buông hắn ra."

Lý Trung kêu to: "Tiểu Bình tỷ đến rồi, ta nhìn ngươi còn thể nào hung hăng càn quấy? Vu Sơ, ngươi phía dưới phạm thượng, ta không phải giết ngươi không thể."

"Roi vào trong tay của ta, còn dám như vậy kêu gào?" Vu Sơ giận dữ, nhin không được nâng lên chân đến, dùng sức một cước hướng Lý Trung trên bụng đá tới.

"A!" Lý Trung kêu lên thảm thiết, ôm bụng trên mặt đất lăn qua lăn lại.

Vu Sơ đột phá đến Hậu Thiên nhất trọng, mặc dù không có vũ kỹ, phát huy không xuất ra Hậu Thiên chân khí uy lực lớn nhất, trên người khí lực đã có rõ ràng gia tăng, một cước đạp xuống, Lý Trung chỉ cảm thấy như là bị tảng đá lớn đầu đập một cái đồng dạng, ruột đều hình như đứt.

"Làm càn!)" Tiểu Bình nổi giận, "Vu Sơ, ngươi đây là không đem ta để vào mắt. Rất tốt, ta trước cảm xuống ngươi nói sau." Nói xong bàn tay vung lên, hướng Vu Sơ tiếp xúc đi qua.

Đó là Phách Không Chương, chương kinh nói đến đi ra. Vu Sơ chỉ cảm thấy kinh phong đập vào mặt, chương kinh đã đến trước mặt của hắn, vội vàng hướng về sau nhảy ra, đồng thời song vươn tay ra, dùng sức hướng trước đẩy, ý đồ dựa vào bản thân chương lực, chống cự cái này một cỗ = vô hình kinh lực.

Nhưng hắn không có luyện võ qua kỹ, thoáng cái gần ăn phải cái lỗ vốn. Phách Không Chương chương kinh theo hai tay của hắn trong khe hở xuyên qua, một chương đánh vào trên lồng ngực của hắn, Vu Sơ thân thể đã bay đi ra ngoài.

Tiểu Bình cười lạnh một tiếng, "Hừ! Ý vào vài phần mạn lực, gần dám cùng ta động thủ, quả thực là không biết sống chết."

Dùng nhân lực của nàng, đương nhiên nhìn không ra, Vu Sơ kỳ thật đã tu luyện tới Hậu Thiên nhất trọng, đó là Tu Tiên giả cấp độ, so nàng loại này võ công cao thủ mạnh hơn nhiều. Chính là sẽ không bất kỳ vũ kỹ nào, phát huy không xuất ra đến tác dụng mà thôi. Thấy ở sơ bị chính mình một chương đánh bay, còn tưởng rằng hắn chỉ là ý vào một thân mạn lực, khác cái gì cũng không biết.

Lời còn chưa dứt, chân bừa tiếp theo, thân thể đã hướng trước nhẹ nhàng đi ra ngoài. Vu Sơ còn không có rơi xuống đất, Tiểu Bình đã vượt qua, ở chỗ sơ trên người liền phách vài cái, chọn trên người hắn huyết đạo.

Tiểu Bình phủ tay, phân phó nói: "Dẫn hắn đi gặp công tử."

"vâng" hai cái tạp dịch lớn tiếng đáp ứng, tiến lên đây bắt lấy Vu Sơ, đưa hắn vịn.

Lý Trung theo trên mặt đất bò lên, nhặt lên chính mình trường kiếm, hung dữ hướng Vu Sơ lao đến, thần sắc nanh ác, hét lớn: "Dám đánh làm tổn thương ta, ta trước phết đi võ công của ngươi nói sau."

Nói xong rất kiêu hướng Vu Sơ bụng dưới đan điền đâm tới, hắn liệu định Vu Sơ tu luyện chính là Kim Chung Tráo cùng Thiết Bồ Sam một loại hoành luyện công phu. Tuy nhiên không biết tráo môn là ở địa phương nào, nhưng đối với Võ Giả mà nói, đan điền nhưng lại chứa đựng nội lực địa phương, đan điền vừa hủy, tái cao minh võ công cũng phết đi.

Vu Sơ khản trương, bị Tiểu Bình điểm trúng huyết đạo, nhưng không cách nào trốn tránh, trong nội tâm một cái ý niệm trong đầu hiện lên: Tu Tiên giả đan điền bị thương, còn có thể hay không tiếp tục tu luyện?

"Dừng tay!" Tiểu Bình bàn tay vung lên, Phách Không Chưởng chưởng kinh đem Lý Trung trường kiếm đẩy ra, "Vu Sơ phạm vào sai lầm lớn, muốn giao cho công tử xử trí, công tử không nói gì trước, ai cũng không muốn thương hắn."

"vâng" Lý Trung không dám trái ngược Tiểu Bình, bắt đắc dĩ đáp ứng một tiếng. Hướng Vu Sơ nhìn một cái, con giận còn sót lại chưa hết, đột nhiên giơ chân lên đến, ở chỗ sơ trên người đá một cước.

Vu Sơ trong nội tâm tức giận, lạnh lùng nhìn chăm chăm Lý Trung liếc mắt, một cước này, ta nhớ kỹ.

Lý Trung hét lớn, "Nhìn cái gì vậy? Ngươi phía dưới phạm thượng, gần tính toán thấy công tử, cũng là chết."

Vu Sơ trong nội tâm rung mình, đón lấy nhìn qua Tiểu Bình liếc mắt, nghĩ đến vừa rồi cùng Tiểu Bình động thủ tình cảnh, chính mình chịu thiệt, gần ăn tại không có vũ kỹ bên trên, không có một thân Hậu Thiên chân khí, lại dùng không xuất ra đến. Nếu có một bộ vũ kỹ, dựa vào Hậu Thiên chân khí sử dụng dùng đến, Tiểu Bình cũng chưa hẳn là chính mình đối thủ.

Đám người kia áp lấy Vu Sơ, rất nhanh đến một tòa phòng lớn từ trước mặt, nơi này là Dur Thanh nơi ở, Vu Sơ đã tới mấy lần, bởi vậy cũng không xa lạ gì.

Tiểu Bình là Dur Thanh hầu gái, bởi vậy không cần thông báo, mang theo Vu Sơ trực tiếp tiến vào đại đường.

Đại trên công đường hai người, một người thân mặc áo bào trắng, ước chừng chừng hai mươi tuổi, đứng là 'Lạc Hoa Công Tử' Dur Thanh.

Một người khác là cái cô gái, ước chừng hai mươi xuất đầu, ăn mặc cùng Dur Thanh đồng dạng áo bào trắng, loại này chế thức áo bào trắng, là Bách Huyền Môn thân truyền đệ tử tiêu chí.

Cái kia cô gái tướng mạo thanh tú, đáng người thương tha, Vu Sơ nhận thức, biết là Dur Thanh sư tỷ Bạch Tổ tâm. Cái này Bạch Tổ tâm, hiển nhiên là tại Dur Thanh tại đây làm khách.

"Chuyện gì?" Dur Thanh ánh mắt tại bị hai cái tạp dịch cầm lấy Vu Sơ trên người quét qua, cuối cùng nhất lại lạc tại Tiểu Bình trên người.

Lý Trung không đợi Tiểu Bình nói chuyện, thoáng cái nhảy ra ngoài, quỳ trên mặt đất, cướp lời nói: "Công tử, Vu Sơ cuồng vọng, không phục quản giáo, tiểu nhân an bài hắn làm việc, hắn nếu không không làm, vẫn cùng tiểu nhân động thủ, phía dưới phạm thượng. Tiểu nhân muốn quản hắn, hắn ý vào một thân hoành luyện công phu, đem tất cả hạ nhân đều đánh nữa. May mắn Tiểu Bình tỷ đi ngang qua, lúc này mới đem bắt giữ hắn, tới gặp công tử."

Dur Thanh sững sờ, "Có có chuyện như vậy?"

Tiểu Bình hồi bẩm nói: "Đúng vậy, công tử. Vu Sơ hắn là học lén một thân hoành luyện công phu, nhưng là tay chân ngốc, có lẽ chưa từng học qua vũ kỹ."

Dur Thanh ánh mắt lần nữa rơi vào Vu Sơ trên người, ánh mắt lảng lệ ác liệt, hình như muốn xem phá người nội tâm đồng dạng. Vu Sơ cùng ánh mắt của hắn một đôi, trong nội tâm không khỏi đánh nữa cái đột.

"Công tử trước mặt, còn không quỳ xuống." Mang lấy Vu Sơ hai cái tạp dịch đồng thời đẩy Vu Sơ một cái, hai chân duỗi ra, ở chỗ sơ đầu gối ở bên trong giẫm mạnh.

Vu Sơ thân bắt do kỳ quỳ xuống.

Nhưng nghe có Dur Thanh nói: "Môn phái cũng không khỏi hạ nhân học võ, nhưng ngươi thân là của ta nô bộc, học võ trước, vậy mà không có chuyện trước hướng ta thông báo. Nếu như không xử phạt ngươi, người khác thấy thế nào ta Dur Thanh? Ngoài ra, ngươi phía dưới phạm thượng, lại dám cùng quản sự động thủ, nếu như không xử phạt ngươi, người khác còn tưởng rằng ta Dur Thanh ở đây, không có một điểm quy củ."

Nói đến đây hậu, thanh âm đột nhiên chuyển sang lạnh lẽo, "Kéo hắn đi ra ngoài, ban được chết."

Vu Sơ trong nội tâm trầm xuống.

"vâng" Lý Trung đại hi, theo trên mặt đất nhảy dựng lên, liền muốn mời đến hai cái tạp dịch, đem vu sơ kéo ra ngoài giết chết.

"Chậm đã." Bạch Tổ tâm đột nhiên nói chuyện.

Lý Trung đã chuẩn bị cho tốt bảo hai cái tạp dịch đem vu sơ kéo ra ngoài giết chết. Nghe được Bạch Tổ tâm, lại không thể không dừng lại. Bạch Tổ tâm là Dư Thanh sư tỷ, nàng nói lời, tại Dư Thanh trước mặt tự nhiên rất có phân lượng, Lý Trung còn không có lá gan kia trái ngược.

"Sư tỷ." Dư Thanh nghe được Bạch Tổ tâm mở miệng, kêu nàng một tiếng, ánh mắt nghi hoặc.

Bạch Tổ tâm nhìn qua Vu Sơ liếc mắt, đón lấy đối Dư Thanh nói: "Sư đệ, mấy cái hạ nhân đánh nhau, cứ như vậy xử tử, quá nghiêm trọng a? Nếu như ngoài chỗ người nghe qua, còn tưởng rằng chúng ta Bách Huyền Môn đệ tử trời sinh tính tàn nhẫn, chỉ huy hạ cay nghiệt. Dùng ta xem, làm sư trùng phạt, coi như xong đi."

Dư Thanh nghe vậy mỉm cười nói: "Sư tỷ nói có lý. Đã sư tỷ xin tha cho hắn, cái này cái hạ nhân, ta gần không giết hắn. Bất quá tội chết có thể miễn, tội sống khó tha, hạ nhân phạm vào sai, không trùng phạt có thể không làm được." Nói đến đây hậu, đột nhiên quay mặt đi, kêu lên: "Lý Trung."

"Tiểu nhân ở." Lý Trung vội vàng nhảy ra ngoài, lần nữa quỳ trên mặt đất.

Dư Thanh nói: "Người dẫn người đưa hắn đưa đến Huyền Âm động, thấy thủ vệ sư đệ, gần nói ta nói, cái này cái hạ nhân phía dưới phạm thượng, muốn tại Huyền Âm trong động đóng ba ngày. Ba ngày sau đó, nếu như hắn bắt tử, lại làm tính toán."

"Vâng, công tử." Lý Trung nghe được Bạch Tổ tâm vì Vu Sơ cầu tình, vốn đầy khuôn mặt u sầu. Nghe được Dư Thanh muốn đem vu sơ tại Huyền Âm động đóng ba ngày, lại lập tức vui mừng.

Huyền Âm động, là Bách Huyền Môn trùng phạt phạm sai lầm môn nhân đệ tử địa phương, nghe nói liên thông lấy Âm Tào Địa Phủ. Trong động khắp nơi đều là theo lòng đất tràn ra tới tử vong âm khí, người bình thường tiến vào bên trong, không cần một thời ba khắc, âm khí xâm nhập thân thể, gần sẽ chết.

Cái này âm khí ăn mòn người nội lực, chân khí, võ công cao thủ cũng chống đỡ không được bao lâu. Coi như là Hậu Thiên cao thủ, Tiên Thiên cao thủ, ừng có Hậu Thiên chân khí, Tiên Thiên Chân Khí hộ thân, gặp được Huyền Âm động âm khí, cũng muốn tu vi bị hao tổn.

Trừ phi đến Luyện Khí Sĩ cảnh giới, dựa vào hấp thu thiên địa linh khí tu hành, chân khí hóa thành Chân Nguyên lực, mới có thể tại Huyền Âm động dừng lại, không bị tổn thương.

Dư Thanh phân phó hạ nhân, đem vu sơ tại Huyền Âm động đóng ba ngày, hiển nhiên là ý định bảo hắn chết ở Huyền Âm trong động.

Vu Sơ không biết những này, Lý Trung lại rất rõ ràng.

Bạch Tổ tâm thờ dài một tiếng, thương cảm nhìn qua Vu Sơ liếc mắt, chính mình người sư đệ này, lòng dạ quá mức hẹp hòi đi một tí, ngoài miệng đáp ứng chính mình buông tha cái này cái hạ nhân, kỳ thật hay vẫn là muốn đem hắn xử tử.

Theo nàng, Vu Sơ chỉ có một thân hoành luyện công phu, tại Huyền Âm trong động đóng ba ngày, đó là hắn phải chết không thể nghi ngờ được rồi.

"Đi." Lý Trung vung tay lên, cái kia hai cái tạp dịch lần nữa đem vu sơ dựng lên đến, đi ra ngoài.

Ra Dư Thanh nơi ở, một mực tiến về trước Huyền Âm động.

Huyền Âm động cũng tại hậu sơn, cùng Dư Thanh nơi ở đã có điểm xa. Bốn người đi rất lâu, mới đến địa phương.

Huyền Âm hang hốc miệng có hai cái Bách Huyền Môn đệ tử tại giữ cửa, hai người này một thân hắc y, chỉ có Hậu Thiên Cảnh Giới tu vi, chính là Bách Huyền Môn bình thường đệ tử, hai người này một cao một thấp, cao vô cùng gầy, yếu lệch béo.

Chứng kiến Vu Sơ bọn người, người cao hắc y đệ tử quát: "Dừng lại, làm cái gì?"

Lý Trung vội vàng hướng trước đi vài bước, bái, "Thấy qua hai vị công tử."

Cái kia hắc y đệ tử lần nữa hỏi: "Các người làm cái gì?"

Lý Trung hồi đáp: "Hồi công tử, tiểu nhân là 'Lạc Hoa Công Tử' Dư Thanh Dư công tử thủ hạ quân sự."

"Nguyên lai là Dư sư huynh." Cái kia hai cái hắc y đệ tử nghe nói là Dư Thanh, thần sắc đứng chuyển nhu hòa, hỏi lại lần nữa: "Dư sư huynh cho các người đến nơi này đến, là có chuyện gì?"

Lý Trung nói: "Là như thế này, có vậy cái hạ nhân phạm vào sai, công tử phân phó chúng ta áp giải tới, nói muốn đem hắn tại Huyền Âm trong động đóng ba ngày."

"Đóng ba ngày?" Cái kia hai cái hắc y đệ tử sững sờ, lẫn nhau nhìn sang, thấp cái kia người khó hiểu mà nói: "Đóng Thượng Tam Thiên, cái này người

chẳng phải chết? Nếu như muốn giết chết hẳn, trực tiếp xử tử không được sao? Dư sư huynh là nghĩ như thế nào?"

"Cái này... Công tử chưa nói, tiểu nhân cũng không biết." Lý Trung cười nói: "Hai vị công tử muốn biết nguyên nhân, có thể tự mình đi hỏi chúng ta công tử."

"Được rồi, ta cũng gần tùy tiện vừa nói." Cái kia hắc y đệ tử phát phát tay, "Dư sư huynh đã như vậy an bài, tất nhiên có đạo lý của hẳn. Các người đem người mang tới a."

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Tiên Vận Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Đáy Động Kỳ Ngộ

Lý Trung ba người ép Vu Sơ, cùng tới, không lâu đã đến Huyền Âm động cửa động, dùng một khối tảng đá lớn đầu ngăn chặn).

Cao gầy hắc y đệ tử duỗi ra hai tay, ôm lấy vách núi bên cạnh một khối hình trụ biểu hiện tảng đá lớn đầu, dùng sức một chuyển, tảng đá lớn đầu liền quay vòng lên).

Xúc động cơ quan, trên vách núi đá một khối tảng đá lớn đầu rút vào vách núi, vậy cái cửa son động lộ đi ra. Huyền Âm động chỉ có thể từ bên ngoài mở ra, bên trong là mở không ra.

Vu Sơ vào trong nhìn một cái, son động là nghiêng hướng phía dưới, tối đen như mực, lại hướng chỗ sâu, cái gì đều nhìn không tới. Khẽ dựa gần son động, liền cảm thấy một cổ âm lãnh chỉ khí xuyên vào thân thể, bảo người nói không nên lời không thoải mái.

Cái kia ục ịch hắc y đệ tử bắt lấy Vu Sơ, tiện tay giải trên người hẳn huyết đạo, nói tiếp: "Dư sư huynh nói đóng người ba ngày, chính là ba ngày. Ba ngày sau đó, người nếu như bất tử, trở về đến cửa động đến. Thời gian vừa đến, chúng ta liền mở ra cửa động, tiếp người đi lên."

Cao gầy hắc y đệ tử nhắc nhở: "Bây giờ là giờ Thìn, người nhớ rõ ràng, ba ngày sau đó giờ Thìn, trở lại cửa động. Nếu như đến lúc kia, người chưa có tới, hoặc là đã tới chậm, bỏ lỡ thời gian, chúng ta cũng sẽ không chờ người."

Úc ịch hắc y đệ tử lại nói: "Dùng năng lực của người, tám thành sống không qua ba ngày. Nhưng làm Huyền Âm động trông coi, không thể không dặn dò người. Nhớ rõ ràng sao?"

Vu Sơ tâm tình ngưng trọng, sau một lúc lâu, mới nhẹ gật đầu.

"Vào đi thôi." Hai cái hắc y đệ tử một trái một phải, từng người duỗi ra một tay, tại, Vu Sơ trên người đẩy, Vu Sơ thân bắt do kỷ ngã vào son động.

Son động là nghiêng hướng phía dưới đi, Vu Sơ vậy lọt vào đi, gần không tự chủ được trượt xuống dưới.

Cái kia hai cái hắc y đệ tử nhìn nhau, lần nữa chuyển động cái kia khối hình trụ tảng đá lớn, đem động cửa đóng lại.

Lý Trung nhìn qua đóng cửa cửa động, đắc ý cuồng tiếu, "Ha ha! Vu Sơ, người nhất định phải chết."

Vu Sơ thân thể một mực hướng phía dưới rơi, hình như đã qua hồi lâu, hẳn thân thể chấn động, cảm thấy son động đáy động.

Vu Sơ giãy dụa lấy đứng lên, này son động ở bên trong quá hắc ám, hẳn cố gắng mở to hai mắt, y nguyên cái gì đều nhìn không tới. Đồng thời, một cổ càng thêm âm lãnh khí tức hướng thân thể đánh úp lại, hình như đại mùa đông trần trụi ở tại một gian bốn phía hở phá nhà cỏ ở bên trong, khắp nơi thổi tới đều là gió.

Vu Sơ nhìn không được rừng mình một cái, thân thể run rẩy vài cái. Nhưng hẳn biết rõ, chính mình sở dĩ cảm giác được lạnh, không phải bởi vì nhiệt độ cúi đầu, mà là trong son động âm khí quá cường liệt.

Hắn lấy lại bình tĩnh, thò tay đến trong ngực vừa sờ, lấy ra vậy căn hộp quẹt, lung lay thoáng một phát, hộp quẹt phát sáng lên. Nhờ ánh lửa, hướng bốn phía nhìn lại.

Hoàn cảnh bốn phía rõ ràng, hẳn hiện tại vị trí, ngay tại rơi xuống cái kia nói đất lở phụ cận, bốn phía đều là cửa son động, bốn phương thông suốt, thoát nhìn giống như là một cái mê cung. Từng đạo cơ hồ ngưng tụ thành thật thể âm khí từ dưới đất phát ra, như là sương mù.

Đồng thời hán cũng chứng kiến, bốn phía trên mặt đất, ngổn ngang lộn xộn nằm không ít thi thể. Xem bọn hán trang phục, tuyệt đại bộ phận đều là màu đen quần áo, thuộc về Bách Huyền Môn bình thường đệ tử. Cũng có một phần là giống như Vu Sơ áo xám, đó là Bách Huyền Môn tạp dịch trang phục, chỉ có điều số lượng cực nhỏ. Dưới bình thường tình huống, tạp dịch phạm vào sự tình, trực tiếp gần bị xử tử, rất ít hướng Vu Sơ như vậy giống trông khua chiêng bị nhốt vào Huyền Âm trong động đến.

Về phần áo trắng thân truyền đệ tử, tắc thì nhìn không tới. Huyền Âm động âm khí ăn mòn người nội lực, chân khí, giảm xuống tu vi, thân truyền đệ tử làm Bách Huyền Môn đệ tử hạch tâm, gần tính toán phạm vào sự tình, bình thường cũng sẽ không bị nhốt vào Huyền Âm động. Ngoài ra, gần tính toán đóng vào được, dùng thân truyền đệ tử tu vi, cũng có thể rất đến trừng phạt chấm dứt.

Bởi vậy Vu Sơ tìm một lần, ít nhất tại phụ cận không có chứng kiến áo trắng đệ tử thi thể. Về phần Huyền Âm động chỗ càng sâu, những cái kia bốn phương thông suốt cửa động, hán cũng không dám tiến vào. Hiện tại chỗ địa phương khoảng cách xuất động cửa động gần đây, âm khí là yếu nhất, lại vào trong đi, âm khí tăng thêm, chỉ sợ liên trong nhảy mất đều chống cự bất trụ.

Vu Sơ đứng đó một lúc lâu, cảm giác càng ngày càng lạnh, âm khí xuyên vào thân thể, bảo hán càng ngày càng khó dùng chèo chống, hán công việc bỗng nhức nhích tay chân, cảm giác cổ chân, cổ tay, ngón tay, ngón chân cũng bắt đầu biến thành cứng ngắc lại. Xâm nhập thân thể âm khí, bắt đầu ăn mòn thân thể của hán hoạt tính, từ lâu rồi, không phải cương chết ở chỗ này không thể.

Vu Sơ ý thức được nguy cơ, ngẩng đầu hướng lên nhìn một cái, suy nghĩ: Có lẽ ta có lẽ theo cái này đạo sườn dốc leo đi lên, tại cửa động phụ cận chờ, chỗ đó cách mở miệng gần đây, âm khí yếu nhất, có hi vọng nhất sống quá ba ngày.

Nghĩ được như vậy, liền thu hồi hộp quẹt, xoay người ghé vào sườn dốc phía trên, theo sườn dốc hướng lên bò. Nhưng hán vừa mới bò lên thoáng một phát, thân thể gần không bị khống chế trượt đi. Cái kia sườn dốc năm này tháng nọ thụ âm khí xâm nhập, thật sự quá trơn.

Vu Sơ không chịu hết hy vọng, lại thử mấy lần, kết quả mỗi một lần đều trượt đi, thậm chí càng trơn càng xa.

Vậy phải làm sao bây giờ?

Vu Sơ thật sâu nhíu mày, bò không đi lên, chẳng lẽ mình muốn chết ở chỗ này?

Hán thấp sáng cây đuốt lửa, lần nữa dò xét hoàn cảnh chung quanh. Chứng kiến thi thể trên đất, đột nhiên nhớ ra cái gì đó, trong nội tâm chấn động.

Những này hắc y đệ tử sở dĩ ở lại cửa động, hiển nhiên đều cùng ý nghĩ của mình đồng dạng, muốn thông qua sườn dốc leo đi lên, kết quả tất cả đều đã bị chết ở tại tại đây.

Vu Sơ nghĩ được như vậy, lập tức cải biến chủ ý, quyết định không hề lãng phí thời gian, đi bò cái kia nói sườn dốc. Những này hắc y đệ tử, mỗi người ít nhất đều có Hậu Thiên nhất trọng thực lực, bọn hán bò không đi lên, chính mình kháng định cũng bò không đi lên, thử lại cũng không quá đáng là vô ích phí công phu mà thôi.

Trước mắt nhất lý trí phương thức xử lý, không ai qua được buông tha cho ý nghĩ kia, suy nghĩ những thứ khác biện pháp.

Ánh mắt của hán rơi vào một cái hắc y đệ tử trên thi thể, "Người nọ là Bách Huyền Môn nhập thất đệ tử, thân gia phong phú, trên người có thể hay không dẫn theo cái gì đó, có thể trợ giúp đến ta?"

Nghĩ được như vậy, vội vàng ngồi xổm người xuống, hướng tên kia hắc y đệ tử trên thi thể sờ soạng.

"Quái! Tại sao có thể như vậy?" Hán cảm vừa mới đụng phải cái kia hắc y đệ tử thi thể, cái kia hắc y đệ tử thi thể liền biến thành khói khí, biến mất trên mặt đất.

Huyền Âm động âm khí quá nặng đi, những này đệ tử chết về sau, thi thể bị âm khí ăn mòn, cốt nhục cũng đã bị đồng hóa mất, không người đụng phải, thoát nhìn vẫn cùng bình thường đồng dạng, thò tay đụng một cái, thi thể gặp nhiệt, liền biến hoá làm khói khí biến mất.

Vu Sơ nghĩ thông suốt điểm này, trong nội tâm không khỏi lại là phát lạnh, Huyền Âm trong động âm khí thật lợi hại, thậm chí ngay cả người thi thể cũng có thể ăn mòn.

Nhưng mà cũng không phải tất cả thứ đồ vật đều bị ăn mòn mất, thi thể biến mất, Vu Sơ ngay sau đó nghe được khi một thanh âm vang lên, một vật rơi trên mặt đất.

Hán cúi đầu nhìn lại, phát hiện là một cái bình ngọc nhỏ, vội vàng nhặt lên, tiến đến trước mắt, nhìn kỹ, bình ngọc nhỏ bên trên dùng chu sa viết "Dung Dương đan" ba chữ, bên cạnh có chữ nhỏ chú giải: Bách Thảo luyện chế, cung cấp dương khí, chống cự âm hàn.

"Là đan dược." Vu Sơ vui vẻ, nhỏ đi bình ngọc nhỏ nắp bình, liền lập tức có một cỗ mùi thuốc theo bình ngọc nhỏ trúng phát ra. Thu thập mất đi qua, phát hiện còn có non nửa bình nhiều, đều là to như đậu nành tiểu nhân màu trắng viên đan dược.

"Cái này hắc y đệ tử, nhất định là sớm biết rõ chính mình có thể thụ trừng phạt, cho nên chuẩn bị kháng Hàn Đan dược. Chỉ có điều, cái này kháng Hàn Đan dược, hiển nhiên chống cự bất trụ Huyền Âm trong động âm khí, cuối cùng hán hay vẫn là chết rồi."

Vu Sơ đổ một miếng dung Dương đan đi ra, đưa vào trong miệng. Gần tính toán cái này đan dược không thể chống cự Huyền Âm trong động âm khí, có thể cung cấp dương khí, cũng là có chút ít còn hơn không.

Đan được cưa vào tức biến hoá, hóa thành nước bọt lưu vào bụng. Vu Sơ cảm giác thân thể của mình, lập tức ôn hòa rất nhiều, không hề như trước kia như vậy, hoàn toàn chống cự bất trụ âm khí.

"Nhìn nhìn lại những người khác trên người, khẳng định còn có thứ tốt." Vu Sơ ánh mắt rơi vào khác một cổ thi thể phía trên.

Áo xám tạp dịch bị hấn vô ý thức không để ý đến, đi trước hắc y bình thường đệ tử trên người tìm kiếm.

Đón lấy đi về hướng kế tiếp hắc y đệ tử, vươn tay ra, ở đằng kia hắc y đệ tử trên người đựng một cái. Bị âm khí ăn mòn thi thể gặp được nhiệt độ, lần nữa hóa thành khói khí biến mất.

'Khí' một tiếng, một vật rơi trên mặt đất, nguyên lai là một cây đoản kiếm, thân kiếm uốn lượn, ước chừng có một thước tả hữu.

"Thanh kiếm này, giống như là trong truyền thuyết Ngự Trùng kiếm." Vu Sơ ngồi xổm người xuống, đem cái kia đem đoản kiếm nhặt lên. Huyền Âm trong động âm khí, ngoại trừ bằng đá cùng ngọc chất sẽ không bị ăn mòn bên ngoài, vật gì đó khác toàn bộ đều có thể ăn mòn mất, khác nhau chỉ là cần thời gian dài ngắn mà thôi.

Cây đoản kiếm này tuy nhiên tạm thời còn không có bị hoàn toàn ăn mòn, nhưng trên thân kiếm gì dấu vết loang lỗ, hiển nhiên cũng chống đỡ không được bao lâu.

Vu Sơ tay cầm chuôi kiếm, tại một tảng đá bên trên nhẹ nhàng gõ một cái, cái kia đem đoản kiếm gằn chém làm hai đoạn.

"Thật là đáng tiếc." Vu Sơ tiện tay đem đoản kiếm ném đi, "Cây đoản kiếm này, sẽ bị Bách Huyền Môn bình thường đệ tử thu thập, hơn nữa mang tại trên thân thể, gần tính toán không phải trong truyền thuyết Ngự Trùng kiếm, cũng nhất định là một cái thân bình lợi khí. Cứ như vậy hủy, thật là đáng tiếc."

Tiểu hân lắc đầu, đứng dậy, hướng kế tiếp hắc y đệ tử đi đến.

Cái kia hắc y đệ tử trên người, đồng dạng chỉ còn lại có một lọ đan dược, chứa ở bình ngọc nhỏ ở bên trong. Bình ngọc nhỏ bên trên đồng dạng dùng chu sa bút viết 'Tĩnh Nguyên Đan', bên cạnh có chữ nhỏ chú giải: Bách Thảo luyện chế, Luyện Khí biến hoá tinh, đề cao tu vi.

Đây là nhanh hơn tốc độ tu luyện đan dược, thích hợp Hậu Thiên cùng Tiên Thiên tu vi Tu Tiên giả phục dụng, Vu Sơ không chút khách khí thu vào.

Tu Hành Giới ở bên trong, đan dược chia làm Linh Đan cùng Bách Thảo Đan. Linh Đan Vu Sơ chỉ là nghe nói qua, chưa từng gặp qua. Danh như ý nghĩa, Linh Đan cùng Linh khí có quan hệ, đến Luyện Khí Sĩ tình trạng, thông qua hấp thu thiên địa linh khí tu hành, cái này Linh Đan, có thể nhanh hơn Luyện Khí Sĩ tốc độ tu luyện.

Hậu Thiên cao thủ cùng Tiên Thiên cao thủ không cần hấp thu thiên địa linh khí, Linh Đan gần không cần dùng, bọn hắn sử dụng Bách Thảo Đan, bổ ích thân thể. Bách Thảo Đan dùng Bách Thảo luyện chế, sử dụng chính là các loại thảo dược, kể cả nhân tham, đầu quạ các loại quý hiếm dược liệu, cũng kể cả Bạch Thược, đương quy vân vân bình thường dược vật.

Vừa rồi dung Dương đan, cùng hiện tại Tĩnh Nguyên Đan, đều thuộc về Bách Thảo Đan.

Vu Sơ thu hồi Tĩnh Nguyên Đan, hướng phía dưới một cổ thi thể đi đến, Tĩnh Nguyên Đan có được nhanh hơn tốc độ tu luyện công hiệu, lúc tu luyện ăn tốt nhất, hiện tại không có tu luyện, cũng không phải dùng vội vã ăn, xem trước một chút khác thi thể nói sau.

Hắn ngồi xổm người xuống, tại hạ một cổ thi thể phía trên vớ, cổ thi thể kia phía trên, lần nữa có cái gì rơi xuống.

Khi một tiếng vang nhỏ, như vậy thứ đồ vật rơi trên mặt đất, nguyên lai là một khối ngọc bản.

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Tiên Vận Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Toái Ngọc Quyền

Ngọc trên băng có chữ viết, Vu Sơ bẻ bộn nhặt lên, nhìn kỹ lại).

"《 Toái Ngọc quyền 》, thượng đẳng vũ kỹ. Quả nhiên nghĩ cái gì đến cái gì, ta đang lo không có vũ kỹ, phát huy không xuất ra Hậu Thiên nhất trọng tu vi

uy lực, kết quả là có vũ kỹ đưa tới cửa đến."

"Trước không vội mà tu luyện, nhìn xem còn có hay không những vật khác nói sau)."

Đem ngọc bản thu trong ngực, đón lấy đi kiểm tra khác thi thể. Hạ một cỗ thi thể cái gì đều không còn lại, tất cả đều bị âm khí ăn mòn, thò tay vừa sờ, tận hóa thành khói bay.

Vu Sơ lại đi tìm những thứ khác, kế tiếp một cỗ thi thể bên trên, hần lại lật ra non nửa bình Dung Dương Đan. Vừa vặn bên trên một hạt Dung Dương Đan được hiệu đã qua, âm khí lần nữa nặng, Vu Sơ vội vàng mở ra bình nhỏ, lại ăn một hạt, thu vào trong ngực.

Dung Dương Đan mỗi lần chỉ ăn một hạt là đủ rồi, ăn khá hơn rồi, dư thừa được hiệu liền lãng phí.

Vu Sơ lại đi tìm kiếm khác thi thể, không lâu tìm ra một lọ chữa thương đan đến. Loại này chữa thương đan, cũng là Bách Thảo Đan một loại, chuyên trị các loại ngoại thương, đối với vết đao, kiếm thương có hiệu quả.

Vu Sơ lần nữa thu vào, tiếp tục tìm xuống dưới. Rất nhiều thi thể cái gì đều không còn lại, mặc dù có cái gì còn lại, cũng chỉ có một dạng khác nhau, kiểu hai dạng đồ vật chính giữa, tuyệt đại bộ phận đều là binh khí, cùng trước trước 'Ngư Trùng kiếm' đồng dạng, gì thực không thể dùng. Còn lại, đa số đều là khu hần nhóm Dung Dương Đan.

Hơn mười cỗ thi thể tìm tòi xuống, Vu Sơ ít nhất tìm được hơn mười bình Dung Dương Đan, cơ hồ có thể khi cơm ăn.

Vũ kỹ lại tìm được hai chủng, một loại là Hạ phẩm 《 Xuyên Hoa chương 》, vậy vốn là Trung phẩm bộ pháp bí tịch 《 Thanh Vân Bộ 》, đã có Thượng phẩm vũ kỹ 《 Toái Ngọc quyền 》, 《 Xuyên Hoa chương 》 gần không thể nào để ở trong lòng. Ngược lại là 《 Thanh Vân Bộ 》 làm phụ trợ vũ kỹ, có thể tu luyện thoát một phát.

Cái này hai chủng vũ kỹ, giống như Toái Ngọc quyền, là bị khắc vào ngọc trên băng, bởi vậy không có bị ăn mòn. Vu Sơ đoán chừng, làm Bách Huyền Môn nhập thất đệ tử, những hắc y nhân này trên người, không nói mỗi người, ít nhất tuyệt đại bộ phận trên thân người, đều mang theo một loại hoặc là hai chủng bí tịch võ công.

Nhưng những này bí tịch võ công, hơn phân nửa là dùng thư tịch hình thức tồn tại, Huyền Âm trong động âm khí, ngoại trừ tảng đá cùng ngọc chất bên ngoài, khác đều có thể ăn mòn. Những vũ kỹ này, sờ đi tìm không thấy, nhất định là bị ăn mòn.

Vu Sơ thầm kêu đáng tiếc, đem hai chủng bí tịch võ công thu vào, tiếp tục tìm kiếm xuống dưới.

'Khí' một tiếng, một vật rơi vào tảng đá trên mặt đất, Vu Sơ cúi đầu nhìn lại, phát hiện là một miếng tiểu viên châu, đen kịt sặc, rơi trên mặt đất, vẫn còn quay tròn nhấp nhô.

Hần tự tay cầm lấy, cái kia tiểu viên châu toàn thân lạnh buốt, cầm ở trong tay, cảm giác giống như là nắm một khối hàn băng. Vu Sơ nhìn kỹ vài lần, nhận thức không xuất ra là làm bằng chất liệu gì.

Hần quyết định tạm thời không đi quản nó, tiện tay thu vào trong ngực.

Tiếp tục tìm tòi xuống dưới, gần cơ bản không có cái gì. Hắc y đệ tử trên người, chỉ tìm được mấy bình Dung Dương Đan, hư mất binh khí. Tìm hết hắc y đệ tử, lại đi tìm áo xám tạp dịch.

Tạp dịch trên người thứ đồ vật càng ít, Vu Sơ tìm được cuối cùng, cũng chỉ là theo một cái tạp dịch trên người, đã tìm được vậy bộ khắc vào ngọc trên băng bí tịch võ công mà thôi.

《 Bách Bộ quyền 》, Hạ phẩm vũ kỹ.

Có chút ít còn hơn không, Vu Sơ đồng dạng thu vào.

Lúc này, tất cả thi thể cũng đã tìm tòi hoàn tất, tất cả thi thể đều biến mất. Trong sơn động, chỉ còn lại có Vu Sơ một cái, lập tức lộ ra trống rỗng.

Vu Sơ đứng tại một cái cửa động, thăm dò hướng sơn động chỗ sâu nhìn một cái. Sơn động chỗ sâu càng thêm đen, ngoại trừ chỗ gần thạch bích bên ngoài, cái gì đều nhìn không tới. Ngược lại là Âm Phong trận trận, không ngừng theo sơn động chỗ sâu thổi ra.

Vu Sơ nghĩ nghĩ, quyết định không đi vào. Cửa động âm khí yếu nhất, ở lại chỗ này, còn có một đường sinh cơ. Lại vào trong đi, âm khí tăng thêm, đi vào chính là cái chết.

Ở đây nhiều như vậy nhập thất đệ tử, đều không ai vào sơn động chỗ sâu, tu vi của mình cũng không cao bằng bọn họ, thậm chí còn có vẻ không bằng, cần gì phải tiến đi mạo hiểm?

Nhớ tới mới được bí tịch võ công, tìm cái địa phương ngồi xuống, đem bí tịch võ công lấy đi ra.

Dù sao ra không được, dứt khoát luyện vậy luyện bí tịch võ công nói sau. Hần theo bốn bộ bí tịch võ công chính giữa, chọn trúng Toái Ngọc quyền, cầm hộp quẹt nhìn lại.

Toái Ngọc quyền bí tịch võ công bên trên, ghi lại chính là về Toái Ngọc quyền pháp môn tu luyện. Không có chiêu thức, chính là bình thường một quyền đánh đi ra ngoài, thông qua đặc thù vận khí pháp môn, đem nội lực toàn thân, chân khí bám vào tại trên nắm tay, gia tăng uy lực.

Toái Ngọc quyền uy lực mạnh mẽ, là một loại bộc phát quyền pháp, tập trung toàn thân tinh khí thần, thông qua một quyền chi lực, thoáng cái bạo phát đi ra. Tu luyện tới cực hạn, có được khai sơn phá thạch, đoạn kim toái ngọc công hiệu.

Vu Sơ thu thập lấy ánh lửa, đem Toái Ngọc quyền bên trên khẩu quyết ghi nhớ.

Hộp quẹt không thể một mực sử dụng, hẳn còn có trong sơn động dừng lại ba ngày, ba ngày chính giữa, nói không chừng lúc đó liền muốn chiếu sáng. Ở đây không có nhóm lửa thứ đồ vật, nếu như hộp quẹt sử dụng hết, cũng chỉ có tìm kiếm.

Cũng may Toái Ngọc quyền khẩu quyết bên trên, chữ số không nhiều, Vu Sơ trí nhớ lại không tệ, nhìn hai ba lượt, gần bối đi.

Hắn đem hộp quẹt tắt, lặng yên nghĩ Toái Ngọc quyền vận khí pháp môn. Sau khi nghĩ thông suốt, gần tập trung tinh thần nghe theo.

Cái này vận khí, lập tức cũng cảm giác được bất đồng. Hắn đột phá đến Hậu Thiên nhất trọng, trong cơ thể đã có Hậu Thiên chân khí tồn tại, nhưng bởi vì chưa từng có tu luyện qua vũ kỹ nguyên nhân, không cách nào chuyển chuyển trong cơ thể Hậu Thiên chân khí.

Hiện tại luyện tập Toái Ngọc quyền, vừa mới vận khí, Hậu Thiên chân khí liền điều động. Vu Sơ cảm giác được, thân thể của mình bên ngoài thân, hình như có khí lưu bắt đầu khởi động, xuyên thấu qua làn da, một mực hướng nắm đấm dừng mãnh lao tới.

Hắn tự tay tại khí lưu chảy qua địa phương sờ soạng thoáng một phát, lại cái gì đều cảm giác không thấy, trong lòng biết đó là vô hình vô chất Hậu Thiên chân khí, trong nội tâm lại là vui vẻ.

Cùng lúc đó, hắn cũng cảm giác được, chính mình Hậu Thiên chân khí, tập trung ở thân thể da, tại bên ngoài thân các nơi lưu động, bảo hộ lấy thân thể của mình, bảo thân thể của mình không bị xâm hại. Hôm nay cùng Lý Trung bọn người đánh nhau lúc, sở dĩ có thể đao thương bất nhập, liền là do ở Hậu Thiên chân khí bảo hộ.

Đến nơi này lúc, hắn đối Hậu Thiên nhất trọng luyện võ cảnh giới, cũng có càng sâu cấp độ rất hiểu rõ. Cái gọi là luyện võ, là tại thân thể làn da bên trên, luyện được Hậu Thiên chân khí.

Sau đó theo hướng ngoại ở bên trong, tầng tầng tiến dần lên, theo thứ tự là Luyện Cốt, Luyện Huyết, đợi đến lúc khí huyết hành tẩu toàn thân, chính là Hậu Thiên đệ tứ trọng biến hoá khí cảnh giới.

Đến nơi này một bước, Hậu Thiên chân khí bắt đầu hướng Tiên Thiên Chân Khí chuyển hóa, công đi viên mãn, tu vi liền từ hậu thiên bước vào Tiên Thiên.

Vu Sơ trong nội tâm vui sướng, dựa theo Toái Ngọc quyền vận khí pháp môn, tiếp tục tu luyện. Hậu Thiên chân khí theo toàn thân da tuần ra, theo vận khí lộ tuyến, tập trung ở nắm tay phải phía trên.

Một loại lực lượng tràn đầy cảm giác, xuất hiện ở chỗ sơ nắm tay phải bên trên. Vu Sơ cuồng hỉ, tiện tay một quyền đánh ra.

"A! Tại sao có thể như vậy?"

Vu Sơ nghẹn ngào kêu lên, hắn cảm giác được, chính mình vừa rồi một quyền kia mới vừa vận đánh đi ra ngoài, trên nắm tay bám vào chân khí gần tán loạn, một lần nữa về tới thân thể bên ngoài thân.

"Nhất định là lần đầu tu luyện, đối với Toái Ngọc quyền vận khí phương thức cảm nắm không đúng nguyên nhân." Vu Sơ chỉ là cảm thấy uể oải, mà bắt đầu tổng kết thất bại nguyên nhân, hắn từ nhỏ đến lớn, một mực đều có tốt như vậy thói quen, bởi vậy tại một việc phía trên, rất ít tại đồng dạng địa phương, liên tục phạm sai lầm hai lần, "Ngay từ đầu vận khí phương thức không có sai, bằng không mà nói, nắm đấm đánh ra trước, chân khí sẽ không tập trung ở trên nắm tay, cũng sẽ không có cái loại này lực lượng tràn đầy cảm giác. Xem ra vấn đề phát sinh ở đằng sau, thì ra là ta nắm đấm đánh ra thời điểm."

Hắn dùng tâm hồi tưởng ngọc trên bảng, về Toái Ngọc quyền đánh ra về sau miêu tả, "Ở chỗ này, ngọc trên bảng miêu tả là: 'Tồn nghĩ tại như có như không tâm đó, trong vòng lực điều khiển nắm đấm, dụng ý không dùng sức.' trên người của ta là chân khí, chân khí cao hơn nội lực, tại sử dụng bên trên, hoàn toàn có thể thay thế nội lực, không cần lo lắng. Tồn nghĩ tại như có như không tâm đó, cái này hay nói, là để cho ta tại sử dụng Toái Ngọc quyền thời điểm, trong đầu chạy không, thuận theo tự nhiên, không muốn tận lực suy nghĩ khác bất kỳ vật gì. Vốn lấy nội lực điều khiển nắm đấm, dụng ý không dùng sức, là có ý gì?"

Hắn cúi đầu, cẩn thận lo nghĩ, lại nhớ âm thanh tự nói: "Chẳng lẽ là như vậy, Toái Ngọc quyền cần dùng nội lực khu động, mà không thể dùng lực lượng khu động? Vừa rồi ta một quyền đánh đi ra ngoài thời điểm, dùng tới khí lực, cho nên Toái Ngọc quyền quyền pháp uy lực, ngược lại bày ra không xuất ra đến rồi?"

"Lại thử một lần nói sau."

Nghĩ được như vậy, lần nữa dựa theo Toái Ngọc quyền vận khí lộ tuyến, triệu tập chân khí. Chân khí theo toàn thân bên ngoài thân triệu tập tới, tập trung ở nắm tay phải bên trên, cái loại này lực lượng tràn đầy cảm giác, lại một lần xuất hiện.

Vu Sơ nhỏ giọng nhớ kỹ: "Tồn nghĩ tại như có như không tầm đó, dùng chân khí điều khiển nắm đấm, dụng ý không dụng sức. Trong đầu chạy không, cái gì đều không muốn, nắm đấm đánh ra thời điểm, không muốn dùng lực."

Hắn nghĩ đến liền làm, trong đầu chạy không, lập tức tiến vào trên bí tịch theo như lời 'Như có như không' cảnh giới, vô ý thức một quyền đánh ra ngoài, trên nắm tay không có sử dụng bất luận cái gì khí lực, thuần túy dùng bản thân Hậu Thiên chân khí điều khiển nắm đấm.

Nhưng nghe thấy 'Hô' một tiếng, nắm đấm đánh ra, bám vào quyền mặt Hậu Thiên chân khí cùng không khí chạm vào nhau, rõ ràng phát ra rất nhỏ tiếng xé gió.

Nắm đấm tại Hậu Thiên chân khí điều khiển phía dưới, dùng Toái Ngọc quyền vận khí pháp môn sử dụng dùng đến, ra quyền giống như tia chớp. Vu Sơ chỉ cảm thấy một cổ vô thượng đại lực tập trung ở trên nắm tay, tùy thời đều muốn phá thể mà ra.

Cái loại này lực lượng bạo tạc cảm giác thật sự quá làm người nhiệt huyết sôi trào. Vu Sơ nhìn không được hét lớn một tiếng, theo trên mặt đất nhảy dựng lên, đang ở giữa không trung, nhắm ngay bên cạnh thạch bích một quyền đánh ra.

'Oanh' một tiếng vang thật lớn, Vu Sơ chỉ cảm thấy nắm đấm chấn động. Vô cùng sức lực lớn theo trên nắm tay dừng xuất ra ngoài, tiếp xúc tại trên thạch bích, rõ ràng đem thạch bích đánh ra một cái động lớn, mảnh đá bay tán loạn, đá vụn văng khắp nơi.

"Ha ha! Ha ha!" Vu Sơ thò tay vuốt chính mình đánh đi ra thạch động, nhìn không được cười ha ha, "Toái Ngọc quyền, thật sự không hổ là Toái Ngọc quyền, quả nhiên có đoạn kim toái ngọc uy lực. Ngoài ra, thà làm ngọc vỡ, không làm ngói lành, cái này thuyết pháp ta càng thêm ưa thích, bất kể là ai, chỉ cần hắn muốn hại ta, ta nhất định cùng hắn chống lại đến cùng."

"Đã có bộ quyền pháp này, gặp được Tiểu Bình, ta tuyệt đối sẽ không lại bại bởi nàng. Bất quá Dư Thanh là Tiên Thiên cao thủ, làm Bách Huyền Môn thân truyền đệ tử, khẳng định đã luyện bí thuật, hiện tại ta đây, còn còn lâu mới là đối thủ của hắn."

"Đáng tiếc, những này bình thường đệ tử trên thi thể, không có để lại bí thuật phương pháp tu luyện. Bất quá bằng địa vị của bọn hắn, phạm vào sai rõ ràng bị xử tử, hiển nhiên không bị Bách Huyền Môn coi trọng, trừ phi đều có kỳ ngộ, nếu không cũng không có tư cách tu luyện bí thuật. Suy nghĩ nhiều vô ích, trước tiên đem Toái Ngọc quyền rèn luyện nói sau."

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Tiên Vận Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Xuất Động

"Phanh!"

"Phanh!"

"Phanh!"

Vu Sơ vận khởi Toái Ngọc quyền, từng quyền từng quyền đánh vào trên thạch bích, mỗi một quyền xuống dưới, đều là mảnh đá bay tán loạn, đem thạch bích đánh ra một cái động lớn.

Luyện quyền trái luyện nắm tay phải, luyện nắm tay phải luyện quyền trái, sau đó lại hai nắm đấm đủ luyện. Hắn là một khác cũng không chịu dừng lại, quyết tâm muốn tại Huyền Âm trong động đem bộ quyền pháp này luyện đến mức tận cùng (

Ngắm lại cũng thế, Bách Huyền Môn khắp nơi là người, theo Huyền Âm động sau khi ra ngoài, bằng thân phận của hắn, còn muốn tìm vậy một chỗ yên tĩnh tu luyện, cũng không dễ dàng. Chỉ sợ không nghĩ qua là, gần lại bị người phát hiện chính mình học trộm võ công.

Từng quyền từng quyền đánh đi ra ngoài, bộ quyền pháp này cũng càng ngày càng thuần thực. Tại vừa mới bắt đầu, hắn ra quyền thời điểm, còn có nghĩ thoáng một phát Toái Ngọc quyền vận khí pháp môn, về sau, chín cực mà cháy, hầu như không cần suy tư, một quyền đánh ra, Toái Ngọc quyền vận khí pháp môn gần dùng lên rồi.

Vu Sơ trên mặt lộ ra dáng tươi cười.

Nhưng đúng lúc này, một cổ hàn khí đột nhiên theo trong cơ thể tản đi ra, Vu Sơ nhìn không được rung mình một cái. Cái kia cổ hàn khí đến toàn thân, tay chân của hắn thoáng cái gần biến thành cứng ngắc lại, toàn thân huyết dịch đều hình như động lại.

Huyền Âm động lòng đất âm khí từng điểm từng điểm xâm nhập thân thể của hắn, càng để lâu càng nhiều, đến nơi này một khắc, cuối cùng đã tới cực hạn, thoáng cái bạo phát đi ra.

"Dung Dương Đan dược hiệu đã qua?" Vu Sơ còn tưởng rằng là Dung Dương Đan dược hiệu nguyên nhân, vội vàng từ trong lòng lấy ra vậy (. Bình Dung Dương Đan, đổ ra vậy viên thuốc, nuốt đi vào.

Đan dược vào bụng, một cỗ dương khí lập tức theo trong cơ thể dâng lên đến, Vu Sơ chợt cảm thấy thân thể ôn hòa rất nhiều.

"Khá tốt." Hắn nhẹ nhàng thở ra, công việc bỗng nhúc nhích ngón tay, lần nữa kinh ngạc lên tiếng, "Ồ! Không đúng, ngón tay của ta như thế hay vẫn là cứng ngắt? Nguy rồi, ta hiểu được, Dung Dương Đan cũng không thể giải trừ Huyền Âm trong động âm khí, chỉ có thể đám người chống cự rét lạnh. Hiện tại âm khí bộc phát, Dung Dương Đan đã không dùng được."

Hắn cảm giác thân thể của mình càng ngày càng cương, trong nội tâm ý niệm trong đầu chuyển đổi, đột nhiên vận khởi Toái Ngọc quyền, tập trung chân khí toàn thân, dùng sức một quyền hướng trên thạch bích đánh tới.

"Phanh! Rầm rầm!" Một quyền này uy mãnh vô cùng, toàn bộ thạch bích, bị hắn đánh sập bên.

"Lại đến." Vu Sơ cũng không ngừng lại, lần nữa vận khởi chân khí toàn thân, toàn lực một quyền hướng thạch bích đánh tới. Hắn nghĩ dựa vào kịch liệt vận động, để ngăn cản trong cơ thể âm khí ăn mòn, ngăn cản thân thể của mình biến thành cứng ngắt.

Ý nghĩ này cũng không phải sai, nhưng Huyền Âm trong động âm khí, chỗ sinh ra hiển nhiên không phải âm lãnh. Hắn từng quyền từng quyền đánh đi ra ngoài, chân khí trong cơ thể tiêu hao, sức chống cự ngược lại biến yếu, cảm giác thân thể càng ngày càng cương, ra quyền tốc độ cũng dần dần biến thành chậm lại.

Vu Sơ đầy đáng ghét, "Chẳng lẽ ta muốn chết ở chỗ này hay sao? Vừa mới đạt được một phần đỉnh cấp thậm chí là vô thượng cấp tu hành công pháp, thật vất vả đã có xuất đầu hi vọng, nếu gần như vậy chết, như thế cam tâm?"

Tâm niệm nhanh chuyển, nhanh chóng nghĩ đến giải quyết vấn đề biện pháp. Theo trong cơ thể âm khí tăng thêm, hắn cảm giác mình càng ngày càng mệt, tay chân càng ngày càng nặng, thân thể của hắn đã sắp chống đỡ không nổi trọng lượng của mình.

"Vận công thử xem, 《 Ngọc Thanh Thượng Huyền Kinh 》 tu hành công pháp, có thể hay không ngăn cản lòng đất âm khí ăn mòn?" Vu Sơ khoanh chân ngồi xuống, hai mắt nhắm lại. Ý động tâm đó, 'Ngọc Thanh Thượng Huyền Kinh' nằm chữ liền từ trong ý thức hiển hiện ra, biến hoá vì từng bước từng bước nhỏ Thái Cực Đồ, một người tiếp một người hướng hắn đánh tới, bắt đầu cọ rửa thân thể của hắn.

"Xùy!" "Xùy!" "Xùy!"

Thái Cực Đồ vừa ngay từ đầu cọ rửa thân thể của hắn, Vu Sơ trên thân thể, gần truyền đến 'Xuy xuy xuy xuy' tiếng vang. Thanh âm này một khắc không ngừng, toàn thân của hắn cao thấp, hình như mỗi một chỗ đều tại liệu lĩnh khí.

Đang vận công Vu Sơ bản thân, vẫn không khỏi có một hồi cuồng hi. Thái Cực Đồ vừa ngay từ đầu cọ rửa thân thể của hắn, hắn cũng cảm giác được, trên thân thể của mình, hình như từng cái lỗ chân lông đều mở ra, tạo thành nguyên một đám động, xâm nhập thân thể âm khí từng điểm từng điểm hóa thành khí lưu, theo từng cái trong lỗ chân lông tràn ra đi.

"Hay lắm! Không hổ là vô thượng cấp tu hành công pháp." 《 Ngọc Thanh Thượng Huyền Kinh 》 cấp bậc lần nữa ở chỗ sơ trong nội tâm đạt được tăng lên, triệt để biến thành vô thượng cấp tu hành công pháp.

"Thái Cực Đồ cọ rửa trong cơ thể âm khí tốc độ rất nhanh, không cần quá lâu, trong cơ thể ta âm khí có thể cọ rửa đã xong. Đáng tiếc, những này âm khí uy lực cường đại, nếu có thể thu về chính mình dùng là được rồi."

Vu Sơ cảm ứng đến âm khí từng điểm từng điểm ly khai thân thể của mình, lại âm thầm cảm thấy đáng tiếc.

Rốt cục, âm khí cọ rửa hoàn tất, Vu Sơ theo trên mặt đất đứng lên, công việc bỗng nhúc nhích tay chân, âm khí theo trong thân thể tản mát ra đi, tay chân của hắn một lần nữa biến thành linh hoạt, nghĩ đến vừa rồi nguy hiểm, âm thầm may mắn, "Thật là vận khí, nếu là không có 《 Ngọc Thanh Thượng Huyền Kinh 》, ta khẳng định cũng cùng vừa rồi những cái kia thi thể đồng dạng, chết ở chỗ này."

Lấy ra một lọ Dung Dương Đan đan dược, "Những này Dung Dương Đan đan dược, với ta mà nói, đã không dùng được, chỉ có thể làm cơm ăn."

Cảm thấy đói khát, tiện tay vệt ra nắp bình, đem một lọ Dung Dương Đan rót vào trong miệng, nuốt vào trong bụng.

Dung Dương Đan chỉ dùng để Bách Thảo luyện chế, sử dụng tất cả đều là thể tục lúc quý hiếm dược liệu, khi cơm ăn, không khỏi thật là đáng tiếc. Nhưng Vu Sơ bây giờ là tại Huyền Âm trong động, loại địa phương này, không ai có thể cho hắn đưa cơm.

Mà thôi hắn tu vi hiện tại cấp độ, còn xa không có đạt tới hấp thu thiên địa linh khí tu luyện tình trạng, phải dựa vào ngoại vật bổ sung, kịp thời thu hút đồ ăn. Đói bụng, có thể không có cách nào tu luyện.

"Hiệu quả cũng không tệ lắm, không hổ là quý hiếm dược liệu luyện chế Bách Thảo Đan. Cứ việc nó dược hiệu, không phải chuyên môn vì tăng lên tốc độ tu luyện, nhưng trong đó một ít quý trọng dược thảo thành phần, làm theo đối với ta có trợ giúp. Đương nhiên, khẳng định so ra kém Tinh Nguyên Đan, ta lại ăn một miếng Tinh Nguyên Đan, đón lấy tu luyện. Tinh Nguyên Đan tác dụng chính là đề cao tốc độ tu luyện, ta ăn hết về sau, lại tiến hành tu

luyện, nói không chừng tại Huyền Âm trong động, có thể đột phá đến Hậu Thiên đệ nhị trọng."

Lập tức lấy ra Tinh Nguyên Đan chai thuốc, đổ ra một miếng Tinh Nguyên Đan, nuốt vào trong bụng. Được hiệu đi mở, Vu Sơ cảm giác quanh thân đều nóng lên, vận khởi Toái Ngọc quyền, tiếp tục tu luyện Toái Ngọc quyền quyền pháp.

Trước mắt việc cấp bách, là trước đem vũ kỹ nâng lên đi nói sau, chỉ có tu vi, không có vũ kỹ, gặp được võ công cao thủ, làm theo mặc người chém giết.

Hắn luyện Toái Ngọc quyền, lại đi luyện phụ trợ vũ kỹ 《 Thanh Vân Bộ 》, về phần hai chứng Hạ phẩm vũ kỹ, 《 Bách Bộ quyền 》 cùng 《 Xuyên Hoa chương 》, Vu Sơ đã chường mắt. Nhưng Hạ phẩm vũ kỹ, cũng là vũ kỹ, tại bình thường Võ Giả trong mắt, làm theo có thể đáng giá mấy đồng tiền, mang đi ra ngoài bán ra, ngược lại cũng không tệ.

Thanh Vân Bộ cùng Toái Ngọc quyền không giống với, bắt đầu luyện muốn phức tạp một ít. Vu Sơ tại trong quá trình tu luyện, âm khí lại phát tác một lần, vận công khu trừ.

Cứ như vậy, hắn một bên tu luyện Toái Ngọc quyền, một bên tu luyện Thanh Vân Bộ, đôi thì ăn Dung Dương Đan, đồng thời dùng Tinh Nguyên Đan nhanh hơn tốc độ tu luyện.

Ba ngày xuống, tu vi đã ẩn ẩn đã có đột phá dấu hiệu, chân khí đi khắp toàn thân, lập tức lập tức liền muốn đến Luyện Cốt tầng thứ.

Đây là bởi vì hắn tuyệt phần lớn thời gian, đều dùng tại Toái Ngọc quyền cùng Thanh Vân Bộ trên việc tu luyện nguyên nhân, bằng không thì dựa vào Tinh Nguyên Đan cùng Dung Dương Đan cung cấp được hiệu, chuyên tâm tu luyện, chỉ sợ sớm đã tiến vào Hậu Thiên đệ nhị trọng.

Đến ngày thứ tư giờ Thìn, Huyền Âm động cửa động đột nhiên mở ra. Ánh mặt trời xuyên qua đến, Huyền Âm trong động cũng sáng lên một cái. Một cái giữ cửa hắc y đệ tử nhô đầu ra, hướng Huyền Âm trong động bày ra nhìn một cái, lớn tiếng nói: "Này! Cái kia ai, người còn chưa có chết thì? Nếu như không chết, đã bắt ở đây thừng, chúng ta đại tiện người đi lên."

Nói xong ném một sợi dây thừng, dây thừng rủ rơi xuống, một mực rơi xuống đáy động.

"Đã qua ba ngày, nhanh như vậy?" Vu Sơ chỉ lo có tu luyện, cảm giác ba ngày thời gian, nháy mắt đã trôi qua rồi, nghe này hắc y đệ tử, trong nội tâm vậy mà có một loại mờ mịt cảm giác.

Cái này lúc, cái kia hắc y đệ tử còn gọi là: "Người vẫn còn sao? Đang mà nói nói một tiếng, nếu như không ra, ta coi như người đã bị chết, muốn đem động cửa đóng lại."

Vu Sơ bễ bộn giả bộ như hữu khí vô lực bộ dạng, kêu lên: "Ta vẫn còn, phiền toái hai vị thả ta đi ra ngoài."

Hắc y đệ tử nghe được Vu Sơ thanh âm, cũng lấp bắp kinh hãi, "Cái gì? Người vẫn còn?"

Cái khác hắc y đệ tử cũng nhô đầu ra, trong thanh âm tràn đầy không thể tưởng tượng nổi, "Người rõ ràng không chết? Làm sao có thể?"

Cũng khó trách bọn hắn có thể kinh ngạc, dùng Huyền Âm động âm khí chi nặng, ở lại Thượng Tam Thiên, coi như là cùng bọn họ tu vi tương đương bình thường đệ tử, cũng sẽ chết ở bên trong. Vu Sơ một cái tạp dịch, rõ ràng không chết, còn có thể nói lời nói, thật sự là thật là làm cho người ta chấn kinh rồi.

Vu Sơ giả bộ như một bộ cách cái chết không xa bộ dạng, hừ hừ vài tiếng, hàm hồ đi qua, thò tay trên sợi dây kéo thoáng một phát, lần nữa nói: "Ta nhanh không được, phiền toái hai vị thả ta đi ra ngoài."

Một cái hắc y đệ tử nói: "Người đem dây thừng buộc tại trên thân thể, chúng ta kéo người đi ra. Người còn mạnh mẽ khí đem dây thừng buộc lên sao?"

"Ta thử một chút." Vu Sơ 'Hữu khí vô lực' lên tiếng, e sợ cho cái kia hai cái hắc y đệ tử nhìn ra tình huống, cố ý chậm trễ một thời gian ngắn, mới đưa dây thừng thắt ở trên lưng.

Lần nữa 'Hữu khí vô lực' mà nói: "Ta tốt rồi, kéo lên đi, xin nhờ hai vị."

Dây thừng run lên thoáng một phát, đón lấy thẳng băng, Vu Sơ hai chân cách mặt đất, cùng dây thừng cùng một chỗ, bị kéo đi lên.

Hai mắt tỏa sáng, đã đến cửa động, dây kéo từ cái kia tên cao gầy hắc y đệ tử kéo Vu Sơ một cái, đưa hắn kéo ra khỏi cửa động. Vu Sơ làm bộ suy yếu, vừa ra cửa động, gần nằm rạp trên mặt đất.

Cái khác ục ịch hắc y đệ tử đem Huyền Âm động cửa đóng lại, hai người xoay người lại, lúc này mới hướng Vu Sơ nhìn lại, trên mặt như trước mang theo khiếp sợ cùng không thể tưởng tượng nổi thần sắc.

Cái kia cao gầy hắc y đệ tử truy vấn: "Người rõ ràng không chết, làm sao có thể? Trước kia rất nhiều sư huynh sư đệ phạm vào sai, bị phạt nhốt tại Huyền Âm trong động, kết quả đều không đi ra, người một cái bình thường tạp dịch, như thế có thể bắt từ?"

Vu Sơ giả ra bộ dáng yếu ớt, run rẩy thanh âm nói: "Ta... Ta ở dưới mặt... Nhặt... Nhặt được mấy miếng những người khác... Những người khác lưu lại đan dược... Ăn hết, sau đó... Sau đó sẽ không chết."

"Đan được, đan được gì?" Ục ịch hắc y đệ tử hỏi.

Vu Sơ run rẩy cầm, từ trong lòng lấy ra một lọ Dung Dương Đan, đưa cho tên kia hắc y đệ tử, lại làm bộ tay run bắt không được, rơi trên mặt đất.

"Dung Dương Đan?" Cái kia ục ịch hắc y đệ tử đem bình thuốc nhặt lên, nhìn thoáng qua, gần nhận ra Dung Dương Đan đến, "Ngươi chỉ dựa vào ăn Dung Dương Đan, gần rất đến hôm nay?"

Trong giọng nói ẩn hàm nghi vấn, hiển nhiên là không tin.

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Tiên Vãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Lấy Lui Làm Tiến

Vu Sơ ám đạo một tiếng 'Không tốt', hai người kia thân là Huyền Âm động thủ vệ, nhất định biết rõ Dung Dương Đan không thể ngăn cản trong động âm khí). Hắn phục trên mặt đất bất động, trong nội tâm ý niệm trong đầu nồn nóng.

Cái kia ục ịch hắc y đệ tử thấy hắn không nói lời nào, quát: "Ta hỏi ngươi lời nói đầu rồi, tại sao không nói chuyện? Ngươi chỉ dựa vào ăn Dung Dương Đan, có thể chèo chống cho tới hôm nay?"

Vu Sơ chuyển ý niệm trong đầu, nghĩ đến ứng nên trả lời thế nào, thời gian dần qua nói: "Không... Không phải, ta... Ta... Ta còn bên trong động tìm được một gốc cây... Một gốc cây thảo, ăn hết."

Cái kia hai người đệ tử giúp nhau nhìn một cái, lòng nghi ngờ, cái kia cao gầy đệ tử nói: "Ngươi nói ngươi bên trong động tìm được một gốc cây thảo, cái gì thảo?"

Vu Sơ 'Suy yếu' mà nói: "Ta... Ta không biết, một bụi cỏ nhỏ, sinh trưởng ở trên tảng đá, ta ăn hết về sau, toàn thân nóng lên, phát nhiệt." Có ý đem 'Cái kia khóa Tiểu Thảo' đặc thù nói mơ hồ không rõ, ảnh hưởng cái này hai cái hắc y đệ tử phán đoán.

Cái này hai cái hắc y đệ tử nghe, rõ ràng không có hoài nghi, lần nữa giúp nhau nhìn một cái, cái kia ục ịch hắc y đệ tử suy đoán nói: "Chẳng lẽ là chí dương thảo? Chí dương thảo là linh thảo một loại, được tính chí dương, chuyên môn sinh trưởng tại Kỳ Âm chi địa). Huyền Âm trong động âm khí nặng như vậy, xuất hiện một gốc cây chí dương thảo cũng không kỳ lạ quý hiếm."

Cái kia cao gầy hắc y đệ tử suy tư thoáng một phát, nhìn qua Vu Sơ liếc mắt, nghi ngờ nói: "Nếu như là chí dương thảo, vì cái gì trước kia sư huynh sư đệ cũng không phát hiện, hết lần này tới lần khác bảo hắn phát hiện?"

"Cái này..." Ục ịch hắc y đệ tử nghe vậy cũng không khỏi hoài nghi, ** hướng Vu Sơ trông lại.

Vu Sơ trong nội tâm chân động, mặt ngoài lại bất động thanh sắc, tiếp tục suy yếu, "Ta... Ta không biết, ta tìm được cái kia khóa Tiểu Thảo, nó rất bé."

"Rất bé?" Cái kia ục ịch hắc y đệ tử ngưng lòng mảy may suy tư thoáng một phát, "Chẳng lẽ là mới dài ra? Nói như vậy, ngươi vận khí cũng không phải sai. Chí dương thảo trời sinh tính chí dương, ngược lại là có khả năng chống cự Huyền Âm trong động từ vong âm khí."

Cái kia cao gầy đệ tử hỏi: "Ngươi ở dưới mặt, còn phát hiện cái gì? Có thấy hay không sư huynh của chúng ta các sư đệ thi thể?"

Vu Sơ tiếp tục 'Suy yếu' mà nói: "Có, bọn hắn không chịu đựng đi qua, toàn bộ đều chết hết. Thi thể... Thi thể đựng một cái gần hóa thành bụi."

Cái kia cao gầy đệ tử ngưng trọng nhẹ gật đầu, "Từ vong âm khí có ăn mòn hết thấy công hiệu, không chỉ nói thi thể, coi như là sắt thép, thời gian lâu rồi, cũng sẽ hóa thành tro bụi."

Vu Sơ không có nói tiếp, ám ám thờ dài một hơi, nghĩ thầm: Ngươi có thể nghĩ như vậy, tự cũng không hoài nghi ta.

Cái kia ục ịch đệ tử hỏi tiếp: "Ngoại trừ chai này Dung Dương Đan, ngươi còn đã tìm được cái gì?"

Vu Sơ nói: "Còn có hai phần có khắc bí tịch võ công ngọc bản."

"Bí tịch võ công?" Hai cái hắc y đệ tử nghe được bí tịch võ công bốn chữ, hai mắt đồng thời sáng ngời, bọn hắn chỉ là Bách Huyền Môn bình thường đệ

tử, dưới bình thường tình huống, là không có tư cách đạt được bí thuật truyền thụ cho. Bởi vậy một ít cao đẳng bí tịch võ công, đối với bọn họ mà nói, liền thành thứ tốt.

Vội vàng truy vấn: "Cái gì bí tịch võ công?"

Vu Sơ thò tay đến trong ngực vừa sờ, đem khắc có 《 Xuyên Hoa chương 》 cùng 《 Bách Bộ quyền 》 ngọc bản đem ra. Trên thực tế, cái này hai phần bí tịch võ công có thể tại ngọc trên bảng, ngọc bản lớn như vậy, Vu Sơ giả trang trong ngực, gần tính toán muốn giấu diếm, cũng giấu diếm không được. Về phần khắc có Thượng phẩm vũ kỹ 《 Toái Ngọc quyền 》 cùng Trung phẩm phụ trợ vũ kỹ 《 Thanh Vân Bộ 》 ngọc bản, tất bị hẩn lưu tại Huyền Âm trong động.

Toái Ngọc quyền cùng Thanh Vân Bộ hẩn cũng đã rèn luyện, mang tại trên thân thể, nói không chừng sẽ cho chính mình gây tai họa, bởi vậy thật sự không có mang đi ra tất yếu.

Về phần cái này hai phần Hạ phẩm vũ kỹ, hẩn liệu định dùng cái này hai cái bình thường đệ tử cảnh giới cấp độ, cũng không có khả năng để ý, bởi vậy không hề áp lực tâm lý đem ra. Hay vẫn là cái kia thuyết pháp, coi như mình không tu luyện, xuất ra đi bán lấy tiền cũng là tốt.

Cái kia hai cái hắc y đệ tử chứng kiến ngọc bản, hai mắt lần nữa sáng ngời, vội vàng đi tiến lên đây, một người cầm lấy một khối ngọc bản, hướng lên mặt bí tịch võ công nhìn lại, vậy xem phía dưới, lập tức thất vọng.

Một cái nói: "Hạ phẩm vũ kỹ 《 Bách Bộ quyền 》, cái này có cái gì dùng?"

Cái khác nói: "Đáng tiếc, nguyên lai chỉ là 《 Xuyên Hoa chương 》, đây là Hạ phẩm vũ kỹ, đối với ta vô dụng."

Tiện tay lại ném xuống đất, trả lại cho Vu Sơ.

Cái kia ục ịch đệ tử còn nhắc nhở: "Đem bán lấy tiền a, tuy nhiên không tính vật gì tốt, mấy lượng thậm chí mười mấy lượng bạc vẫn có thể bán được. Gặp được người thường, hai ba mươi hai nói không chừng đều có người mua."

"Vâng, là." Vu Sơ vội vàng đáp lời.

Cái kia cao gầy đệ tử chưa từ bỏ ý định, lần nữa hỏi: "Ngoại trừ cái này hai bộ bí tịch võ công, ngươi sẽ không có phát hiện cái khác?"

"Không có." Vu Sơ lắc đầu, tiếp tục nói: "Ngược lại là tại một người trên người thấy được một quyển sách, bìa ngoài bên trên viết 《 Vô Ảnh Thần Quyền 》, ta nghĩ cầm lên, còn không có đụng phải, quyển sách kia gần hóa thành tro."

Vu Sơ thuận miệng soạn bày, về phần 《 Vô Ảnh Thần Quyền 》, thì là trời kia sửa sang lại thư tịch lúc, tại Dư Thanh bí tịch cất chứa thất chứng kiến. Lúc ấy cái này bản sách đặt ở giả sách cao nhất bên trên vậy tảng, Vu Sơ biết là Thượng phẩm vũ kỹ.

Quả nhiên, cái kia hai cái hắc y đệ tử cũng biết 《 Vô Ảnh Thần Quyền 》 tên tuổi, nghe Vu Sơ vừa nói, thần sắc đáng tiếc chỉ cực.

Úc ịch hắc y đệ tử nhìn không được mắt: "Đồ ngu, đồ ngu, thư tịch là giấy làm, sao có thể ngăn cản được Huyền Âm động từ vong âm khí? Ngươi thò tay đi cầm, cầm là nóng, nhất ngộ nhiệt, nó khẳng định phải hóa thành tro." Ngữ khí nói không nên lời tiếc hận.

"Vâng, là." Vu Sơ không ngớt lời phụ họa lấy, giả trang ra một bộ đồng dạng tiếc hận bộ dạng, "Nếu như chuyện ta biết trước kết quả này là được rồi."

Cái kia cao gầy hắc y đệ tử khuyên can nói: "Sur đệ, đừng trách cứ hẩn, gần tính toán hẩn biết rõ cũng không dùng được. Cái kia bản 《 Vô Ảnh Thần Quyền 》 tại hẩn đụng phải trước, cũng đã hóa thành tro, chỉ là gặp nhiệt về sau mới tán mất. Gần tính toán hẩn không cảm, cũng không thể trở lại như cũ."

Cái kia ục ịch đệ tử thở dài một tiếng, tiếc hận nói: "Sur huynh nói ta cũng biết, chính là cảm thấy đáng tiếc mà thôi. 《 Vô Ảnh Thần Quyền 》, coi như là tại Thượng phẩm vũ kỹ bên trong, coi như là đỉnh tiêm được rồi."

Nói đến đây hậu, lại chuyển hướng Vu Sơ, "Này! Ngươi còn nhìn thấy gì?"

Vu Sơ nói: "Những thứ khác... Những thứ khác cũng chưa có, có một ít binh khí, nhưng là cũng ăn mòn không thể dùng."

Úc ịch đệ tử nói: "Trừ phi là Pháp bảo Linh khí, bình thường binh khí, coi như là càng lợi hại thần binh lợi khí, đều ngăn cản không nổi từ vong âm khí ăn mòn."

Pháp bảo? Linh khí?

Vu Sơ nghe, không khỏi giật mình, nhớ tới ở dưới mặt lấy được cái kia miếng màu đen hạt châu. Cái kia miếng màu đen viên châu đã không phải đá đầu, lại không phải ngọc khí, rõ ràng cũng có thể ngăn cản được Huyền Âm trong động âm khí ăn mòn, chẳng lẽ là một kiện Pháp bảo hoặc là Linh khí hay sao? Sau khi trở về, cần phải cố gắng nghiên cứu thoáng một phát.

Cao gầy đệ tử cầm trong tay lấy cái kia bình Dung Dương Đan, muốn trả lại cho Vu Sơ, trừ trừ một chút, lại không nỡ, hỏi: "Chai này Dung Dương Đan, ngươi định làm như thế nào?"

Vu Sơ không chút nghĩ ngợi, nhân tiện nói: "Hai vị đem ta từ phía dưới cứu được đi ra, cũng không cái gì đó báo đáp. Bình đan được này, hai vị như là ưa thích, thì lấy đi a, dù sao ta cũng không dùng được."

Cái kia hai cái hắc y đệ tử nghe vậy vui vẻ, trên mặt thích thú tức che kín đáng tươi cười.

Cao gầy đệ tử vui vẻ nói: "Coi như ngươi thức thời, bình đan được này, chúng ta tụt thu xuống. Nói đến ân cứu mạng, cái kia thật sự chính là có một ít. Nếu như hai người chúng ta không muốn cứu ngươi đi lên, đem ngươi ném ở dưới mặt mặc kệ, cũng không người biết rõ."

"Vâng, đa tạ hai vị." Vu Sơ nhận lời lấy, trong nội tâm liền hô nguy hiểm thật.

Cái kia mập lùn nói: "Sư huynh, chúng ta một người một nửa." Nói xong cầm vậy cái bình nhỏ đi ra.

Cái kia cao gầy đệ tử đem trong bình ngọc Dung Dương Đan đổ ra, cùng hắc phân ra, hai người một người một nửa.

Cái kia mập lùn được nửa bình Dung Dương Đan, càng thêm vui mừng, đem đan được vừa thu lại, lại đối với sơ nói: "Một lọ Dung Dương Đan giá trị, ước chừng là một ngàn lượng bạc. Nhưng chúng ta cứu được ngươi một mạng, ngươi cũng không tính chịu thiệt."

"vâng" Vu Sơ lần nữa đáp ứng.

Cao gầy đệ tử đem cầm vung lên, "Tốt rồi, ngươi có thể đi."

Vu Sơ đứng dậy, rồi lại làm bộ ngã sấp xuống, ngã một phát, 'Suy yếu' mà nói: "Phía dưới âm khí quá nặng đi, thân thể của ta còn không có khôi phục lại, tạm thời đi không được. Có thể hay không mượn hai vị địa phương, phơi nắng phơi nắng? Bằng thân thể khôi phục lại đi?"

Hắn e sợ cho chính mình vừa đi, cái này hai cái hắc y đệ tử phục hồi tinh thần lại, vừa muốn tìm thân thể của mình. Bởi vậy lấy lui làm tiến, chủ động đưa ra ở chỗ này ở lại một thời gian ngắn, tề liệt đối phương.

Dung Dương Đan hắc trong lòng đất tổng cộng đạt được hơn mười bình, hơn phân nửa làm cơm ăn, hôm nay còn thừa lại bốn bình. Cái này cũng chưa tính cái gì, bốn bình Bách Thảo Đan, gần tính toán bị tịch thu, hắc cũng sẽ không quá mức đau lòng.

Nhưng là cái kia miếng màu đen viên châu, lại vô cùng có khả năng là một kiện bảo bối, một khi bị phát hiện, hơn phân nửa sẽ có phiền toái.

Cái kia hai cái hắc y đệ tử thật đúng là có tìm hắc thân ý nghĩ, chỉ là chuyện xấu làm không nhiều lắm, nhất thời cảm bất định chủ ý, muốn hay không làm như vậy.

Thấy ở sơ cũng không vội lấy đi, còn chủ động đưa ra muốn ở chỗ này dừng lại một thời gian ngắn, lập tức giải thích khó hiểu: Nếu là hắc trong nội tâm có quý, gần đi vội vã.

Lập tức tuyệt đối với sơ soát người ý nghĩ.

Cao gầy đệ tử khoát tay áo, lơ đãng mà nói: "Ngươi tùy tiện."

Uc ịch đệ tử cũng nói: "Ngươi nguyện ý khi nào thì đi, gần lúc đó đi a. Ta cùng Tần sư huynh là không có công phu cùng ngươi nói chuyện."

Hai người giúp nhau nói một tiếng, đồng thời đi mở, trở lại phụ cận núi chui vào trong động.

Cái kia sơn động tại Huyền Âm động bên trái, cách ước chừng có hơn mười thước khoảng cách, là cung cấp Huyền Âm động trông coi nghỉ ngơi dừng chân dừng, trong phòng tất cả ở nhà chơi rộng đồ dùng đầy đủ hết.

Cái này hai cái hắc y đệ tử, đương nhiên không có hứng thú ở bên ngoài cùng Vu Sơ. Cảm thấy không có chuyện gì, trở về đến trong phòng nghỉ ngơi.

Vu Sơ lập tức bọn hắn trở lại sơn động, trong nội tâm lại là buông lỏng, chỉ cần cái này hai cái hắc y đệ tử không tìm thân thể của mình, gần cái gì cũng tốt nói.

Nếu như bọn hắn soát người, chính mình cũng chỉ có phản kháng, phản kháng phía dưới, có thể hay không đánh thắng được không nói đến, chính mình Hậu Thiên vậy trọng cảnh giới bí mật nhất định sẽ tiết lộ ra ngoài.

Hắn trên mặt đất, một mực nằm ước chừng có mấy 10 phút, lúc này mới làm bộ tập tễnh bộ dạng, theo tại chỗ đi mở.

Đợi đến lúc ly khai Huyền Âm động phạm vi, lập tức vận khởi 《 Thanh Vân Bộ 》 bộ pháp, hướng xa xa chạy gấp. Bộ này bộ pháp nhưng thật ra là một bộ khinh công thân pháp, kinh hắc Hậu Thiên chân khí vận dùng đến, tốc độ cực nhanh, phút chốc gần rời xa Huyền Âm động phạm vi.

Chính đang chạy vội tầm đó, đột nhiên nghe được nghiêng đắm ở bên trong một thanh âm quát to: "Vu Sơ, ngươi vậy mà không chết?" Ngự khí kinh ngạc chi cực.

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Tiên Vận Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10: Báo Thù Cần Sớm Làm

"Lý Trung, là người Vu Sơ hướng người nọ nhìn một cái, trong ánh mắt cơ hồ phun ra lửa, mang trên mặt không che dấu chút nào sát cơ.

Người nọ đúng là Lý Trung, ngoại trừ chính hắn bên ngoài, cũng không người khác. Hắn và Vu Sơ đứng rồi liếc mắt, một loại cực độ cảm giác sợ hãi theo ở sâu trong nội tâm bùng lên, quát to một tiếng, quay người bỏ chạy.

"Chạy? Người chạy được rồi thì?" Vu Sơ cười lạnh một tiếng, thi triển Thanh Vân Bộ, nhanh chóng đuổi tới. Phút chốc gần đuổi theo, một phát bắt được Lý Trung sau cổ, dùng sức hướng về sau hất lên, Lý Trung thân bất do kỷ ngã văng ra ngoài.

Lý Trung trong nội tâm càng thêm sợ hãi, ba ngày không thấy, cái này Vu Sơ hình như lợi hại hơn. Hắn thân thể còn trên không trung, gần nhanh chóng kêu to: "Vu Sơ, người dám giết ta, công tử đã biết, tuyệt đối sẽ không buông tha người."

"Tại đây một người đều không có, ta giết người, có ai biết?" Vu Sơ ngữ khí khinh miệt, thời gian dần qua hướng Lý Trung tới gần đi qua.

Hắn cũng định tốt rồi, giết Lý Trung về sau, gần ly khai Bách Huyền Môn. Sau khi rời khỏi, tìm một cái tu tiên môn phái, tập trung tinh thần đi vào, đợi đến lúc tu vi thành công ngày nào đó, rồi trở về giết chết Dư Thanh, nhằm báo thù lúc trước hắn đem chính mình lấy đến, làm nô là bực chi thù.

Chính mình có Ngọc Thanh Thượng Huyền Kinh, muốn làm được những này, cũng không khó khăn.

Lý Trung khẩn trương, nhớ tới trước kia chính mình đối đãi đối phương phương thức, biết rõ cầu xin tha thứ cũng không có dùng, hét lớn một tiếng, "Vu Sơ, ta và người liều mạng

Lấy ra bội kiếm, nhất thức 'Thiên Hạ Vô Ma' hướng Vu Sơ đâm tới.

Dực . .

Vu Sơ nói: "Phục Ma Kiếm pháp là tốt, nhưng chỉ bằng người điểm ấy công lực, ta gần tính toán đứng đấy bất động, người cũng giết không chết ta." Không tránh không né, ưỡn ngực nghênh đón tiếp lấy.

Lý Trung đại hỉ: "Chính người muốn chết, không oán ta được." Vận khởi khí lực toàn thân, rất kiếm đâm thẳng.

Một kiếm này, vừa vận đâm vào Vu Sơ trên ngực, Vu Sơ không lùi mà tiến tới, lại đi về phía trước một bước.

"Cho ta chết." Lý Trung một kiếm đâm vào Vu Sơ trên ngực, cổ tay chấn động, cảm giác gặp một cỗ cường đại lực cản, hình như đâm vào một khối cực cứng cỏi trên thuộc da, trường kiếm bị ngăn trở, chính là đâm không đi vào.

"Tại sao có thể như vậy?" Hắn quá sợ hãi, lần nữa thêm thêm vài phần lực.

"Nhìn rõ ràng sao?" Vu Sơ lại đi về phía trước một bước, ngực thôi động trường kiếm, Lý Trung không tự chủ được hướng lui về phía sau đi.

Lý Trung đột nhiên nhớ ra cái gì đó, lớn tiếng nói: "Vu Sơ, người bắt quá là ý vào một thân Kim Chung Tráo, Thiết Bổ Sam hoành luyện công phu, khác cái gì cũng không phải. Có bản lĩnh, người không muốn dùng hoành luyện công phu, lại cùng ta đánh."

"Kim Chung Tráo, Thiết Bổ Sam, vậy coi như cái gì đó?" Vu Sơ cười lạnh: "Ta đứng ở chỗ này bất động, mặc người chẻ ba kiếm, người cũng không gây thương tổn ta." Hắn có chủ tâm nghĩ phải thử một chút tu vi của mình, đến tột cùng đến trình độ nào. Tại giết chết Lý Trung trước, cũng không ngại cầm hắn làm thí nghiệm.

"Vu Sơ, người thực có can đảm đứng đấy bất động, tùy ý ta chẻ?" Lý Trung mừng thầm, nghĩ thầm: Chính người muốn chết, không thể oán ta.

"Ha ha!" Vu Sơ cười to: "Ta Vu Sơ nói lời giữ lời, ta đứng ở chỗ này bất động, cho chẻ ba kiếm, chỉ cần người có thể gây tổn thương cho ta, ta hôm nay gần không giết người, mặc người ly khai."

"Đây là tự người nói." Lý Trung đại hỉ, thừa dịp Vu Sơ nói chuyện khe hở, mạnh mẽ một kiếm đâm tới. Hắn chú ý bất rất tốt, bởi vì bất kể là Kim Chung Tráo hay vẫn là Thiết Bổ Sam, vận công thời điểm, đều không thể nói chuyện, vừa nói lời nói, một hơi gần tản, một hơi tản, công lực cũng đi theo tán đi. Một kiếm này, nhắm ngay chính là Vu Sơ trái tim, chuẩn nghĩ một kiếm gần đem vu sơ đâm chết.

Hắn cũng không biết, Vu Sơ tu luyện, căn bản không phải cái gì Kim Chung Tráo, Thiết Bổ Sam. Mà là thông qua tu sĩ tu hành công pháp, tu luyện đến

Hậu Thiên nhất trọng, Hậu Thiên chân khí cải tạo thân thể da, kể cả làn da, cơ bắp. Bên ngoài thân cứng cỏi, đao thương bất nhập, hoàn toàn không cần vận khí phiên toái như vậy.

Vu Sơ không tránh không né, tùy ý hấn trường kiếm đâm vào trên người mình.

'Phốc' một tiếng, trường kiếm đâm vào Vu Sơ trên người, lần nữa bị ngăn trở, đâm không đi vào.

Lý Trung sắc mặt, cũng đi theo thay đổi một lần, tại sao có thể như vậy? Cái này Vu Sơ tu luyện Kim Chung Trảo, Thiết Bổ Sam, lúc nói chuyện, như thể còn có thể vận khí?

"Đệ nhất kiếm" Vu Sơ nhắc nhở.

"Lại đến." Lý Trung lấy lại bình tĩnh, hai mắt chăm chăm vào Vu Sơ đan điền, nghĩ thầm: Một kiếm này, ta đâm ngực đan điền, đan điền cất giữ nội lực, là võ giả là tối trọng yếu nhất địa phương, cũng là yếu nhất địa phương. Ta cũng không tin, ngực hoành luyện công phu, có thể tu luyện tới đan điền. Đan điền vừa vỡ, ta nhìn ngực còn thể nào cùng ta đấu?

Nghĩ được như vậy, lần nữa một cái trường kiếm, hướng Vu Sơ đâm tới. Đồng thời lo lắng Vu Sơ né tránh, hét lớn: "Vu Sơ, ngực đã nói tùy ý ta chẻ, là cái nam nhân, cũng đừng có trốn."

Vu Sơ nói: "Muốn đâm đan điền ta, ngực cho rằng như vậy có thể làm tổn thương ta?" Quả nhiên không tránh không né, tùy ý Lý Trung một kiếm đâm tại đan điền của mình phía trên.

Tu Tiên giả tu hành cùng Võ Giả kém nhau quá lớn, Vu Sơ tu luyện tới Hậu Thiên nhất trọng, Hậu Thiên chân khí đi khắp bên ngoài thân các nơi, đương nhiên liên vùng đan điền cũng không ngoại lệ.

'Phốc', một kiếm này đâm vào Vu Sơ đan điền bên trên, đồng dạng đâm không đi vào.

"Như thế nào?" Vu Sơ ngược lại hỏi một câu, lần nữa đi về phía trước một bước, thân thể thôi động trường kiếm, đẩy Lý Trung lui về phía sau.

Lý Trung kinh hãi, thần sắc hoảng sợ đến cực điểm, hét lớn: "Vu Sơ, ngực... Ngươi đây là cái gì hoành luyện công phu?"

Vu Sơ nói: "Ếch ngồi đáy giếng, nói ngực cũng không hiểu. Còn có cuối cùng một kiếm, nhanh lên đâm tới, đã đâm về sau, đưa ngực quy thiên."

Lý Trung thần sắc do dự, tay cầm trường kiếm, cúi đầu không nói, không biết tại chuyển cái gì ý niệm trong đầu.

Vu Sơ cười lạnh nói: "Ngươi nếu như không đâm, ta coi như ngươi chủ động buông tha cho, lập tức giết chết ngươi."

Lý Trung nóng nảy, lớn tiếng nói: "Vu Sơ, ta và ngươi liều mạng." Một cái trường kiếm, đột nhiên hướng Vu Sơ mắt phải đâm tới.

Vu Sơ mắt dưới mặt rử, Lý Trung một kiếm này, vừa vận đâm vào hấn trên mí mắt, mí mắt ngăn trở trường kiếm, đâm không đi vào, ánh mắt lại cảm thấy đau đớn.

Vu Sơ giận dữ, "Ba kiếm đã qua, ngươi không gây thương tổn ta, cái này đi chết đi a."

"Ta đã biết, Vu Sơ, ngươi luyện không phải Kim Chung Trảo, cũng không phải Thiết Bổ Sam, mà là học lên tu hành công pháp, ngươi đã tu luyện tới Hậu Thiên nhất trọng luyện võ cảnh giới, Hậu Thiên nhất trọng luyện võ, làn da cứng cỏi, đao thương bất nhập." Lý Trung rốt cục kịp phản ứng, lớn tiếng kêu lên.

"Hiện tại biết rõ, đã đã chậm" Vu Sơ ngưng tụ Toái Ngọc quyền, một quyền hướng Lý Trung đánh qua.

Lý Trung chỉ nhìn hấn ra quyền quyền thế, cũng biết là vậy môn đỉnh cấp vũ kỹ, bị hù kinh hồn táng đảm, quay người bỏ chạy, đồng thời kêu lên: "Vu Sơ, ngươi học trộm tu hành công pháp, bị công tử đã biết, giống nhau là cái chết."

"Thật sao? Đáng tiếc ngươi nhìn không tới." Vu Sơ chờ hấn chạy ra vài bước, mới thi triển Thanh Vân Bộ, đuổi theo. Lý Trung không luyện qua khinh thân công phu, trong nháy mắt, liền Vu Sơ đuổi tới sau lưng.

"A!" Lý Trung sợ hãi chi cực, còn muốn trốn tránh.

Vu Sơ đã vận khởi Toái Ngọc quyền, một quyền hướng hấn hậu tâm đánh tới.

Toái Ngọc quyền quyền kinh hạo giạt lại, một quyền này chính tiếp xúc tại Lý Trung hậu tâm, lập tức đem thân thể của hấn đục lỗ, từ sau bối xuyên qua, trước ngực xuyên ra.

Lý Trung hừ cũng không hừ một tiếng, tại chỗ chết đi.

"Như vậy giết chết ngươi, tiện nghi ngươi rồi. Dựa theo ngươi trước kia đối phương thức của ta, gần tính toán giết ngươi một trăm lần, đều không đủ." Vu Sơ thò tay đây, đem Lý Trung thi thể đẩy ngã xuống đất.

"Lý Trung, Lý Trung, người ở nơi nào? Công tử triệu người trở về, đuổi mau ra đây." Tiểu Bình thanh âm đột nhiên từ đằng xa truyền tới.

Vu Sơ giật mình, "Là Tiểu Bình, đến vừa vặn, ta mới được Toái Ngọc quyền vũ kỹ, vừa lúc ở trên người nàng, thử xem thực lực của mình. Ta muốn chạy trốn cách Bách Huyền Môn, nếu như nàng không phải là đối thủ của ta, vậy thì cùng một chỗ giết chết."

"Ồ! Vu Sơ, là người, người rõ ràng không chết?"

Vu Sơ nghĩ thông suốt kế tiếp nên làm như thế nào về sau, lập tức chế tạo tiếng vang, đem Tiểu Bình dẫn đi qua. Tiểu Bình vừa nhìn thấy hắn, lập tức đầy không che dấu được kinh ngạc, ghen ngào kêu lên.

Vu Sơ cười lạnh nói: "Không nghĩ tới sao? Tiểu Bình. Dư Thanh đem ta nhốt tại Huyền Âm trong động, đóng ba ngày, ta rõ ràng không chết."

"Ta xác thực thật không ngờ." Tiểu Bình thần sắc lạnh như băng, "Nhưng là Vu Sơ, người lại dám gọi thẳng công tử danh tự, quả thực là sống không kiên nhẫn được nữa." Đón lấy chứng kiến trên mặt đất Lý Trung thì thở, lại là cả kinh, "Là Lý Trung, Vu Sơ, người giết hắn?"

Vu Sơ nói: "Đúng vậy, là ta giết hắn đi."

Tiểu Bình lạnh lùng nói: "Người giết công tử tâm phúc, tội thêm nhất đẳng."

Vu Sơ nói: "Ta nhìn người như thế tiêu diệt tội của ta? Mới vừa rồi là Lý Trung, hiện tại đến phiên người."

"Chỉ bằng người? Ta nhìn người đại khái đã quên chính mình là ai?" Tiểu Bình đầy khinh thường. Ba ngày trước, nàng hoàn toàn hiểu rõ, Vu Sơ ngay cả mình một chương đều tiếp không xuống, bị chính mình thoái mái chế phục. Hiện tại mới vừa vặn đi qua ba ngày mà thôi, gần biến thành cuồng vọng như vậy, hắn dựa vào cái gì?

"Hãy bớt sàm ngôn đi, đánh qua mới biết được." Vu Sơ âm thầm ngưng tụ Toái Ngọc quyền tay nắm, như lâm đại địch.

Tiểu Bình thực lực, tự nhiên không phải Lý Trung chỉ lưu có thể so sánh, là chân chính võ công cao thủ. Nàng là Dư Thanh hầu gái, từ nhỏ đi theo Dư Thanh, các loại Thượng phẩm vũ kỹ, cũng có thể tùy tiện tu luyện.

Cứ việc Vu Sơ có Hậu Thiên nhất trọng tu vi, lại tu luyện Thượng phẩm vũ kỹ Toái Ngọc quyền, cũng làm theo không dám khinh thường.

"Ta ngược lại muốn nhìn, trong ba ngày này, người đến tột cùng có thể có to lớn tiến bộ." Tiểu Bình thật sâu hít và một hơi, song gối tay lên, đột nhiên một cái Phách Không Chương đối với sơ bộ tới.

"Tốt tốt." Vu Sơ vận khởi Toái Ngọc quyền, một quyền đánh ra.

"Phanh!"

Phách Không Chương chưởng lực cùng Toái Ngọc quyền quyền kinh trên không trung đụng vào nhau, lập tức phát ra một tiếng bạo tạc nổ mạnh, Vu Sơ cùng Tiểu Bình đồng thời hướng lui về phía sau mấy bước.

Tiểu Bình từ nhỏ tu luyện vũ kỹ, nội lực thâm hậu. Nhưng Vu Sơ Hậu Thiên chân khí cấp độ hơn xa Võ Giả nội lực, bởi vậy hai người quyền chưởng tấn công, vậy mà cân sức ngang tài.

"Đây là... Toái Ngọc quyền, Vu Sơ, người tu luyện Toái Ngọc quyền?" Tiểu Bình kiến thức rộng rãi, một lần giao thủ, gần nhận ra Vu Sơ chỗ sử dụng vũ kỹ tên. Bộ này vũ kỹ, nàng cũng đã được nghe nói, nhưng không có luyện qua, biết là một bộ triệu tập toàn thân nội lực, lập tức bạo phát đi ra quyền pháp.

"Nào không tệ, lại đến." Vu Sơ nói xong, lại là một quyền đánh nữa đi ra ngoài.

"Toái Ngọc quyền dựa vào là sức bật, mỗi một quyền đều muốn tập trung toàn thân chi lực, ta cũng không tin, người Vu Sơ có thể một mực bộc phát."

Tiểu Bình một lời lên đường phá Toái Ngọc quyền nhược điểm, "Xem ta như thế nào phá người Toái Ngọc quyền, Như Lai Thiên Thủ Thủ Thức." Hai tay vung lên, nhưng thấy đầy trời đều là chương ảnh, đồng thời hướng Vu Sơ đánh tới. Nàng muốn dùng phức tạp chiêu thức, nhiễu loạn Vu Sơ tâm trí, vân vân hắn lộ ra sơ hở, một kích tuyệt sát.

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Tiên Vận Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Liễu mạng

"Tối tốt lắm." Vu Sơ hét lớn một tiếng, bỏ qua đầy trời chưởng ảnh, một quyền phá rối ra.

Cái này là Toái Ngọc quyền chân ý, dùng không cách nào phá vạn pháp, dùng bất biến ứng vạn biến, mặc người Thiên Biến Vạn Hóa, ta chỉ một quyền đánh ra. Quyền ra không về, không để lối thoát, không phải người chết, chính là ta vong, thả làm ngọc vỡ không làm ngọc lành.

Chỉ cảm thấy quyền bên trên chấn động, đã đánh trúng vào cái gì đó. Đầy trời chưởng ảnh tiêu tán, Tiểu Bình 'Hừ' một tiếng, theo sát lấy người nhẹ nhàng lui về phía sau.

Vu Sơ một quyền kia, làm cho nàng không có cách nào không ra tay chống cự. Như Lai Thiên Thủ Thủ dùng chiêu thức thủ thắng, chưởng lực cũng không được kinh, bởi vậy cái này đối bình, Tiểu Bình ăn hết không nhỏ thiệt thòi.

Nàng nhếch miệng, khinh thường nói một câu, "Chỉ biết vận dụng man lực măng phu, lại đến."

Vu Sơ một quyền phá nàng Như Lai Thiên Thủ Thủ, tin tưởng tăng nhiều, "Lại đến thì phải làm thế nào đây? Người hẳn phải chết không thể nghi ngờ."

"Thật sao?" Tiểu Bình cười lạnh một tiếng, xu thân hướng trước, một chưởng hướng Vu Sơ ngực theo như đi.

Vu Sơ tiện tay chính là một cái Toái Ngọc quyền, nghênh đón tiếp lấy.

Tiểu Bình cũng không cùng hấn khí lực va chạm, quyền chưởng còn không có đụng nhau, thân thể lóc lên, đã đến Vu Sơ bên trái, lại là một chưởng hướng Vu Sơ vai trái đánh ra.

Vu Sơ xem chuẩn tay nàng chưởng thế tới, lại là một cái Toái Ngọc quyền.

Tiểu Bình lần nữa tránh đi ra ngoài, ý vào tinh diệu bộ pháp, lập tức đến Vu Sơ sau lưng, song chưởng tung bay, chụp về phía Vu Sơ hậu tâm.

Đây là một bộ tinh diệu chưởng pháp, tên gọi là 《Hồ Điệp = Xuyên Hoa Thủ》, chiêu thức phức tạp, còn có một bộ bộ pháp xứng đôi hợp. Cứ việc chưởng pháp uy lực cũng không tính quá mạnh mẽ, xa không bằng Toái Ngọc quyền loại này tinh khiết bộc phát quyền pháp. Nhưng bởi vì quá mức linh hoạt đa dạng, bởi vậy cũng thuộc về Thượng phẩm vũ kỹ.

Vu Sơ hét lớn một tiếng, cũng không quay người, một quyền hướng về sau đảo ra.

Tiểu Bình quát một tiếng, thân thể lần nữa nhẹ nhàng đi ra ngoài, đón lấy cười lạnh nói: "Ta đánh không chết người, ta mài từ từ cho chết người. Toái Ngọc quyền cực kỳ hao tổn nội lực, ta nhìn người có thể chèo chống tới khi nào."

Vu Sơ liên tiếp đánh nữa hơn mười quyền, liên đối Phương Ảnh từ đều không đụng phải. Toái Ngọc quyền đúng như là Tiểu Bình chỗ nói như vậy, cực kỳ tiêu hao nội lực, chân khí. Cái này hơn mười quyền đánh rút xuống đến, hẳn cảm giác mình trên người Hậu Thiên chân khí xác thực tiêu hao không ít. Một mực như vậy mang xuống, thật đúng là có khả năng bị cái này Tiểu Bình kéo chết.

Trong lòng của hắn sốt ruột, lớn tiếng nói: "Người có bộ pháp, chẳng lẽ ta gần không vậy?"

Vận khởi Thanh Vân Bộ, hướng Tiểu Bình đuổi tới. Cái này Thanh Vân Bộ tuy nhiên là Trung phẩm vũ kỹ, nhưng là Trung phẩm vũ kỹ bên trong phụ trợ vũ kỹ.

Phụ trợ vũ kỹ bởi vì số lượng rất thưa thớt, tương đương khó có thể đạt được. Bộ này Thanh Vân Bộ, luận hẳn giá trị, chút nào cũng không thua Thượng phẩm vũ kỹ.

"Thanh Vân Bộ." Tiểu Bình đồng tử co rút lại, nhận ra Vu Sơ bộ này bộ pháp.

"Nào không tệ, đáng tiếc sống không lâu, tiếp ta một quyền." Nói chuyện trong khoảng thời gian này, Vu Sơ đã dựa vào Thanh Vân Bộ, đuổi tới bên cạnh của nàng, nắm tay phải vung lên, nhắm ngay Tiểu Bình bụng dưới, một quyền đánh qua.

"Gần coi như người có Thanh Vân Bộ, thì phải làm thế nào đây?" Tiểu Bình thân thể lóc lên, phía bên trái tránh né.

"Muốn chạy trốn!" Vu Sơ vung lên quyền trái, đoạn nàng đường lui.

Tiểu Bình chấn động, "Người có thể hai tay cùng sử Toái Ngọc quyền?"

Phải biết rằng, Toái Ngọc quyền tập trung chính là toàn thân sức bật. Một quyền đánh đi ra ngoài, thoáng cái đem nội lực toàn thân đều triệu tập tới. Mặc kệ người chỉ dùng để tay trái sử dụng, hay vẫn là dùng tay phải sử dụng, nó đều tập trung nội lực toàn thân. Những thứ khác địa phương, bất kể là tay kia khá tốt, hai cái đùi cũng tốt, coi như là nhàn rỗi, cũng không có một tia nội lực.

Vu Sơ ra qua nắm tay phải về sau, lập tức lại ra quyền trái, chỉ có thể nói rõ một cái đạo lý, đó chính là hấn nội lực (chân khí chuyển đổi cực nhanh, tại trong nháy mắt, liền từ nắm tay phải chuyển dời đến quyền trái.

"Hai tay cùng lúc sử dụng, vậy có khách khế? Lại đến tiếp ta một quyền." Vu Sơ hét lớn một tiếng, theo sát lấy thu hồi quyền trái, nắm tay phải lần nữa vung ra. Thông qua chân khí điều khiển Toái Ngọc quyền, muốn so với nội lực dễ dàng hơn nhiều, Tiểu Bình sợ đi kinh ngạc, là bởi vì nàng không biết mình đã bước vào Hậu Thiên Cảnh Giới.

Tiểu Bình thật vất vả mới tránh thoát hấn quyền trái, lần này nắm tay phải, vô luận như thế nào cũng tránh không khỏi. Rơi vào đường cùng, đành phải thò tay đón đỡ, triệu tập toàn thân chi lực, một cái Phách Không Chưởng đánh tới.

"Phanh!" Quyền chưởng tấn công, phát ra kịch liệt tiếng vang. Hai người đồng thời hướng lui về phía sau mấy bước.

"Lại đến." Vu Sơ thân thể vừa mới chiến định, gần thi triển Thanh Vân Bộ, lần nữa nhào tới.

Tiểu Bình có thể vũ kỹ nhiều lắm, vượt xa chính mình, nếu bất luận nàng từng cái thi triển ra, chính mình khẳng định chịu thiệt. Bởi vậy tại trong nháy mắt, Vu Sơ liền quyết định bức nàng cùng chính mình liều mạng, làm cho nàng không có thi triển những cái kia phức tạp vũ kỹ cơ hội.

Toái Ngọc quyền loại này lưỡng bại câu thương quyền pháp, thích hợp nhất chính là cùng người liều mạng.

Tiểu Bình thân thể vừa mới đứng vững, gần chứng kiến Vu Sơ chụp một cái đi lên, nàng cắn răng một cái, lập tức đoán được Vu Sơ ý định, "Bức ta và người liều mạng, tốt, ta gần cho nhìn xem, đến tốt cùng là người Toái Ngọc quyền lợi hại, còn là của ta Phách Không Chưởng lợi hại."

Hai tay vung lên, cả hai tay đồng thời sử dụng Phách Không Chưởng, nhắm ngay Vu Sơ chém thẳng vào mà xuống.

"Tốt!" Vu Sơ quát to một tiếng, tay phải Toái Ngọc quyền thẳng nghênh mà lên.

"Phanh!" Quyền chưởng tấn công, lại là cân sức ngang tài, hai người từng người lui lại mấy bước.

"Lại đến." Vu Sơ còn không có đứng lại, hét lớn một tiếng, vung vẩy quyền trái đánh tới.

"Hừ!" Tiểu Bình song chưởng đủ ra, lần nữa tập trung nội lực toàn thân, dùng Phách Không Chưởng tiếp hấn Toái Ngọc quyền.

Quyền chưởng tấn công, hai người lần nữa tách ra. Vu Sơ ương ngạnh chi cực, quyền trái vừa thu lại, đổi thành nắm tay phải.

Một lát tầm đó, hai người lui tới, đã đối bình vài chục lần.

Tiểu Bình vũ kỹ tuy mạnh, cuối cùng là cái thiếu nữ, không dùng cương mãnh chi lực thấy dài. Hơn nữa nội lực cấp độ xa không bằng Hậu Thiên chân khí, một lần một lần so đấu xuống, nội lực tiêu hao tốc độ nhanh hơn, thời gian dần trôi qua rơi xuống hạ phong. Mà Vu Sơ thông qua một lần một lần Toái Ngọc quyền, cũng thành công đem nàng bức đến một khối thạch bích trước mặt, tại sau lưng nàng, chính là hơn 10m cao thạch bích, làm cho nàng không đường thoái lui.

"Người nhất định phải chết, Tiểu Bình. Người là Dur Thanh hầu gái, hại chết vô số người, hôm nay, gần cho chết ở cửa ta Toái Ngọc quyền phía dưới." Vu Sơ chứng kiến loại này tình cảnh, một lòng dần dần trầm tĩnh lại, nhịn không được lớn tiếng nói.

Tiểu Bình cười lạnh liên tục, "Giết ta? Vu Sơ, người tối đa có thể đánh bại ta, nghĩ muốn giết ta, chỉ bằng thực lực người bây giờ, đó là si tâm vọng tưởng. Nội lực của ta tiêu hao, chẳng lẽ người sẽ không có tiêu hao? Vẫn vẫn chúng ta đều tiêu hao không, người dựa vào cái gì giết ta? Ngoài ra, người chớ quên, đây là tại Bạch Đầu Sơn, là Bách Huyền Môn địa bàn, tùy tiện đi một mình đến nơi này, người nói hấn là nghe lời người, hay là nghe của ta."

"Nội lực tiêu hao? Tiểu Bình, người quá ngây thơ rồi. Người nghĩ rằng ta và người đồng dạng, tu luyện nội lực?" Vu Sơ nhin không được cắt tiếng cười to.

Tiểu Bình thần sắc âm trầm, lạnh lùng hỏi: "Người cười cái gì?"

Vu Sơ nói: "Ta cười người sắp chết đến nơi, còn chưa phát giác ra ngộ." Nói xong thò tay đến trong ngực vừa sờ, sờ soạng vậy chỉ bình ngọc nhỏ đi ra.

Tiểu Bình liếc thấy đến cái con kia bình ngọc nhỏ phía trên chữ, biến sắc, thất thanh nói: "Tinh Nguyên Đan, Vu Sơ, người có một lọ Tinh Nguyên Đan."

"Coi như người có nhân lực." Vu Sơ đổ một hạt Tinh Nguyên Đan, một khẩu nuốt xuống dưới, đón lấy thu hồi bình ngọc nhỏ, quát to: "Lại đến tiếp ta một quyền." Nói xong giẫm chân tại chỗ hướng trước, hất tay phải lên, lại là một quyền đánh ra.

Tinh Nguyên Đan Luyện Khí biến hoá tính, đề cao tu vi. Nó chủ yếu tác dụng, là ở lúc tu luyện phục dụng, nhanh hơn tốc độ tu luyện.

Dùng tại khôi phục bên trên, cũng có thể tạo được nhất định được tác dụng, được lực đi mờ, tiêu hao chân khí cũng có thể được đến bổ sung, chỉ có điều bổ sung tốc độ rất chậm mà thôi. Nhưng đối với Vu Sơ mà nói, bổ sung tốc độ lại chậm, cũng so Tiểu Bình hoàn toàn không có bổ sung cường.

Tiểu Bình cùng Vu Sơ liều mạng một lần, đưa hấn bức bách mờ, hỏi tiếp: "Vu Sơ, người Tinh Nguyên Đan, là từ đâu đến? Loại này Bách Thảo Đan, chỉ dùng để các loại quý hiếm dược liệu luyện chế mà thành, giá trị đắt đỏ, ngay cả ta cũng mua không nổi. Người một cái bình thường tạp dịch, có tư cách gì có được Bách Thảo Đan?"

Vu Sơ như thế có thể nói cho nàng biết, lạnh lùng nói: "Đợi người chết về sau, đến Âm Tào Địa Phủ đến hỏi a. Lại đến tiếp ta một quyền, ta nhìn người còn có thể tiếp ta mấy quyền." Nói xong lại là một quyền đánh ra.

Tiểu Bình song chưởng đủ ra, lần nữa tiếp được Vu Sơ một quyền này, lớn tiếng nói: "Tinh Nguyên Đan được lực, cũng không phải một thời ba khắc có thể biến hoá mở, gần coi như người có Tinh Nguyên Đan, thì phải làm thế nào đây? Không đều Tinh Nguyên Đan được lực biến hoá mở, nội lực của người cũng đã tiêu hao hết."

"Tự cho là thông minh!" Vu Sơ mắng chửi một câu, lại là một cái Toái Ngọc quyền đánh tới. Gắt gao cuốn lấy Tiểu Bình, không cho nàng có trốn tránh hoặc là trốn tránh cơ hội.

Tinh Nguyên Đan được lực biến hoá mở, cần thời gian rất dài, Tiểu Bình nói tuyệt không sai. Nhưng là nàng sơ sót một điểm, đó là tại Vô Giả trên người, Vô Giả tu luyện nội lực, trong vòng lực biến hoá mở Tinh Nguyên Đan được lực, đích xác rất chậm.

Tại người tu hành trên người, gần không giống với lúc trước, người tu hành ủng có rất nhiều chân khí hoặc là Chân Nguyên lực. Không chỉ nói Chân Nguyên lực, coi như là chân khí, thậm chí yếu nhất Hậu Thiên chân khí, biến hoá mở Tinh Nguyên Đan được lực, đều so bình thường Vô Giả nhanh đến nhiều.

Vu Sơ từng quyền từng quyền đánh đi ra ngoài, hẳn có thể cảm giác được rõ ràng, Tinh Nguyên Đan được lực đã tại trong cơ thể mình thời gian dần qua biến hoá mở, sau đó vận chuyển tới toàn thân, chân khí trong cơ thể lại dần dần tràn đầy.

Mà Tiểu Bình không cách nào tránh né, chỉ có thể cùng hấn liều mạng. Hậu Thiên chân khí sử dụng lại nhanh hơn trong cơ thể hẳn được lực vận chuyển tốc độ. Theo hấn khôi phục, chân khí tràn đầy, tay nắm cũng càng ngày càng nặng.

Tiểu Bình cảm giác được Vu Sơ tay nắm biến hóa, dần dần khó có thể ngăn cản, gắt mình nói: "Tại sao có thể như vậy? Vu Sơ, Tinh Nguyên Đan được lực đã bị người biến hoá mở?"

Vu Sơ cười lạnh: "Hiện tại mới biết được, đã đã chậm. Ta đã nói rồi, người hôm nay nhất định phải chết ở chỗ này."

Tiểu Bình lo nghĩ, đột nhiên đã minh bạch cái gì, nghẹn ngào kêu lên: "Ta đã biết, Vu Sơ, người tu luyện không phải nội lực, người là học lén tu hành công pháp, đã đạt tới Hậu Thiên cao thủ cảnh giới. Khó trách người có thể đao thương bất nhập, đây không phải là hoành luyện công phu, đó là Hậu Thiên đệ nhất trọng luyện võ cảnh giới. Trách không được người ăn hết Tinh Nguyên Đan về sau, được lực vận hành nhanh như vậy, Hậu Thiên chân khí luyện hóa được lực, đích xác muốn so với nội lực nhanh đến nhiều."

Vu Sơ xùy một tiếng cười, "Coi như người thông minh, chết làm minh bạch quý."

Tiểu Bình sắc mặt biến đổi, "Vu Sơ, ta là công tử hầu gái, người giết ta, công tử đã biết, người cũng hẳn phải chết không thể nghi ngờ."

Vu Sơ nghe, nhin không được cười ha ha, "Ha ha! Người thật đúng là ngây thơ, ở đây chỉ có hai người chúng ta, ta giết người, ai sẽ biết? Có ai nói cho Dur Thanh? Chẳng lẽ chờ người làm quý, lại đi nói cho hấn biết?"

Tiểu Bình sắc mặt cực kỳ khó coi, cắn răng, nói tiếp: "Vu Sơ, người đừng tưởng rằng hiện tại chiếm được bên trên gió, gần nhất định có thể giết chết ta. Ta có một bộ tuyệt mệnh bí kỹ, chưa từng có dùng qua, một khi sử dụng dùng đến, gần tính toán ta chết, người cũng sẽ không sống khá giả."

Bạn đang đọc truyện *Vô Thương Tiên Vận Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Giúp đỡ

"Người dùng đến xem." Vu Sơ hoàn toàn không sợ.

Theo hấn, Tiểu Bình chỉ là một cái Vô Giả, nghĩ muốn thương tổn tới mình, cũng chuyện không phải dễ dàng như vậy tình, trừ phi nàng hội bí thuật. Nhưng bí thuật cần chân khí điều khiển, ít nhất cần Hậu Thiên Cảnh Giới tu vi. Nàng một cái Vô Giả, tu luyện bí thuật, hiển nhiên là không thể nào.

Tiểu Bình thần sắc ngưng trọng, "Xem ra, người thật sự không chịu buông tha ta."

Vu Sơ ngữ khí kiên định chỉ cực, lớn tiếng nói: "Không phải người chết, chính là ta vong. Ta buông tha người, chẳng lẽ cho người đi nói cho Dur Thanh?"

Tiểu Bình nghe Vu Sơ, cảm giác sự tình có bước ngoặt, trong nội tâm vui vẻ, vội hỏi: "Nếu như người chịu buông tha ta, ta có thể hướng người thề, tuyệt không đem chuyện của người nói cho công tử."

Vu Sơ cười lạnh: "Thề? Lời này chỉ có thể lừa gạt lừa gạt tiểu hài tử mà thôi." Ngừng lại một chút, lại nói: "Chỉ có người chết, mới có thể thật sự bảo thủ bí mật, cho nên, người hay là đi chết đi." Nói xong lại là một cái Toái Ngọc quyền, hướng Tiểu Bình nện tới.

"Phanh!" Tiểu Bình hai tay cùng ra, tiếp hấn cái này nhớ Toái Ngọc quyền. Nhưng nàng nội lực tiêu hao không sai biệt lắm, quyền chưởng đụng vào nhau, thân thể không tự chủ được hướng lui về phía sau đi. Ngay sau đó lại là 'Phanh' một tiếng vang nhỏ, Tiểu Bình thân thể đâm vào trên thạch bích, 'Oa' một tiếng, hộc ra một ngụm máu tươi.

Vu Sơ chút nào không để cho nàng thờ đốc cơ hội, lớn tiếng nói: "Lại đến." Tay kia đuổi ra, lại là một cái Toái Ngọc quyền.

Tiểu Bình còn không có hồi khí trở lại, xem hấn quyền đến, chỉ phải nâng lên hai tay, gắng sức . . Lực đón đỡ.

"Phanh !" Lại là một tiếng vang thật lớn, quyền phong chấn động chưởng phong, Tiểu Bình nửa người đều bị đánh rơi vào thạch bích bên trong.

"Khục khục!" Nàng ho khan một tiếng, nhổ ra một ngụm máu tươi, oán độc chăm chăm vào Vu Sơ, u ám mà nói: "Vu Sơ, đây là nguoi bức của ta, gần tính toán ta chết, cũng tuyệt đối sẽ không cho sống khá giả."

"Ta nhìn nguoi như thế không cho ta sống khá giả." Vu Sơ nói xong, lại là một quyền đánh qua.

Một quyền này, tập trung hấn chân khí toàn thân, Tiểu Bình đã đến nỗ lực hết đà, Vu Sơ chuẩn nghĩ một quyền này đem nàng đánh chết, vĩnh viễn tuyệt hậu hoạn.

Tiểu Bình lập tức quyền đến, trên mặt hiện ra tuyệt vọng thần sắc, đột nhiên cắn răng, nghiêm nghị kêu lên: "Ma Thân bạo thể, bạo."

'Bạo' chữ vậy nói ra, liền nghe được rất nhỏ tiếng phá hủy theo toàn thân của nàng truyền ra, như là đốt pháo pháo đồng dạng, tiếng nổ không ngừng.

Vu Sơ nghe được cái thanh âm này, trong nội tâm đột nhiên dâng lên một loại cảm giác nguy hiểm, ám đạo một tiếng: Không tốt.

Đang muốn hướng về sau nhanh chóng thoái lui, Tiểu Bình toàn thân huyết nhục đột nhiên nổ ra. Nàng vậy mà lợi dụng đặc thù kỹ pháp, dẫn động bản thân nội lực bạo tạc.

"Không xong!" Vu Sơ lập tức tránh không kịp, vội vàng vận hành Hậu Thiên chân khí, bảo vệ toàn thân.

"Sóng!" Tiểu Bình cùng hấn ở giữa khoảng cách thân cận quá, nội lực bạo tạc uy lực lập tức phun trào đi ra, một cỗ cường đại chấn động Đem Vu Sơ tiếp xúc đã bay đi ra ngoài, té ra vài chục trượng xa.

"Lợi hại!" Vu Sơ có Hậu Thiên chân khí hộ thể, ngã trên mặt đất, như trước cảm thấy toàn thân đau đớn, nhin không được sợ hãi than một tiếng. Hấn bỗng nhúc nhích, muốn theo trên mặt đất, cái này vừa mới động, lại không khỏi nhúm mày.

"Hí!" Nhẹ nhàng hít một hơi, liền trong cảm giác phủ như là xé rách đồng dạng đau đớn.

Tu vi của hấn chỉ có Hậu Thiên nhất trọng luyện võ cảnh giới, da thịt cứng cỏi, đao thương bất nhập. Có thể ngăn cản binh khí tổn thương, lại ngăn cản không nổi do nội lực, chân khí thúc dục quyền pháp, chưởng pháp.

Tiểu Bình bạo thể mà mất, cứ việc Vu Sơ kịp thời dùng Hậu Thiên chân khí bảo vệ thân thể da, nội phủ còn là bị thương không nhẹ.

"Lợi hại, không hổ là đồng quy vu tận tuyệt kỹ." Vu Sơ lần nữa sợ hãi thán phục một tiếng, giấy dựa lấy theo trên mặt đất bò lên, lấy ra trang bị chữa thương đan bình thuốc, ăn hết một miếng.

Loại này chữa thương đan, chủ yếu nhằm vào chính là các loại ngoại thương, đao thương, kiếm thương. Đối với nội thương, hiệu quả còn kém khá hơn rồi. Nhưng dù sao cũng là dùng các loại quý hiếm dược liệu làm thành, có chút ít còn hơn không.

Vu Sơ ném qua đan dược về sau, gần đi kiểm tra Tiểu Bình thi thể. Cái này vậy xem phía dưới, nhin không được lần nữa lấp bấp kinh hãi. Tiểu Bình bạo thể mà mất, cả người đều bị nội lực tạc hết rồi, liền một mảnh nguyên vẹn góc áo đều không còn lại.

"Đáng tiếc." Vu Sơ lắc đầu, lại đi đến Lý Trung bên cạnh thi thể, tìm thoáng một phát, chỉ lục soát mười mấy lượng bạc.

Đem bạc cất vào trong ngực, lại hướng dưới núi nhìn sang, nghĩ thầm: Trước ly khai ở đây nói sau.

Thi triển Thanh Vân Bộ, lần nữa hướng dưới núi chạy gấp.

Hấn mới vừa vận đến chân núi, đột nhiên chứng kiến một người, Vu Sơ ám đạo một tiếng: Không tốt.

Đang muốn trốn tránh, người nọ đã phát hiện hấn, xoay đầu lại, kinh ngạc nói: "Ồ! Là nguoi, nguoi rõ ràng không chết?"

Người này đúng là Bạch Tổ tâm.

Vu Sơ biết rõ nàng là Bách Huyền Môn thân truyền đệ tử, có Tiên Thiên cảnh giới thực lực, thấy trốn không thoát, đành phải kiên trì đi đến đi, lên tiếng chào hỏi, "Bạch cô nương, nguoi tốt."

Bạch Tố tâm thần tỉnh càng thêm kinh ngạc, nghi ngờ nói: "Người không phải là bị nhốt tại Huyền Âm trong động sao? Như thế còn sống?" Xem nàng thần sắc, hiển nhiên không có gì dị ý.

Vu Sơ cảm thấy an tâm, do dự một chút, đem tại Huyền Âm ngoài động mặt, chính mình bịa đặt đi ra lừa gạt hai cái hắc y đệ tử cái kia lời nói nói một lần.

Bạch Tố tâm đầy không thể tưởng tượng nổi thần sắc, trừng lớn hai mắt, "Người nói, người tại Huyền Âm đáy động, đã tìm được một cây chỉ dương thảo, ăn hết chỉ dương thảo, lúc này mới gắng gượng qua ba ngày?"

Vu Sơ vội hỏi: "Có phải hay không chỉ dương thảo, ta không rõ ràng lắm. Chỉ dương thảo thuyết pháp, là cái kia hai vị Huyền Âm động thủ vệ đoán."

Bạch Tố tâm lại không hoài nghi, gật đầu nói: "Hơn phân nửa là chỉ dương thảo, ngoại trừ chỉ dương thảo, còn có cái loại này thực vật có thể ngăn cản Huyền Âm động âm khí? Bất quá chỉ dương thảo là Linh Dược, chỉ dùng để đến luyện chế Linh Đan, Linh Đan tài liệu nhất khó tìm tìm, như vậy ăn, được hiệu đều lãng phí, thật là đáng tiếc."

Vu Sơ làm bộ gãi gãi đầu, hối hận mà nói: "Sớm biết như vậy, ta sẽ không ăn."

Bạch Tố tâm nhìn không được "Phốc" một tiếng bật cười, "Người như không ăn, sớm đã bị Huyền Âm trong động âm khí giết chết, có thể nào sống tới ngày nay?"

Vu Sơ thấy nàng cười tươi như hoa, nhìn không được ngây ngốc một chút. Vội vàng lấy lại bình tĩnh, giả bộ như bừng tỉnh đại ngộ bộ dạng, đáp lại nói: "Cô nương nói đúng lắm."

Bạch Tố tâm lại đột nhiên nhớ ra cái gì đó, chuyển hướng chủ đề, hỏi: "Đúng rồi, người sau khi đi ra, thấy qua Dư sư đệ sao?"

Vu Sơ ngẩn ngơ, không ngờ tới nàng hỏi như vậy, do dự một chút, cuối cùng nhất lắc đầu. Hắn theo Huyền Âm trong động sau khi đi ra, liền chuẩn bị thoát đi Bách Huyền Môn, như thế nào lại thấy Dư Thanh?

Cũng may Bạch Tố tâm cũng không có miệt mài theo đuổi ý tứ, thấy hắn lắc đầu, nói tiếp: "Đã như vậy, ta có một việc muốn làm, cần một cái theo người, người cùng ta cùng đi một chuyến a."

"Cái này..." Vu Sơ nghe, lần nữa do dự một chút.

"Như thế, người có chuyện quan trọng?" Bạch Tố tâm kinh ngạc nói.

Vu Sơ trong nội tâm ý niệm trong đầu nóng, phụ cận là Bách Huyền Môn địa bàn, dưới núi khắp nơi đều là Bách Huyền Môn đệ tử, chính mình một mình xuống núi, nếu là bị Bách Huyền Môn đệ tử phát hiện, nói không chừng sẽ khiến hoài nghi, đi lên chất hỏi mình. Một khi lộ ra chân ngựa, thì phiền toái.

Mà Bạch Tố tâm là Bách Huyền Môn thân truyền đệ tử, đối với chính mình lại tựa hồ cũng không dị ý, cùng nàng đi cùng một chỗ, mặc dù có Bách Huyền Môn đệ tử thấy, cũng không ai dám đi lên hỏi thăm.

Bởi vậy cũng không phải phương cùng nàng cùng đi một chuyến, cùng lắm thì rời xa Bách Huyền Môn phạm vi thế lực về sau, lại nghĩ biện pháp chạy trốn là được.

Lập tức nói: "Ta không sao, hết thấy nghe Bạch cô nương phân phó là được."

Bạch Tố tâm thấy hắn đáp ứng, mặt lộ mỉm cười, "Cái này là được rồi, ta cũng không muốn người mạo hiểm, chính là cần một cái theo người, làm điểm việc vặt vãnh, sau khi chuyện thành công, đều có người chỗ tốt."

"Cảm ơn Bạch cô nương" Vu Sơ trước nói âm thanh tạ, đối với Bạch Tố tâm hứa hẹn chỗ tốt, lại cũng không như thế để ở trong lòng.

Nàng chỉ là một cái thân truyền đệ tử mà thôi, bản thân cũng không quá đáng Tiên Thiên cảnh giới tu vi, đồng ý chính mình chỗ tốt, lại có thể là chỗ tốt gì?

Dùng Vu Sơ suy đoán, tối đa cũng chính là một bộ Thượng phẩm vũ kỹ mà thôi, hắn hiện tại, đối với Thượng phẩm vũ kỹ, đã không thể nào nhìn ở trong mắt.

Ngoại trừ vũ kỹ, chẳng lẽ nàng còn có thể cho chính mình một bộ bí thuật? Phải biết rằng, chính cô ta cũng không quá đáng là cái thân truyền đệ tử, bí thuật cũng không biết là hay không tinh thông như vậy khác nhau ba dạng, thậm chí chỉ tinh thông đồng dạng khả năng, cũng là có.

Chính cô ta đều không được mấy thứ, lại có thể nào truyền thụ chính mình?

Bạch Tố tâm ngược lại không phát giác tâm lý của hắn biến hóa, hô: "Người đi theo ta a." Mang theo Vu Sơ, một mực hướng dưới núi đi đến.

Đến dưới núi, chính là một cái thị trấn. Tại thị trấn bên trên, Bạch Tố tâm mướn một chiếc xe ngựa, chở chính mình cùng Vu Sơ, dọc theo vậy đầu sơn cốc, hướng bên kia đỉnh núi đi đến.

Xe ngựa đi thẳng đã hơn nửa ngày, mới lại đã một cái chân núi xuống. Bạch Tổ tâm cho xa phu mấy lượng bạc, phân phó hần tại phụ cận chờ. Mang theo Vu Sơ, lại hướng trên núi đi.

Đến lưng chừng núi chỗ, liền chứng kiến một cái lều, lều ở bên trong đã có bốn người, hai cái đứng đấy, hai cái ngồi, hiển nhiên cũng cùng Bạch Tổ tâm, Vu Sơ quan hệ của hai người đồng dạng, mang theo tôi tớ.

Cái kia hai cái ngồi vừa nhìn thấy Bạch Tổ tâm, liền đứng lên. Một cái lưng đeo Trường Cung mặt đỏ đàn ông nói: "Bạch sư tỷ đến rồi."

Cái khác thân dài như cây gậy trúc, vác lấy một thanh dài đao, nói: "Bạch cô nương tốt."

Bạch Tổ tâm phát phát tay, áy náy nói: "Thật có lỗi, là ta đã tới chậm."

Cái kia mặt mũi tràn đầy mặt đỏ đàn ông cười theo mặt nói: "Không muộn, không muộn, là chúng ta đến sớm."

Bạch Tổ tâm lại hỏi: "Chuẩn bị xong sao?"

Cái kia thân dài như cây gậy trúc người cướp trả lời, "Đều chuẩn bị xong."

Bạch Tổ tâm thầm nghĩ: "Đã như vậy, chúng ta lên đường đi."

Cái kia mặt mũi tràn đầy mặt đỏ đàn ông ra lệnh, "Cái kia tốt, chúng ta xuất phát! Mọi người đi theo ta." Nói xong ra lều cỏ, đi đầu phía trước dẫn đường.

Cái kia thân dài như cây gậy trúc người đứng ở một bên, bảo Bạch Tổ tâm đi đầu, "Bạch cô nương, người trước thỉnh."

Bạch Tổ tâm nhẹ gật đầu, đón lấy quay đầu, nhìn qua Vu Sơ liếc mắt, sau đó thò tay hướng ngoài ra hai cái nô bộc một ngón tay, phân phó nói: "Người cùng bọn họ cùng một chỗ, xem có cái gì cần muốn giúp đỡ."

Vu Sơ lên tiếng, "Vâng."

Bạch Tổ tâm đi ra lều cỏ, cái kia thân dài như cây gậy trúc người vội vàng đuổi theo.

Vu Sơ đi về hướng ngoài ra hai cái nô bộc, cái kia hai cái nô bộc đều là bốn mươi tuổi tả hữu trung niên nam tử, một người trong đó đưa qua một cái túi, giao cho Vu Sơ, "Cái này người cầm."

Vu Sơ cũng không nhiều nói, đem cái túi nhận lấy, thua tại trên lưng.

Cái kia hai cái tạp dịch tất cả cồng một cái túi, theo sát tại Bạch Tổ tâm ba người đằng sau, Vu Sơ cũng vội vàng đi theo.

Bạn đang đọc truyện *Vô Thương Tiên Vận Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Khói độc sơn cốc

Một đoàn người cách lều cỏ, theo vậy đầu đường núi đi.

Trên đường Vu Sơ cùng hai cái tạp dịch đều không nói lời nào, chỉ có Bạch Tổ tâm cùng hai người khác nhỏ giọng trò chuyện với nhau. Theo bọn hần nói chuyện ở bên trong, Vu Sơ biết được, mặt đỏ đàn ông tên là Chu Trùng, là Trường Không Môn đệ tử. Gậy cây gậy trúc tên là gì Nguyên Dịch, là Bạch Dương phái đệ tử.

Trường Không Môn cùng Bạch Dương phái đều là Bạch Đầu Sơn phụ cận môn phái, tại Bạch Đầu Sơn chi tây 130 ở bên trong vận quy nội thành, môn phái thực lực so Bách Huyền Môn hơi kém. Chu Trùng cùng gì Nguyên Dịch hai người, đều là từng người trong môn phái thân truyền đệ tử, cùng Bạch Tổ tâm đồng dạng, có Tiên Thiên cảnh giới thực lực.

Về phần cái kia hai cái tạp dịch, cũng là thân thủ không tầm thường. Vu Sơ nhìn ra, đều là võ giả trứng cao thủ, ít nhất không thể so với Tiểu Bình yếu.

Sau một khoảng thời gian, đi đến vậy cái bên ngoài sơn cốc, sơn cốc bị sương mù bao phủ ở, thấy không rõ bên trong có cái gì.

Mọi người tại bên ngoài sơn cốc dừng lại, Chu Trùng giới thiệu nói: "Bạch sư tử, nơi này chính là Độc Vụ Sơn Cốc. Miệng hang sương mù ẩn chứa kịch độc, có thể ăn mòn Võ Giả nội lực, tu sĩ chân khí. Nếu không cẩn thận dính vào, khói độc liền xuyên thấu qua người làn da, tiến vào người thân thể. Một khi bị độc sương mù tiến vào thân thể, chân khí gặp phải ăn mòn, liền biến thành phế nhân một cái. Cho nên, chúng ta muốn trước đem miệng hang sương mù xua tán đi, mới có thể đi vào 13 chương."

Bạch Tổ trầm ngâm: "Làm phiền Chu sư đệ."

Chu Trùng nói: "Bạch sư tử quá khách khí."

Đón lấy chuyển hướng một cái trong đó nô bộc, cái kia nô bộc là hắc mang đến — . {}, tên là Chu Phúc, kêu lên: "Chu Phúc, đem Lan Hương thảo lấy ra, hun đi sương mù."

"Vâng, công tử." Chu Phúc đáp ứng một tiếng, đem trên lưng cái túi buông, đón lấy nhìn về phía Vu Sơ, "Lan Hương thảo tại ngói cái kia chiếc túi to ở bên trong, nhanh lấy ra."

Vu Sơ buông cái túi, mở ra miệng túi, hắc không biết Lan Hương thảo, đối Chu Phúc nói: "Ngươi tới tìm."

Chu Phúc cùng nhau đi lên, thò tay đến trong túi một phen, bắt hai thanh cò khô đi ra. Thảo rất thơm, tản ra hoa lan hương khí.

Chu Phúc xuất ra hộp quẹt, tiện tay sáng ngời sáng, đem hai thanh cò khô đốt. Một tay cầm một cái, đón lấy tiến đến bên miệng, dùng sức thổi, thổi tắt hỏa diễm. Hai thanh Lan Hương thảo tản mát ra nồng đậm khói trắng, khói khí ở bên trong đồng dạng lộ ra nồng đậm hoa lan hương khí.

Chu Phúc cầm Lan Hương thảo, trực tiếp hướng trong sơn cốc đi đến, Lan Hương thảo khói khí phóng xuất ra đi, đem sương mù đuổi đi.

Chu Trùng vung tay lên, "Lan Hương thảo khói khí đậm đặc, có thể trong thời gian ngắn khu trừ khói độc sơn cốc miệng hang sương mù, chúng ta đuổi kịp."

Bạch Tổ tâm cùng gì Nguyên Dịch đều cùng tới, Vu Sơ cũng đuổi kịp. Một cái tên khác nô bộc gì Khang cầm lấy Chu Phúc cái túi, cùng tới.

Một đoàn người tiếp tục hướng đi vào trong, đi thẳng ước chừng nửa dặm đường, mới ra khỏi độc phạm vi.

Vu Sơ hướng bốn phía nhìn lại, cái này lúc đã đến trong sơn cốc, sơn cốc địa thế rất sâu, hai bên đều là cực cao vách núi, trong sơn cốc, khắp nơi đều là loạn thạch đầu. Thịnh thoảng có thể chứng kiến một ít cổ quái cây thấp, bụi cỏ cùng với giọt nước đầm lầy, khắp nơi tản ra hoang vu khí tức.

Mọi người cũng không ngừng lại, lại đi một đoạn đường, đến một chỗ hồ nước phụ cận, Chu Trùng khoát tay chặn lại, mọi người dừng bước lại.

Chu Trùng quay đầu, thần sắc mặt ngưng trọng, giới thiệu nói: "Hồ nước chỗ ấy, chính là Thạch Tùy Khuẩn chỗ. Nhưng là trong đầm nước, có vậy đầu Xích tuyến xà trông coi. Cái này đầu Xích tuyến xà, ít nhất có được Tiên Thiên hậu kỳ, không thua tam trọng thậm chí tứ trọng thực lực, muốn đạt được Thạch Tùy Khuẩn, trước hết đem cái này đầu Xích tuyến xà dẫn dắt rời đi."

Bạch Tổ tâm lo nghĩ, nói: "Thạch Tùy Khuẩn biến hoá khí bổ nguyên, tẩy tùy Luyện Thể, đối với chúng ta tu sĩ mà nói, là cực đồ tốt. Có thể nhanh hơn tốc độ tu luyện, nhanh chóng đột phá, không thể không muốn. Duy nhất một lần ăn đại lượng Thạch Tùy Khuẩn, càng là có thể ở trong thời gian ngắn, tăng lên tu vi. Bất quá hiệu lực qua đi, tác dụng phụ cũng là đồng dạng cường đại, nhẹ thì thực lực bị hao tổn, nặng thì tu vi hạ thấp. Không thể đơn giản sử dụng, gặp được thực lực kém không nhiều lắm cường địch thời điểm, bảo vệ tánh mạng ngược lại cũng không tệ lắm."

Gì Nguyên Dịch lắc đầu nói: "Bạch cô nương nói đúng lắm. Nhưng là chúng ta ba cái, đều là Tiên Thiên nhất trọng. Bạch cô nương tu vi cao nhất, cũng không quá đáng là nhất trọng hậu kỳ mà thôi. Chỉ bằng chúng ta ba cái, muốn theo tương đương với Tiên Thiên hậu kỳ, tam trọng hoặc là tứ trọng Xích tuyến xà trong tay, đem Thạch Tùy Khuẩn tìm lấy đến, không khác nói chuyện hoang đường viễn vông."

Chu Trùng chen miệng nói: "Cho nên muốn trước đem Xích tuyến xà dẫn dắt rời đi."

Gì Nguyên Dịch liền hỏi: "Ngươi có biện pháp?"

Chu Trùng sầu lo nói: "Biện pháp là có, nhưng chưa từng có dùng qua, còn không biết quản không dùng được."

Gì Nguyên Dịch vui vẻ, vội hỏi: "Đã có biện pháp, thử xem cũng tốt."

Bạch Tổ tâm đột nhiên hỏi: "Thạch Tùy Khuẩn tại nơi nào đâu rồi, ta tại sao không có thấy?"

Chu Trùng thò tay hướng hồ nước một ngón tay, "Đang ở đó hậu."

Bạch Tổ tâm ngưng trông đi qua.

Vu Sơ cũng đi theo nhìn lại. Cái kia hồ nước là vậy đầu thác nước theo đỉnh núi rủ xuống, tụ nước mà thành. Tại hồ nước chính phía trên, nương tựa lấy vách núi vách đá, ước chừng có cao năm sáu mét chỗ, có một khối đột xuất tảng đá lớn đầu.

Tảng đá lớn đầu là hình tròn, tựa như một cái khay, đối diện lấy mặt trời. Mặt đá bóng loáng, phía trên có một ít thật nhỏ nổi lên dị vật.

Nhưng nghe có Chu Trùng giới thiệu nói: "Thạch Tùy Khuẩn là do thiên địa linh khí, kinh Nhật Nguyệt vàng sáng chiếu rọi, theo trong viên đá dài ra tinh hoa. Tầng đá kia, chỗ địa phương so sánh đặc thù, thiên địa linh khí nồng đậm, lại vừa vặn có thể bị ánh nắng cùng ánh trắng bắn thẳng đến, thường cách một đoạn thời gian, tại trên tầng đá, gần hội trường đi ra một ít Thạch Tùy Khuẩn."

"Cái kia Xích tuyền xà thủ ở chỗ này, đợi đến lúc Thạch Tùy Khuẩn tụ tập đến nhất định được lượng, liền đem hắc ăn tươi, đại khái hàng năm ăn một lần. Chúng ta đến đúng lúc, năm nay sinh ra Thạch Tùy Khuẩn, Xích tuyền xà còn chưa kịp ăn. Các người xem, trên tầng đá thật nhỏ nổi lên, chính là Thạch Tùy Khuẩn. Chỉ cần đem Xích tuyền xà dẫn dắt rồi đi, tranh thủ nhất định được thời gian, chúng ta có thể leo đến trên tầng đá, đem Thạch Tùy Khuẩn cạo xuống đến. Nhiều như vậy Thạch Tùy Khuẩn, theo ta đoán chừng, gần tính toán không có một lượng, ba bốn tiền vẫn phải có. Ba người phân một phần, mỗi người ít nhất cũng có thể được chia một tiền. Đã có cái này vậy tiền Thạch Tùy Khuẩn, gần tính toán không thể đột phá đến Tiên Thiên nhị trọng, tu vi cũng nhất định sẽ có trên phạm vi lớn tăng trưởng."

Bạch Tổ tâm trầm ngâm một lát, hiển nhiên động tâm rồi. Tu vi của nàng, đã đến Tiên Thiên nhất trọng hậu kỳ, lập tức liền muốn đột phá đến Tiên Thiên nhị trọng, nếu là có vậy tiền Thạch Tùy Khuẩn, nói không chừng không cần một tháng, có thể đột phá đến Tiên Thiên nhị trọng.

Lập tức hỏi: "Như thế dẫn dắt rồi đi?"

Chu Trùng cười nói: "Chúng ta ba người bên trong, Bạch sư tỷ học chính là Thần Phong chỉ, Hà sư huynh là Phá Sơn Đạo. Chỉ có tiểu đệ một người, có công kích từ xa thủ đoạn, luyện chính là tam trọng Trọng Tiễn. Đem Xích tuyền xà dẫn dắt rồi đi nhiệm vụ này, tiểu đệ tự hỏi, giao cho ta so sánh đỡ một ít. Đương nhiên, nếu như hai vị có hắc ý nghĩ của nó, cũng có thể nói ra."

Bạch Tổ tâm suy tư một hồi, mới gật đầu nói: "Ta đồng ý Chu sư đệ đề nghị."

Gì Nguyên Dịch phụ họa nói: "Ta cũng đồng ý."

Chu Trùng nói: "Vay cứ như thế nói định rồi. Bất quá dẫn dắt rồi đi Xích tuyền xà, không khác cảm tự tánh mạng bản thân mạo hiểm. Đây là một cái cực độ nhiệm vụ nguy hiểm, lấy được Thạch Tùy Khuẩn, ta muốn đa phần một thành. Hai vị nếu có không đồng ý với ý kiến, cũng có thể nói ra, nếu như cái đó nguyện ý dẫn dắt rồi đi Xích tuyền xà, bảo hắc lấy thêm một thành, ta Chu Trùng tuyệt không dị nghị."

Bạch Tổ tâm cùng gì Nguyên Dịch trầm mặc xuống, một thành Thạch Tùy Khuẩn, tại bọn hắc cảm giác có chút nhiều hơn. Nhưng Chu Trùng nói cũng không tệ, dẫn dắt rồi đi Xích tuyền xà, tương đương cảm tánh mạng của mình đi mạo hiểm. Bởi vậy theo điểm này xem ra, đối phương nhiều muốn một thành, cũng ở hợp tình lý.

Hai người suy nghĩ tốt vài phút, mới miễn cưỡng đồng ý.

Chu Trùng vui vẻ nói: "Chúng ta quyết định vậy nha, ta đến dẫn dắt rồi đi Xích tuyền xà, lấy được Thạch Tùy Khuẩn, ta muốn bốn thành, hai vị mỗi người ba thành."

Gì Nguyên Dịch cũng không nói nhảm, thúc giục nói: "Chu sư đệ, xin mời."

Chu Trùng nói: "Hai vị chờ một chốc, ta đi trước đến bên kia, lại đem Xích tuyền xà dẫn dắt rồi đi."

Bạch Tổ thầm nghĩ: "Xin nhờ người rồi, Chu sư đệ."

"Để nói." Chu Trùng tháo xuống Trường Cung, ngay sau đó đến trong ngực vừa sờ, sờ soạng vậy chỉ vỏ túi đi ra, hướng trong tay khê đào, đổ ra một cái thiết hạt châu.

Hắc cái này Trường Cung, hẳn không phải mũi tên, mà là thiết hạt châu. Coi như là thiết hạt châu, ngưng tụ Tiên Thiên cao thủ chân khí, kích bắn đi ra, cũng chút nào không thua mũi tên lông vũ.

Hướng chỉ Chu Trùng sử dụng, còn không phải bình thường tiễn kỹ, mà là bí thuật tam trọng Trọng Tiễn. Một mũi tên bắn đi ra, tăng thêm bí thuật, tương đương ba mũi tên liên xạ.

Cái này ba mũi tên chính giữa, chỉ có đầu một mũi tên thật sự. Đằng sau hai mũi tên là thông qua tam trọng mũi tên bí thuật vận khí pháp môn, lợi dụng Tiên Thiên Chân Khí ngưng tụ mà thành. Tuy nhiên là hư, không chút nào không thua tên thật uy lực.

Ngoài ra, Chu Trùng cho rằng mũi tên lông vũ bắn đi ra thiết hạt châu, cũng không phải bình thường thiết hạt châu, mà là lợi dụng thiên thạch Huyền Thiết chế tạo mà thành Huyền Thiết châu. Phân lượng trầm trọng, uy lực cường đại, một mũi tên bắn đi ra, có dễ như trở bàn tay kinh người uy lực.

Vu Sơ lặng lẽ chăm chăm vào người này xem. Tiên Thiên cao thủ hẳn thấy qua không ít, nhưng Tiên Thiên cao thủ thực lực đến tột cùng mạnh bao nhiêu, hẳn còn không rõ ràng lắm. Về phần bí thuật sử dụng, càng là chưa từng có thấy qua.

Nhưng thấy Chu Trùng theo tại chỗ đứng dậy, thân thể nhoáng một cái, liền hướng hồ nước mặt khác thối đi.

Vu Sơ chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, Chu Trùng đã bay ra vài chục trượng xa.

"Thật nhanh!" Vu Sơ lắp bắp kinh hãi.

Hắn có thể nhìn ra, Chu Trùng cũng không có sử dụng bất luận cái gì kinh thân công pháp, đơn thuần chỉ là dựa vào bản thân di động, thì đến được tốc độ như vậy. Mà tốc độ này, so về hắc Thanh Vân Bộ đến, ít nhất nhanh gấp bội.

Cái này là Tiên Thiên cao thủ thực lực, Tiên Thiên vậy trọng cảnh giới kinh thân cảnh thực lực thể hiện. Đến nơi này một bước, Hậu Thiên chân khí hóa thành Tiên Thiên Chân Khí, đột phá thân thể phàm thai, tiêu trừ thân thể trọc khí, thân thể nhẹ nhàng, cơ hồ đã không có sức nặng.

Đã không có thân thể sức nặng trói buộc, di động, đương nhiên phải nhanh nhiều lắm.

Bạch Tổ tâm thò tay ý bảo, dẫn đầu đến một khối tảng đá lớn đầu đằng sau núp vào.

Chu Trùng dưới chân không ngừng, rất xa đi vòng qua, một mực vây quanh hồ nước mặt khác. Đột nhiên khom lưng đi xuống, theo trên mặt đất nhật lên một tảng đá, nhắm ngay hồ nước, dùng sức ném một cái.

"Phanh!"

Tảng đá rơi vào trong nước, tung tóe khỏi tảng bọt nước.

Nhưng nghe thấy rầm rầm một tiếng, vậy đầu màu xám đen quái xà đầu nhảy ra mặt nước. Cái kia màu xám đen sắc quái xà trên đầu nhóm một cặp màu trắng sừng nhỏ, ước chừng dài hơn hai mét, trên người vậy đầu vậy đầu màu đỏ đường cong, theo phần cổ một mực liền đến cái đuôi.

Vu Sơ biết rõ, cái này là Bạch Tổ tâm bọn hắn theo như lời Xích tuyến xà. Như vậy vậy đầu không ngờ còn rắn nhỏ, lại có Tiên Thiên tam trọng thậm chí tứ trọng thực lực, nếu như không phải Bạch Tổ tâm bọn hắn nói lên, Vu Sơ thực khó tin tưởng.

Bạch Tổ tâm đánh nửa vậy thủ thế, mọi người bài trừ gạt bỏ khỏi hồ hấp, không dám phát ra cái gì tiếng vang, chỉ là theo tảng đá đằng sau, chăm chăm vào Chu Trùng động tác.

Nhưng thấy Chu Trùng xuất ra một miếng Huyền Thiết châu, giương cung cài tên, nhắm trúng Xích tuyến xà, một mũi tên bắn tới. Một mũi tên bắn ra về sau, chính hắn không dám dừng lại, quay người bỏ chạy.

Lúc này đây, hắn dùng lên kinh thân công pháp, tốc độ càng nhanh hơn vài phần.

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Tiên Vận Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: Râu đen cá

"Xùy ! Xùy! Xùy!" Cái này một mũi tên xuất tại Xích tuyến xà trên người, lập tức đem thân thể hắn bắn thủng một cái động. Một mũi tên khắp nơi, rõ ràng phát ra ba lượt tiếng vang, cái này là tam trọng Trọng Tiễn. Thông qua Tiên Thiên bí thuật, chỉ phát một mũi tên, lại hư biến hoá ra ngoài ra hai mũi tên uy lực. Tương đương với ba mũi tên liên xạ, ba cất bỏ còn xuất tại cùng một chỗ.

Máu tươi vậy ra, Xích tuyến xà nổi giận. Thân thể co rút lại hơi cong, ngay sau đó bắn ra, thân thể tựa như mũi tên nhọn đồng dạng đàn bắn đi ra, đuổi theo Chu Trùng mà đi.

"Nhanh! Chu Trùng kéo không được bao lâu, chúng ta muốn thừa dịp Xích tuyến xà trở lại trước, đem Thạch Tùy Khuẩn thu thập xuống." Bạch Tổ tâm một tiếng mời đến, không các mặt khác người đáp ứng, thân thể liền từ tảng đá đằng sau nhẹ nhàng đi ra ngoài, trực tiếp phiêu hướng hồ nước phía trên tảng đá lớn.

"Bạch cô nương, chờ ta với." Hà Nguyên Dịch theo sát lấy đuổi theo.

Vu Sơ cùng ngoài ra hai cái nô bộc, cũng theo tảng đá đằng sau đi ra, quan sát Bạch Tổ tâm cùng Hà Nguyên Dịch thu thập Thạch Tùy Khuẩn.

Bạch Tổ lòng đang trước, Hà Nguyên Dịch tại về sau, hai người lập tức đã đến hồ nước phía trên.

Đúng lúc này, đột nhiên rầm rầm một tiếng, phá nước tiếng vang lên, dưới mặt nước vậy chỉ màu trắng cá lớn chui ra, miệng hơi mở, liên tục nhả ra hai đạo thủy tiễn, chia ra tấn công vào Bạch Tổ tâm cùng Hà Nguyên Dịch hai người .

Vu Sơ cũng là lấp bắp kinh hãi, ngưng thần nhìn kỹ cái kia màu trắng cá lớn. Nhưng thấy cái kia cá ước chừng có dài hơn hai mét, hình thể vừa tròn lại béo, thoát nhìn giống như là một cái thạch bánh xe lăn, miệng hạ mọc ra màu đen hơn một thước trường thành râu dài, một đôi nho nhỏ vây cá bay nhảy

lấy, tư thế thoát nhìn thật là ngốc. ; . .

Bạch Tố tâm cùng Hà Nguyên Dịch hai người chứng kiến cái này đầu màu trắng cá lớn, lại không dám chút nào chủ quan, mắt thấy thủy tiễn bắn tới, vội vàng tránh ra.

Bạch Tố tâm kêu to: "Là râu đen cá, cẩn thận." Nói xong cong ngón búng ra, 'Xùy' một tiếng, một đám kinh phong theo nàng ngón giữa bắn đi ra ngoài, xuất tại râu đen cá trên người, theo sát lấy truyền đến bạo tạc thanh âm

Cái này là Thần Phong chỉ uy lực, đem chân khí ngưng tụ tại chỉ phong phía trên, đựng một cái đến chướng ngại, gần phát sinh bạo tạc.

Râu đen cá thụ nàng Thần Phong chỉ một kích, bị đánh trúng địa phương lập tức một mảnh huyết nhục mơ hồ. Râu đen cá giận dữ, thân thể hướng phía dưới vậy rơi, theo sát lấy ở trên mặt nước bắn ra, liên hướng Bạch Tố tâm đánh thẳng đi qua.

"Tránh ra!" Hà Nguyên Dịch hét lớn một tiếng, rút ra trường đao, thân thể lóe lên, đã đến Bạch Tố cơ thể và đầu óc bên cạnh, đem hấn đựng phải đi ra ngoài. Trường đao đón gió giương ra, hướng về phía râu đen cá chém thẳng vào mà xuống.

Râu đen cá thực lực cường đại, cứ việc cùng Xích tuyến xà so sánh với, chỉ hơi không bằng, nhưng là không sai biệt lắm có tương đương với Tiên Thiên nhị trọng thực lực, vượt xa hai người bọn họ. Bởi vậy Hà Nguyên Dịch vừa ra tay, chính là tuyệt kỹ sở trường bí thuật Phá Sơn Đao.

Đao Mãnh Lực chìm xuống, mở bìa liệt thạch.

Một đao kia chém xuống, cũng không tại ở trường đao bản thân uy lực, mà ở trên thân đao kèm theo vô thượng đại lực.

Chỉ nghe thấy "Phanh! Oanh!" Liên tục nổ mạnh.

Râu đen cá một đầu nghênh tiếp, cùng Hà Nguyên Dịch trường đao đụng vào nhau, vô hình khí lưu dùng trường đao lưỡi đao cùng râu đen đầu cá đỉnh làm trung tâm, hướng ra phía ngoài khuếch tán đi ra ngoài, ảnh hưởng đến mặt nước, kích thích mấy mét cao sóng nước.

Sóng nước bên trong, râu đen cá hướng phía dưới rơi xuống, Hà Nguyên Dịch thân thể lại không tự chủ được đã bay đi ra ngoài. Liên tiếp bay ra hơn mười thước xa, rơi ở trên mặt nước, miệng hơi mở, đột nhiên đột xuất một ngụm máu tươi.

Râu đen cá thực lực mạnh hơn hấn nhiều lắm, cái này liễu mạng, Hà Nguyên Dịch bị thương không nhẹ.

"Hà công tử." Bạch Tố tâm kêu hấn một tiếng, nhảy lên mà trước, rơi vào Hà Nguyên Dịch bên người trên mặt nước, thò tay đi đỡ, "Người không sao chứ."

Hai người tu vi, đều đến Tiên Thiên nhất trọng khinh thân cảnh giới, đứng ở trên mặt nước, cùng đứng ở trên đất bằng đồng dạng, thân thể cũng không dưới chìm xuống.

"Ta không sao." Hà Nguyên Dịch vuốt tay áo lau một cái máu tươi bên mép, giấy dựa lấy đứng lên, "Râu đen cá quá cường đại, Bạch cô nương, chúng ta phải liên thủ chống cự."

Bạch Tố tâm ngưng trọng gật đầu, đón lấy hướng râu đen cá nhìn lại.

Râu đen cá phù ở trên mặt nước, nó bị thụ Hà Nguyên Dịch vậy đao, đỉnh đầu nhiều hơn vậy đầu hơn một thước trường thành vết máu. Cái này đầu vết máu thoát nhìn rất dài, chỗ bị thương kỳ thật không nặng, chỉ là phá lớp da mà thôi. Tạo thành ngoại thương thậm chí không bằng Bạch Tố tâm cái kia thoáng một phát Thần Phong chỉ.

Phá Sơn Đao bí thuật dựa chính là sức lực lớn công kích, cũng không tại ở trường đao ngọn gió. Rất hiển nhiên, dùng lực đối bình, gần tính toán tại có bí thuật dưới tình huống, Hà Nguyên Dịch y nguyên không phải râu đen cá đối thủ.

Râu đen cá hiển nhiên cũng nhìn ra hai cái đối thủ thực lực không kém, nhất thời không dám chủ động phát động công kích.

Bạch Tố tâm lo nghĩ, đề nghị nói: "Hà công tử, chúng ta ngăn chặn râu đen cá, bảo bọn hấn đi hái Thạch Tuy Khuẩn."

Ở đây theo như lời bọn hấn, đương nhiên là chỉ Vu Sơ ba người.

Chu Trùng dẫn đi Xích tuyến xà, dùng hấn và Xích tuyến xà thực lực sai biệt, hiển nhiên không cách nào kéo dài thời gian quá dài. Mà thôi cái này đầu râu đen cá thực lực, nàng cùng Hà Nguyên Dịch muốn tại Xích tuyến xà phản hồi trước, giải quyết râu đen cá, cũng là si tâm vọng tưởng. Bởi vậy liền nghĩ đến cái này chủ ý, chính mình cùng Hà Nguyên Dịch ngăn chặn râu đen cá, bảo theo người đi hái Thạch Tuy Khuẩn.

Dù sao mục đích của bọn hấn chỉ ở Thạch Tuy Khuẩn, không tại Yêu thú. Chỉ cần Thạch Tuy Khuẩn đến cầm, cái này đầu râu đen cá có thể không cần quản nó.

Hà Nguyên Dịch tại chỗ gật đầu, tán dương nói: "Nói rất đúng." Đón lấy quay đầu đi, đối với sơ tam người phân phó nói: "Chúng ta ngăn chặn râu đen cá, ba người các người, đi vòng qua đi hái Thạch Tuy Khuẩn."

Hấn mang đến cái kia tên nô bộc tên là Hà Khang, nghe Hà Nguyên Dịch, đầu đáp ứng trước nói: "Vâng, công tử."

Cái kia râu đen cá hình như Thông Linh, nghe bọn hán đối thoại, đột nhiên vừa quay đầu, hướng Vu Sơ ba người trông lại.

"Nguy rồi! Bạch cô nương, mau ngăn cản nó, râu đen cá muốn đối với bọn họ động thủ." Hà Nguyên Dịch chứng kiến râu đen cá động tác, đột nhiên lớn tiếng kêu lên, vung trường đao, nhắm ngay râu đen cá liền bổ.

Bạch Tổ tâm không cần hán mời đến, đã bắt đầu đối râu đen cá phát động công kích. Hai tay bấm tay liên đan, vài đạo chỉ phong hướng râu đen cá thẳng tiếp xúc đi qua.

Ra tay đồng thời, vẫn không quên đối với sơ tam người phân phó, "Chúng ta ngăn chặn râu đen cá, các ngươi nhanh đi, đem Thạch Tuy Khuẩn hái xuống."

Hà Khang cùng Chu Phúc đồng thời xoay đầu lại, Chu Phúc nói: "Hiện tại thương lượng một chút a, đến tốt cùng ai đi hái Thạch Tuy Khuẩn."

Hái Thạch Tuy Khuẩn người, nhất định sẽ gặp nguy hiểm, trong lòng ba người đều rất rõ ràng. Cứ việc Bạch Tổ tâm cùng Hà Nguyên Dịch đem râu đen cá kéo lại, nhưng râu đen cá thấy có người trộm hái Thạch Tuy Khuẩn, há có không trở lại cứu đạo lý? Nó quay người trở lại cứu, thu thập Thạch Tuy Khuẩn người liền muốn đứng mũi chịu sào, cái thứ nhất đã bị công kích.

Vu Sơ trong nội tâm, thế nhưng mà tương đương không nguyện. Hấn đi theo Bạch Tổ tâm đi ra, vốn cũng không phải là xuất phát từ bốn ý. Há lại sẽ tại loại chuyện này phía trên, cảm tánh mạng của mình mạo hiểm? Gần tính toán đoán được Thạch Tuy Khuẩn, Bạch Tổ tâm cũng sẽ không phân cho hấn.

Hà Khang cùng Chu Phúc cùng ý nghĩ của hấn không sai biệt lắm, đều không nguyện bên trên đi mạo hiểm. Nhưng bọn hấn cùng thân phận của Vu Sơ không giống với, theo thứ tự là Hà Nguyên Dịch cùng Chu Trùng người hầu, vì chủ nhân làm việc, đương nhiên. Nếu như không làm, chờ bọn hấn chủ nhân dọn ra cảm đến, liền muốn thu thập bọn hấn.

Cứ việc như vậy, hai người hay vẫn là hi vọng người khác đi.

Hà Khang nghe Chu Phúc, vội hỏi: "Thạch Tuy Khuẩn chỗ tảng đá cách mặt đất quá cao, dễ tìm nhất một cái khinh công người tốt đi. Ta khinh công không được, gần tính toán để cho ta đi, chỉ sợ cũng bò không bên trên tảng đá kia."

Chu Phúc nhìn qua hấn liếc mắt, cũng đi theo nói: "Ta luyện chính là khai sơn chưởng, đàn khí lực vẫn còn có như vậy vài phần. Nói đến khinh công, cũng cùng Hà huynh đồng dạng."

Đón lấy hai người đồng thời hướng Vu Sơ nhìn sang.

Vu Sơ thần sắc tự nhiên, không nói một lời, đương nhiên càng sẽ không chủ động đem chuyện này mời chào tại trên người mình. Theo hai người kia trên đường bày ra thực lực, ít nhất cũng cùng Tiểu Bình tương đương, thuộc về Võ Giả trứ danh cao thủ.

Võ Giả trứ danh cao thủ, nếu nói là liền một khối cao năm sáu mét trên vách núi đá tảng đá đều bò không đi lên, đánh chết hấn cũng không tin.

Thấy hai người nhìn về phía chính mình, trong nội tâm cười lạnh, một câu đều không nói.

"Khục khục!" Chu Phúc chứng kiến thần sắc của hấn, hơi có vẻ xấu hổ, ho khan một tiếng, hỏi: "Vị tiểu huynh đệ này, xưng hô như thế nào?"

Vu Sơ không đáp hấn mà nói, nói thẳng: "Tảng đá kia, ta không thể đi lên."

"Cái này..." Chu Phúc bị hấn một câu sắc ở, ăn quất, miễn cưỡng giả ra khuôn mặt tươi cười, nói: "Tiểu huynh đệ cự tuyệt ngược lại là nhanh, ta còn chưa nói cho người đi đây này."

Vu Sơ giả ý nhắc nhở: "Muốn thu thập Thạch Tuy Khuẩn, các ngươi tốt nhất đuổi nhanh một chút, ta cảm giác nhà của người Chu công tử phải trở về đến rồi. Nếu không chạy nhanh, đợi đến lúc Xích tuyến xà trở lại hồ nước, muốn thu thập, cũng không cơ hội."

Dễ dàng gần đem mình không đếm xỉa đến, có thể không thu thập đến Thạch Tuy Khuẩn, hấn là một chút cũng không để trong lòng. Bởi vì gần tính toán thu thập không đến, cũng là Chu Trùng cùng Hà Nguyên Dịch xử phạt Chu Phúc cùng Hà Khang hai cái, Bạch Tổ tâm trừng phạt chính mình khả năng không lớn.

Mà chính mình làm Bạch Tổ tâm theo người, Chu Trùng cùng Hà Khang càng không khả năng vượt qua Bạch Tổ tâm, trừng phạt chính mình. Lời nói không dễ nghe, đánh chó còn cần xem chủ nhân đâu rồi, hướng chỉ theo Chu Trùng cùng Hà Nguyên Dịch đối đãi Bạch Tổ tâm thái độ đến xem, Bạch Tổ tâm trong lòng bọn họ, hiển nhiên có không nhỏ phân lượng.

Bởi vậy, hai người đương nhiên càng không khả năng làm ra cái loại này bao biện làm thay, có khả năng trên chọc Bạch Tổ tâm không nhanh sự tình.

"Hắc hắc! Hắc hắc!" Chu Phúc gượng cười hai tiếng, chăm chăm vào Vu Sơ, "Tiểu huynh đệ thật là thông minh." Trong lời nói ẩn hàm châm chọc, nhưng thật ra là đang nói Vu Sơ giáo hoạt.

Vu Sơ cười nhạt một tiếng, cũng không tiếp hấn mà nói.

Chu Phúc bắt đắc dĩ, chỉ phải chuyển hướng Hà Khang, "Hà huynh, người xem làm sao bây giờ?"

Hà Khang nhìn một cái Vu Sơ, hiển nhiên cũng giống như Chu Phúc, cảm đối phương không có cách nào, hướng râu đen cá nhìn một cái, trên mặt lập tức hiện ra khó xử thần sắc.

Lo nghĩ, mới nói: "Bảo Chu huynh một người đi, Chu huynh khẳng định không muốn."

Chu Phúc tuyệt không khiêm nhượng mà nói: "Hà huynh nói vậy có điểm không tề."

Hà Khang nói: "Đã như vậy, dứt khoát hai người chúng ta đồng thời đi tốt rồi, Chu huynh theo bên trái đi qua, huynh đệ theo bên phải đi qua. Chúng ta mỗi người thu thập nửa tảng đá bên trên Thạch Tùy Khuẩn."

Chu Phúc gật đầu nói: "Biện pháp này không tề, coi như công bình. Bất quá, chủ ý này ra sao huynh nhớ tới, có lẽ do ta trước tuyên mới đúng."

Hà Khang cười lớn nói: "Chu huynh có ý tứ là?"

Chu Phúc đầy dáng tươi cười, cho người một bộ hoàn toàn vô hại bộ dạng, "Chúng ta nhiệm vụ, tốt nhất đối thoảng một phát, ta phụ trách nửa phải bộ phận, Hà huynh phụ trách nửa trái bộ phận."

Hà Khang 'Hắc' một tiếng, trầm mặt nhìn qua Chu Phúc, hần sở dĩ lựa chọn bên phải, là bởi vì chứng kiến râu đen cá chính ở bên trái cùng Bạch Tổ tâm, Hà Nguyên Dịch tranh đấu. Một khi đối thu thập Thạch Tùy Khuẩn người phát động tiến công, nhất định là trước công gần một cái, bởi vậy ở bên trái hái thuốc người, liền trước thừa nhận râu đen cá công kích.

Không nghĩ tới Chu Phúc rõ ràng cũng nhìn ra, yêu cầu cùng hần trao đổi vị trí.

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Tiên Vận Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Đột biến

"Hắc hắc!" Hà Khang cười khan một tiếng, lời nói hàm châm chọc, "Chu huynh ngược lại là cẩn thận."

Chu Phúc cũng không giải thích, "Biện pháp ra sao huynh nghĩ ra được, lựa chọn đương nhiên có lẽ do ta tới trước, lúc này mới công bình."

Hà Khang do dự một chút, trong lòng biết đã tâm tư của mình đã bị đối phương đoán được, lại đánh khác chủ ý hiển nhiên vô dụng, đành phải nói: "Mà thôi, gần theo như Chu huynh theo như lời xử lý là được."

Chu Phúc thần sắc không thay đổi, hình như một chút cũng không có nhân mục đích thực hiện được mà cao hứng bộ dạng.

Vu Sơ ở một bên nhìn, thâm mắng hai người này cáo già, trong nội tâm cảnh giác, âm thầm nhắc nhở chính mình cùng hai người này cộng sự, nhất định phải bảo trì cẩn thận, không phải không nghĩ qua là, chỉ sợ liên mắc lừa.

Bạch Tổ tâm cùng Hà Nguyên Dịch song song nghênh chiến râu đen cá, dần dần rơi xuống hạ phong. Hà Nguyên Dịch nhện không được thúc giục, "Các người nhanh một chút, nhanh chóng đem Thạch Tùy Khuẩn thu thập xuống."

"Vâng, công tử." Hà Khang đáp ứng, hướng Chu Phúc vậy nháy mắt.

Hai người bày ra khinh thân công pháp, trái phải tách ra, một trái một phải hướng hồ nước tung bay tới 15 chương. Tới gần vách núi lúc, bắt lấy tảng đá, leo treo mà lên, trực tiếp hướng cái kia một khối đột xuất tảng đá lớn treo đi.

Vu Sơ ngưng thần quan sát, hai người này tốc độ rất nhanh, leo núi như đi đất bằng, không lâu đã đến cái kia khối nổi lên tảng đá lớn đầu biên giới.

Từng người theo trên người lấy ra vậy chỉ hộp ngọc, một cây tiểu đao, gần đi thổi trên tảng đá Thạch Tùy Khuẩn.

Cái kia râu đen cá xa xa chứng kiến, lập tức phát điên, nhà mình Bạch Tổ tâm cùng % Hà Nguyên Dịch, thân thể tại mặt nước bắn ra, hướng cái kia khối tảng đá lớn đầu phóng đi.

Thân thể còn chưa tới, miệng hơi mở, nhổ ra hai đạo thủy tiễn, một đạo đánh về phía Hà Khang, một đạo đánh về phía Chu Phúc.

"Súc sinh! Dừng lại cho ta." Hà Nguyên Dịch hét lớn một tiếng, thân thể bay lên trời, vung trong tay trường đao, nhắm ngay râu đen cá, lẳng không gấp trăm mà xuống. Ý đồ ngăn cản râu đen cá công kích đang thu thập Thạch Tuy Khuẩn Hà Khang cùng Chu Phúc hai người.

"Coi chừng, các người mau tránh!" Bạch Tổ tâm lớn tiếng nhắc nhở, hai tay ngón tay liên đan, hai đao chỉ phong bắn ra, phân biệt đánh về phía một đạo thủy tiễn, muốn giúp Hà chu hai người ngăn lại râu đen cá công kích.

Chỉ phong cùng thủy tiễn tại giữa không trung gặp nhau, Thần Phong chỉ bên trên ngưng tụ Tiên Thiên Chân Khí muốn nổ tung lên, phát ra nổ mạnh. Hai đao thủy tiễn tất cả bị tạc đi một nửa, một nửa khác thể nói không suy, như trước hướng Hà chu hai người đánh tới.

Nguy cấp chính giữa, Hà Khang thờ tay tại đại trên tảng đá nhấn một cái, một cái chuông phong tiếp xúc tại trên tảng đá, lực phản chấn chấn hấn thân thể bay lên, mượn bay lên không xu thể tránh thoát một cái thủy tiễn.

Chu Phúc thân thể co rút lại, cả thân thể thoáng cái kỳ dị quyền, thoát nhìn giống như là một cái viên cầu, ngay sau đó thân thể tại trên tảng đá vừa trượt, rõ ràng trượt đến dưới tảng đá chỗ, đồng dạng tránh thoát cái kia nhớ thủy tiễn.

Hai phát nửa nói thủy tiễn xuất tại trên thạch bích, thẳng bắt mảnh đá bay tán loạn, hiện ra hai cái đại động.

Hà Nguyên Dịch một cái Phá Sơn Đao bỏ vào râu đen cá trên đỉnh đầu, Phá Sơn Đao bên trên kèm theo vô thượng đại lực trực tiếp đem râu đen cá nện vào trong nước. Mà chính hắn cũng bị râu đen cá kịp thời một kích phản kích đánh trúng, hướng xa xa té rớt.

"Hà công tử, người không sao chứ?" Bạch Tổ tâm quan tâm hỏi một tiếng, lần nữa thi triển Thần Phong chỉ, hướng râu đen cá đàn đi, vì Hà Nguyên Dịch tranh thủ thời gian.

"Ta khá tốt." Hà Nguyên Dịch theo trên mặt nước bò lên, râu đen cá cái kia thoáng một phát công kích rất vội vàng, chỉ là đánh tan Hà Nguyên Dịch hộ thể chân khí, bị thương cũng không nặng.

về sau, lần nữa chấn động Phá Sơn Đao, hướng râu đen cá nghênh đón tiếp lấy.

Hai người giữ vững tinh thần, lần nữa cùng râu đen cá triển đấu cùng một chỗ.

Bạch Tổ tâm vẫn không quên thúc giục Hà chu hai người, "Hai người các người, tốc độ nhanh một điểm." Chu Trùng dẫn đi Xích tuyến xà, hai người thực lực kém quá lớn, khẳng định kéo không được bao lâu, cũng khó trách Bạch Tổ tâm sốt ruột.

Hà chu hai người bất chấp trả lời, trở lại đại trên tảng đá, tiếp tục thu thập Thạch Tuy Khuẩn.

Đúng lúc này, thạch bích đột nhiên phá vỡ, vậy chỉ màu vàng dài hơn một mét đại bò cạp đột nhiên theo thạch bích bên trong chui ra, cái đuôi vung ra, dùng tốc độ cực nhanh, phân biệt tại Hà chu trên thân hai người điểm một cái.

Cái này màu vàng đại bò cạp xuất hiện quá đột nhiên, Hà chu hai người đều không phòng bị, kịp phản ứng thời điểm, đã bị đuôi bò cạp điểm tại trên thân thể.

Màu vàng đại bò cạp cái đuôi hiển nhiên hàm có kịch độc, hai người mỗi lần bị tập trung, liền đánh mất hành động năng lực, chậm rãi yếu đuối. Theo sát lấy thân thể theo trên tảng đá rơi xuống, 'Bịch' một tiếng, rơi vào trong đầm nước.

"Không xong! Là Xuyên Sơn Hạc." Bạch Tổ tâm ý thức được trên tảng đá biến cố, quay đầu lại nhìn một cái, nghẹn ngào kêu lên.

"Xuyên Sơn Hạc xuyên thủng núi như xuyên đậu hủ Thổ, cái này chỉ Xuyên Sơn Hạc, nhất định là biết rõ Xích tuyến xà ly khai, cho nên phá vỡ vách núi, theo bên trong vách núi chui qua đến, muốn trộm hái Thạch Tuy Khuẩn." Hà Nguyên Dịch lớn tiếng suy đoán.

"Xuyên Sơn Hạc cái đuôi bên trên hàm có kịch độc, có thể lập tức đem người tê liệt, hai người bọn họ đều trúng độc, làm sao bây giờ?" Bạch Tổ tâm thần sắc lo lắng, Hà Khang cùng Chu Phúc hai người đã mất đi hành động năng lực, ai đến thu thập Thạch Tuy Khuẩn? Hướng chỉ, trên tảng đá lớn còn có vậy một mình hàm kịch độc Xuyên Sơn Hạc, muốn thu thập Thạch Tuy Khuẩn, trước hết đem Xuyên Sơn Hạc đánh bại.

"Bạch cô nương đừng nóng vội." Hà Nguyên Dịch an ủi nàng một câu, xoay chuyển ánh mắt, rơi vào Vu Sơ trên người, lập tức vui vẻ, nói tiếp: "Bạch cô nương, may mà người mang đến cái này tôi tốt vô sự, hiện tại, chỉ có thể dựa vào hắn."

"Hắn?" Bạch Tổ tâm tranh thủ thời gian hướng Vu Sơ nhìn một cái, nàng biết rõ Vu Sơ, hay vẫn là tại 'Lạc Hoa Công Tử' Dư Thanh chỗ đó, bởi vì Vu Sơ học lên 'Kim Chung Tráo, Thiết Bố Sam' công phu, đem khác nô bộc đánh nữa, cho nên đã bị trừng phạt.

Kim Chung Tráo cùng Thiết Bố Sam đều là công phu thô thiển, Bạch Tổ tâm không biết Vu Sơ chi tiết, lo lắng mà nói: "Hắn công phu không cao, chỉ luyện qua một ít hoành luyện công phu, chỉ sợ không được."

Hà Nguyên Dịch vậy đao đem râu đen cá bức bách mở, thờ dài một tiếng, bắt đầu nói: "Hiện tại không có biện pháp khác, chỉ có thể dựa vào hắn."

Ngừng lại một chút, lại nói: "May mắn Xuyên Sơn Hạc ngoại trừ độc tính lợi hại, có thể mặc núi bên ngoài, thực lực không tính quá mạnh mẽ, cần thận một ít, muốn giết chết nó, cũng là không khó."

"Chỉ mong a." Bạch Tổ tâm không có gì nắm chắc nói.

"Ta đến nói với hần." Hà Nguyên Dịch theo miệng hỏi: "Hần tên gọi là gì?"

Bạch Tố thăm nghĩ: "Hần gọi Vu Sơ."

Hà Nguyên Dịch một bên ngăn cản râu đen cá tiến công, một bên đề cao thanh âm, lớn tiếng đối với sơ nói: "Vu Sơ, ngươi cũng thấy đấy, Chu Phúc cùng Hà Khang hai người đều bị thương, ta cùng Bạch cô nương lại bị râu đen cá quần quít lấy, thoát thân không ra. Hiện tại nhân rồi, đã chỉ còn lại có một mình ngươi, ta cần ngươi leo đến trên tảng đá, đem Xuyên Sơn Hạt giết chết hoặc là đuổi đi, đem trên tảng đá Thạch Tuy Khuẩn thu thập xuống, có thể hiểu rõ thì?"

"Cái này..." Vu Sơ khó xử mà nói: "Thực lực của ta nông cạn, chỉ sợ đấu không lại Xuyên Sơn Hạt."

Hà Nguyên Dịch nói: "Hiện tại thời gian không nhiều lắm, ta cũng không lừa ngươi. Xuyên Sơn Hạt thực lực không được, nhược điểm là ở trên lưng, bắt kẻ là chưởng lực, tay nắm, đao kiếm, tiếp xúc tại ngang hông của nó, đều có thể gây nên nó tử địa. Ngươi cẩn thận một ít, muốn giết chết nó, cũng không khó khăn. Ngoài ra, thực lực ngươi không cao đúng hay không? Chuyện này làm thành, ta truyền cho ngươi một bộ đỉnh cấp vũ kỹ. Bộ này đỉnh cấp vũ kỹ luyện thành, ngươi lập tức có thể bước lên tại đỉnh tiêm hàng ngũ võ giả."

Hà Nguyên Dịch đồng dạng không biết Vu Sơ chi tiết, dùng đỉnh cấp vũ kỹ dụ hoặc hần.

Đỉnh cấp vũ kỹ, hiện tại Vu Sơ ở đâu còn có thể như chuyện quan trọng? Hần hiện tại rất muốn nhất, chính là bí thuật, như Bạch Tố tâm Thần Phong chỉ, Hà Nguyên Dịch Phá Sơn Đao cùng với Chu Trùng tam trọng Trọng Tiễn đồng dạng bí thuật.

Nhưng bí thuật như thế nào dễ dàng đạt được như vậy? Bạch Tố tâm, Hà Nguyên Dịch cùng Chu Trùng thân vì chính mình môn phái thân truyền đệ tử, đều có Tiên Thiên nhất trọng thực lực, mỗi người cũng chỉ có điều thông hiểu một bộ bí thuật mà thôi.

Một bộ bí thuật, lại làm sao có thể truyền thụ chính mình?

Vu Sơ rất dứt khoát, không có hướng phương diện kia suy nghĩ. Đồng thời, Hà Nguyên Dịch yêu cầu, lại không thể trực tiếp cự tuyệt, hần trầm ngâm một chút, thấy trốn là khẳng định tránh không khỏi, đành phải miễn cưỡng đáp ứng nói: "Ta thử một lần, nếu như làm không được, hai vị cũng đừng trách ta."

Hà Nguyên Dịch thấy hần đáp ứng, lập tức vui vẻ, vội hỏi: "Ngươi cứ việc đi thử, chỉ cần tận lực, chúng ta đương nhiên sẽ không trách ngươi."

Theo hần, Vu Sơ nếu như làm không được, hơn phân nửa là trúng Xuyên Sơn Hạt kịch độc, đã mất đi hành động năng lực, gần tính toán muốn trách hần, cũng không cái kia tất yếu.

Bạch Tố tâm nhin không được nhắc nhở: "Vu Sơ, cẩn thận."

"Đa tạ Bạch cô nương nhắc nhở." Vu Sơ đáp ứng một tiếng, kiên trì hướng Xuyên Sơn Hạt nhìn lại.

Cái con kia Xuyên Sơn Hạt kích thương Hà Khang cùng Chu Phúc về sau, rơi vào trên tảng đá, đang nuốt luôn phía trên Thạch Tuy Khuẩn.

Hà Nguyên Dịch trong lúc vô tình chứng kiến, trong nội tâm sốt ruột, lại nhin không được thúc giục, "Vu Sơ, nhanh lên đi qua, một hồi sẽ qua, Thạch Tuy Khuẩn sẽ bị Xuyên Sơn Hạt đã ăn xong."

"Đã biết." Vu Sơ đáp ứng một tiếng, lúc này không còn có biện pháp giấu dốt, thi triển 《 Thanh Vân Bộ 》, hướng cái kia khối tảng đá lớn đầu chạy gấp mà đi.

"Ồ! Là Thanh Vân Bộ." Hà Nguyên Dịch chứng kiến Vu Sơ thân pháp, trong nội tâm vui vẻ, "Bạch cô nương, ngươi cái này nô bộc, thực lực không tệ a, nói như thế nào hần chỉ luyện qua mấy cảm công phu thô thiển?"

Bạch Tố tâm nhin không được đỏ mặt lên, vì chính mình nghĩ sai rồi Vu Sơ thực lực chân chính mà cảm thấy xấu hổ, phân biệt nói: "Hần... Hần không là của ta nô bộc, là ta sư đệ Dư Thanh nô bộc, lúc đó học được Thanh Vân Bộ, ta cũng không biết."

Hà Nguyên Dịch 'A' một tiếng, trên mặt lộ ra giật mình thần sắc, nhẹ gật đầu, liền không hỏi nữa.

Lại thúc giục Vu Sơ, "Vu Sơ, nhanh chóng đem Xuyên Sơn Hạt giết chết, thu thập Thạch Tuy Khuẩn, thời gian còn lại không nhiều lắm."

Vu Sơ cũng không nói chuyện, trực tiếp vượt qua hồ nước, đi đến dưới vách núi đá chỗ, đột nhiên nhảy lên, hai chân tại trên thạch bích nhẹ nhẹ một chút, mượn lực mà lên, lại tại trên thạch bích thi triển ra Thanh Vân Bộ, hướng cái kia khối nổi lên tảng đá lớn đầu chạy gấp mà đi.

Cái con kia Xuyên Sơn Hạt nghe được động tĩnh, hướng phía dưới nhìn một cái, chứng kiến Vu Sơ, lập tức buông tha cho Thạch Tuy Khuẩn, cái đuôi vểnh lên, chằm chằm vào Vu Sơ, như lâm đại địch.

Bạch Tố tâm đi theo nhắc nhở, "Vu Sơ, Xuyên Sơn Hạt nhược điểm tại trên lưng, nghĩ biện pháp đánh eo của nó."

Vu Sơ hết sức chăm chú tại Xuyên Sơn Hạt trên người, căn bản không có công phu trả lời, mắt thấy được tảng đá lớn đầu phụ cận, đột nhiên khẽ quát một tiếng, hai chân dùng sức tại trên vách núi đá đạp một cái, thân thể bay lên, lảng không một cái Toái Ngọc quyền hướng Xuyên Sơn Hạt đập tới.

"Toái Ngọc quyền!" Hà Nguyên Dịch tranh thủ thời gian nhìn thoáng qua, vừa hay nhìn thấy Vu Sơ ra quyền, kinh hi không hiểu, nhìn không được cười nói: "Bạch cô nương, người cái này nô bộc, thật đúng là khắp nơi ngoài dự đoán mọi người a, rõ ràng tu luyện Toái Ngọc quyền, cái này tốt rồi, đã có thực lực như vậy, muốn giết chết Xuyên Sơn Hạt, cũng không phải hoàn toàn không có hi vọng."

Bạch Tố tâm nghe được hần ý nghĩa lời nói, lấp bắp kinh hãi, "Hà công tử, người không phải nói Xuyên Sơn Hạt thực lực không được thì? Như thế... Như thế... Hiện tại lại nói như vậy?"

ps: Sách mới thượng truyền, tạm thời chỉ có thể canh một, ký kết về sau, hai canh, có yêu mến bằng hữu không nên quên cất chứa, có thể cho cái đề cử, cũng rất cảm kích

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Tiên Vận Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Cực kỳ nguy hiểm

"Trương đối người cái này nô bộc thực lực bây giờ mà nói, đích xác không được." Hà Nguyên Dịch làm sơ giải thích, lại vội vàng nhắc nhở, "Coi chừng, râu đen cá lại xông lại, chuyên tâm nghênh địch."

Bạch Tố tâm lập tức râu đen cá vọt tới, lúc này thi triển Thần Phong chỉ, hướng râu đen cá trên người đàn đi, nhất thời bị râu đen cá cuốn lấy, liền rút cuộc bắt chấp Vu Sơ.

Vu Sơ một quyền đánh ra, vận khởi Toái Ngọc quyền, hướng Xuyên Sơn Hạt trên lưng đập tới. Xuyên Sơn Hạt không tránh không né, cái đuôi nhếch lên, hướng Vu Sơ nắm đầm nghênh đi qua.

Cái này Xuyên Sơn Hạt thực lực, tất cả vậy đầu cái đuôi bên trên. Vậy đầu cái đuôi cứng rắn vô cùng, hơn xa đao thép Thiết Kiếm. Hơn nữa cái đuôi bên trên chứa kịch độc, dùng cái đuôi trên chân núi đào động, cái đuôi bên trên kịch độc đem tảng đá ăn mòn thành phần, lại dùng cái đuôi đào đi, xuyên núi như xuyên đậu hủ.

Vu Sơ Hậu Thiên nhất trọng tu vi, nếu là cùng nó cái đuôi đánh lên, gần tính toán kèm theo Toái Ngọc quyền quyền kinh, cũng không phải thân trúng kịch độc không thể.

Vu Sơ thấy nó cái đuôi bên trên có độc, lập tức nó cái đuôi nghênh đến, cũng không cùng nó liều mạng. Nắm tay phải vừa thu lại, hai chân lẫn nhau đứng, Thanh Vân Bộ tại không có bất kỳ mượn lực dưới tình huống, lẳng không thi triển ra, lẳng không lật ra vậy căn té ngã, hướng một bên tung bay mờ.

Thân thể bay bổng, rơi vào trên vách núi đá, Vu Sơ treo ở vách núi, tay trái tại trên vách núi đá dùng sức cau lại, vịn hạ một tảng đá, khẽ quát một tiếng, cầm trong tay tảng đá dùng sức hướng Xuyên Sơn Hạt ném đi.

Xuyên Sơn Hạt thân thể điều quay tới, cái đuôi hất lên, điểm tại cấp tốc bay tới trên tảng đá, đồng thời đem cái đuôi bên trên kịch độc thua đưa qua. .

Tảng đá bị nó cái đuôi bên trên kịch độc ăn mòn, trong khoảnh khắc biến thành bột đá, vung rơi trên mặt đất.

"Thật là lợi hại!" Vu Sơ âm thầm lấp bắp kinh hãi.

Cái kia Xuyên Sơn Hạt bị thụ hần tảng đá một kích, cũng biến thành nôn nóng, trên mặt đất quần mấy cái phạm vi, đột nhiên nhảy lên, chủ động hướng Vu Sơ công đi qua 16 chương.

"Chết đi!" Vu Sơ trong nội tâm vui vẻ, dương tay một cái Toái Ngọc quyền, hướng Xuyên Sơn Hạt trên bụng đánh tới. Xuyên Sơn Hạt không biết bay, lại không biết cái gì thân pháp, nhảy dựng lên về sau, thân thể tính linh hoạt khẳng định sâu sắc hạ thấp.

Xuyên Sơn Hạt loại sinh vật này, chỉ là kỳ thú, cũng không phải là Yêu thú. Hần thực lực cường đại, chỉ là dựa thân thể cường hoành cùng thiên phú cường đại mà thôi, không có tiến hóa ra trí tuệ, bởi vậy vừa mới động, liền Vu Sơ bắt được sơ hở.

Vu Sơ ý định nhân cơ hội này, đem hần một quyền đánh gục, một quyền này, sử dụng đã xuất thân thể toàn lực.

Xuyên Sơn Hạt phát ra một tiếng chói tai hét lên, vừa lúc bị Vu Sơ một quyền này tiếp xúc tại trên bụng, Toái Ngọc quyền quyền kinh phát ra, thân thể của nó bị một quyền đánh bay, không tự chủ được rơi xuống suy sụp.

'Bích' tiếng nước chảy, Xuyên Sơn Hạt rơi vào trong đầm nước.

"Tốt!" Hà Nguyên Dịch ngheh chiến râu đen cá trong quá trình, vẫn không quên tranh thủ thời gian hướng Vu Sơ bên này xem, vừa hay nhìn thấy Vu Sơ đánh rơi Xuyên Sơn Hạt, nhìn không được kêu một tiếng 'Tốt' .

Đón lấy lớn tiếng nhắc nhở: "Vu Sơ, nắm chặt thời gian, thu thập Thạch Tuy Khuẩn."

"Đã biết." Vu Sơ đáp ứng một tiếng, buông ra thạch bích, rơi vào nổi lên đại trên tảng đá, thăm dò hướng phía dưới nhìn một cái, nhìn không tới bất luận cái gì động tĩnh, cũng không thấy cái kia Xuyên Sơn Hạt thi thể. Chỉ có gì Khang cùng Chu Phúc hai người thân thể, tung bay tại trên nước, trên người làn da hoàn toàn biến thành màu tím đen, đã hôn mê. Hiện nhiên trúng độc đã hết sức, trừ phi có chuyên môn giải độc, nếu không chỉ sợ cứu không được.

"Thật là lợi hại độc tính!" Vu Sơ chứng kiến hai người tình huống, nhìn không được trong nội tâm rung mình. Đón lấy lại nghĩ tới cái con kia Xuyên Sơn Hạt, lần nữa hướng hồ nước nhìn lại, cái kia hồ nước phía dưới, như trước không có bất cứ động tĩnh gì, suy đoán: "Chẳng lẽ bị ta một quyền đánh chết, chìm đến đáy nước đi?"

Nhiều mày, lại muốn: "Cũng có khả năng không chết, coi chừng nó theo trong nước đi lên."

Cái này lúc, Hà Nguyên Dịch lần nữa thúc giục, "Vu Sơ, nhanh lên thu thập Thạch Tuy Khuẩn."

Bạch Tổ tâm cũng nhìn không được nữa thúc nói: "Vu Sơ, người muốn nhanh một chút, cái này đầu râu đen cá quá lợi hại, chúng ta sắp nhìn không được."

"vâng" Vu Sơ chỉ phải tạm thời không đi quản cái con kia Xuyên Sơn Hạt, quay người trở lại, đi thu thập trên tảng đá Thạch Tuy Khuẩn. Vừa vặn trên tảng đá còn có gì Khang Chu Phúc hai người lưu lại hộp ngọc, Tiểu Dao.

Vu Sơ tiện tay cầm lấy vậy chỉ hộp ngọc, dùng Tiểu Dao đi thổi trên tảng đá Thạch Tuy Khuẩn.

Đột nhiên 'Ba' một tiếng vang nhỏ, trên vách núi đá vỡ ra một cái động. Trước mắt kim quang lóe lên, vậy chỉ màu vàng đuôi bò cạp hướng Vu Sơ trên mặt tiếp xúc đi qua.

"Không tốt! Là cái con kia Xuyên Sơn Hạt, nó không có chết, tại vách núi bên trên đào thành động, lại từ phía dưới xuyên đã tới." Vu Sơ trong nội tâm ý niệm trong đầu giống như tia chớp hiện lên.

Gần như vậy khoảng cách, trốn là không còn kịp rồi, cũng không có công phu suy nghĩ nhiều. Vu Sơ dương tay một cái Toái Ngọc quyền, hướng Xuyên Sơn Hạt cái đuôi ngheh đón tiếp lấy, ý đồ dùng Toái Ngọc quyền quyền phong, đánh lui Xuyên Sơn Hạt cái đuôi.

Quyền phong nháy mắt lúc cùng với Xuyên Sơn Hạt cái đuôi đụng vào nhau. Nhưng nghe thấy 'Sóng' một tiếng vang nhỏ, Xuyên Sơn Hạt cái đuôi phóng xuất ra kịch độc, cái này kịch độc độc tính quả thực không thể tưởng tượng, rõ ràng liên phóng ra ngoài kinh lực đều ăn mòn, không bị chút nào trở ngại thẳng xuyên qua đến, ở chỗ sơ quyền trên mặt một điểm.

Vu Sơ kêu rên một tiếng, chỉ cảm thấy một cổ mờ tối ngứa cảm giác theo trên nắm tay lao qua, lập tức đạt được khắp toàn thân, khí lực toàn thân lại tại trong nháy mắt đã mất đi. Ngay sau đó một cổ đại lực vọt tới, không tự chủ được một đầu hướng về sau trông rơi xuống đi.

"Không tốt!" Hà Nguyên Dịch biến sắc nói: "Vu Sơ bị thương."

"Vu Sơ." Bạch Tổ nóng lòng nhanh chóng kêu một tiếng.

Vu Sơ thân thể một mực rơi vào trong đầm nước, hướng phía dưới rơi xuống, theo sát lấy phù đi lên. Xuyên Sơn Hạt cái đuôi bên trên độc tính phóng xuất ra, toàn thân cũng bắt đầu biến thành màu đen.

"Vu Sơ, người thế nào?" Bạch Tổ tâm ân cần hỏi.

Vu Sơ tung bay ở trên mặt nước, lại không có bất cứ động tĩnh gì.

"Nguy rồi! Liên Vu Sơ cũng bị Xuyên Sơn Hạt kích thương, cái này có thể như thế thu thập Thạch Tuy Khuẩn?" Hà Nguyên Dịch nhìn không được lớn tiếng thở dài, trong nháy mắt, lại có buông tha cho Thạch Tuy Khuẩn ý niệm trong đầu.

Bạch Tổ trầm nghĩ: "Hà công tử, nếu không nghĩ biện pháp, cái kia Xích tuyến xà sẽ trở lại, vân vân nó vừa về đến, còn muốn thu thập Thạch Tuy Khuẩn, cũng không có khả năng."

Cái này lúc, son cóc xa xa đột nhiên truyền đến Chu Trùng thét dài, đó là ba người ước định tốt, một khi Xích tuyến xà trở lại, gần dùng tiếng kêu gào cảnh báo.

Bạch Tổ tâm thần sắc lo lắng, "Xích tuyến xà phải trở về đến rồi, làm sao bây giờ?"

Xích tuyến xà vừa về đến, còn muốn bắt nó dẫn đi, gần không dễ dàng. Tới lúc đó, ba người liền không thể không bị ép buông tha cho Thạch Tuy Khuẩn.

Hà Nguyên Dịch không bỏ quay đầu lại nhìn thoáng qua đại trên tảng đá Thạch Tùy Khuẩn, đột nhiên cắn răng, quyết định giống như mà nói: "Không có biện pháp khác, Bạch cô nương, người đi thu thập Thạch Tùy Khuẩn, ta trước một người đem râu đen cá kéo ở một thời gian ngắn."

Bạch Tổ tâm lo lắng mà nói: "Hà huynh một người có thể làm thì?"

Hà Nguyên Dịch cắn răng nói: "Không có biện pháp khác, không được cũng muốn đã thành. Tốt rồi, Bạch cô nương, nhiều lời vô ích, ta đến ngăn chặn râu đen cá, người đi thu thập Thạch Tùy Khuẩn."

Nói đến đây hậu, đột nhiên hét lớn một tiếng, chấn động trường đao trong tay, ánh đao tăng vọt. Hà Nguyên Dịch vậy nhảy dựng lên, thân thể bay lên không, toàn lực vậy đao hướng râu đen cá chém tới.

Râu đen cá cũng thuộc về kỳ thú một loại, thực lực lại mạnh mẽ hơn Xuyên Sơn Hạt nhiều, cầm tu sĩ đến làm sự so sánh, ước chừng tương đương với Tiên Thiên nhị trọng thực lực, bởi vậy Hà Nguyên Dịch không thể không toàn lực ra tay, mới có thể ngăn chặn râu đen cá.

Râu đen cá xem hấn đao đến, trong miệng đột nhiên phát ra một chuỗi cổ quái tiếng vang, thân thể tại mặt nước bắn ra, trực tiếp nghênh đón tiếp lấy.

"Phanh!" Trường đao cùng râu đen cá cái ót chạm vào nhau, lập tức phát ra kịch liệt tiếng vang. Hai cổ sức lực lớn dưới tác dụng, râu đen cá hướng phía dưới rơi xuống, Hà Nguyên Dịch thân thể lại bị đánh bay ra ngoài, đón lấy rơi xuống. Rơi vào hồ nước bên trên lúc, vậy mà chìm xuống thoáng một phát, nửa thân thể chìm xuống nước vào ở bên trong.

Tu sĩ tu luyện tới Tiên Thiên nhất trọng về sau, thoát thai hoá cốt, thân thể nhẹ nhàng, có thể Lãng Hư cười gió, không mượn bất luận cái gì ngoại lực đứng tại mặt nước. Hà Nguyên Dịch thân thể rơi vào trên nước, lại có thể biết trầm xuống, hiển nhiên lần này liều mạng, bị thương không nhẹ.

Hà Nguyên Dịch ở trên mặt nước đứng lên, trên mặt một hồi Thanh Hồng, cường ép đem vọt tới cổ họng một khẩu tụ huyết nuốt xuống, gất gao chăm chăm vào cách đó không xa râu đen cá.

"Hà công tử, người bị thương." Bạch Tổ tâm kinh hãi.

"Nhanh đi thu thập Thạch Tùy Khuẩn, không cần lo cho ta." Hà Nguyên Dịch quát lớn.

Theo sát lấy trường đao giương lên, lần nữa hướng râu đen cá công tới.

"vâng" Bạch Tổ tâm không dám dừng lại, đáp ứng một tiếng, hướng Thạch Tùy Khuẩn sinh trường tảng đá lớn đầu chạy đi.

Râu đen cá thấy nàng ly khai, đột nhiên lo lắng, trong miệng phát ra liên tiếp cổ quái tiếng kêu, há miệng liên nhả, hơn mười chỉ thủy tiễn từ miệng trúng bắn ra, bắn về phía Bạch Tổ tâm.

"Bạch cô nương, cẩn thận." Hà Nguyên Dịch vội vàng nhắc nhở.

Bạch Tổ tâm nghe được thanh âm của hấn, vội vàng quay người trở lại, hai tay mười ngón liên đạn, hơn mười nói Thần Phong chỉ kinh lực nghênh hướng phóng tới thủy tiễn.

Đồng thời biết rõ chính mình Thần Phong chỉ uy lực không kịp râu đen cá thủy tiễn, thân thể bay lên trời.

Thần Phong chỉ chỉ lực cùng thủy tiễn ngay tại nàng thân thể cách đó không xa chạm vào nhau, đón lấy nổ tung, phát ra kinh người tiếng vang, theo sát lấy, bạo tạc sinh ra to lớn chấn động hướng Bạch Tổ tâm vọt tới.

Bạch Tổ tâm trốn tránh không kịp, bị cái này kịch liệt chấn động đánh bay, thân thể đâm vào hơi nghiêng trên thạch bích, theo sát lấy lại bắn trở lại.

Hà Nguyên Dịch lo lắng kêu to: "Bạch cô nương."

Bạch Tổ tâm gãy dựa lấy theo trên mặt đất bò lên, nói một tiếng, "Ta không sao."

Một câu mới vừa vắn nói xong, gần há mồm phun ra một ngụm máu tươi.

Râu đen cá hình như đoán được trước mắt hai người này muốn, thân thể ở trên mặt nước bắn ra, hướng Bạch Tổ tâm kích bắn đi.

"Súc sinh, dừng lại cho ta." Hà Nguyên Dịch vung vậy trường đao, trong ánh đao, thân thể phóng lên trời, ý đồ đem râu đen cá ngăn lại.

Râu đen cá xem hấn ngăn cản ở trước mặt mình, vọt tới trước thể không ngừng, tiếp tục hướng vọt tới trước tiếp xúc đi qua.

"Phanh!" Râu đen cá một đầu đâm vào Hà Nguyên Dịch trường đao bên trên, thôi động trường đao, lại dùng trường đao thôi động Hà Nguyên Dịch, tiếp tục hướng Bạch Tổ tâm phóng đi.

Hà Nguyên Dịch cả thân thể bị đẩy không bị khống chế hướng về sau nhanh chóng thối lui, đại thần nhắc nhở Bạch Tổ tâm, "Bạch cô nương, mau tránh ra."

Bạch Tố tâm đứng lên, "Hà công tử, một mình ngươi ngăn cản không nổi râu đen cá, hay vẫn là chúng ta cùng lên a." Hai tay mười ngón liên đan, Thần Phong chỉ chỉ lực đánh úp về phía râu đen cá. Chỉ phong tiếp xúc tại râu đen cá trên người, liên tiếp nổ tung.

Râu đen cá thụ tập, chỉ phải buông ra Hà Nguyên Dịch, ngăn cản Bạch Tố tâm tiến công. Hà Nguyên Dịch gia nhập đi vào, hai người liên thủ, nhanh chóng đem râu đen cá kéo đi.

Hà Nguyên Dịch lớn tiếng thở dài, "Cái này làm sao bây giờ? Chúng ta đều bị ngăn chặn, ai đến thu thập Thạch Tuy Khuẩn?"

Xa xa Chu Trùng tiếng thét dài lần nữa vang lên, so vừa rồi càng thêm dồn dập.

Bạch Tố tâm trên mặt biến sắc, "Không tốt, Xích tuyến xà đang gia tốc phản hồi, không lâu sẽ trở lại."

Hà Nguyên Dịch đầy thất vọng, "Chẳng lẽ... Chẳng lẽ muốn buông tha cho Thạch Tuy Khuẩn?"

Bạch Tố tâm trong nội tâm đồng dạng thất vọng, nhìn không được hướng chiều dài Thạch Tuy Khuẩn tảng đá lớn nhìn thoáng qua, vừa hay nhìn thấy Vu Sơ, trong nội tâm chấn động, "Ồ! Vu Sơ... Vu Sơ... Ngươi không chết?"

Vu Sơ thân thể bỗng nhúc nhích, theo sát lấy ngồi dậy.

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Tiên Vận Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Hậu Thiên nhị trọng

Vu Sơ bị Xuyên Sơn Hạt đánh trúng, thân thể hướng hồ nước rơi xuống

Một loại tê liệt cảm giác theo miệng vết thương lan tràn, đi khắp toàn thân. Cơ hồ là tại trong nháy mắt, hần toàn thân đều không nhúc nhích được. Theo sát lấy rơi vào trong nước, thân thể càng ngày càng trầm trọng, dần dần mất đi tri giác.

"Không tốt!" Vu Sơ nghĩ đến Chu Phúc cùng Hà Khang hai người tình cảnh, ám đạo một tiếng 'Không tốt', chẳng lẽ ta cũng muốn chết ở chỗ này? Vừa được Ngọc Thanh Thượng Huyền Kinh không có bao lâu, mới tu luyện tới Hậu Thiên nhất trọng, sao có thể chết?

Nghĩ đến Ngọc Thanh Thượng Huyền Kinh, trong đầu hần lại là Linh quang lóe lên: Đúng rồi, Ngọc Thanh Thượng Huyền Kinh có thể khu trừ Huyền Âm trong động âm khí, có thể hay không khu trừ Xuyên Sơn Hạt kịch độc đâu?

Nghĩ được như vậy, lập tức nhắc lên một tia hi vọng, mặc kệ như thế nào, trước thử một lần nói sau.

Lập tức nhắm mắt nội thị, phút chốc, 'Ngọc Thanh Thượng Huyền Kinh' năm chữ liên từ trong ý thức hiển hiện ra, biến hoá vì từng bước từng bước nhỏ Thái Cực Đồ, hướng Vu Sơ trùng kích tới, bắt đầu cọ rửa thân thể của hần.

Ngọc Thanh Thượng Huyền Kinh không hổ là vô thượng pháp môn tu luyện, Thái Cực Đồ vừa ngay từ đầu cọ rửa thân thể của hần, Vu Sơ cũng cảm giác thân thể khôi phục tri giác, theo sát lấy toàn thân lỗ chân lông mở ra, cái loại này tê liệt cảm giác bị Thái Cực Đồ theo sâu trong thân thể trực xuất khỏi đến, xuyên thấu qua lỗ chân lông, từng điểm từng điểm bức ra đi.

Vu Sơ biết rõ, đó là 'Ngọc Thanh Thượng Huyền Kinh' tại xua tán trong cơ thể mình độc tính, trong nội tâm nhìn không được nhiều hơn một tia vui mừng.

Thân thể của hần tạm thời còn không có khôi phục hành động năng lực, liền nằm ở trên mặt nước, khẽ động không * động, chuyên tâm quan tưởng 'Ngọc Thanh Thượng Huyền Kinh'. Thái Cực Đồ một lần lại một lần cọ rửa lấy thân thể của hần, Vu Sơ dần dần tiến vào một loại vật ngã lưỡng vong cảnh giới.

Rốt cục, Xuyên Sơn Hạt độc tính bị toàn bộ khu trừ, Vu Sơ theo trong nhập định tình quay tới.

"Ồ! Đột phá đến Luyện Thể nhị trọng."

Vu Sơ vừa mừng vừa sợ, một chút vận khí, gần cảm giác mình trong cơ thể nhiều hơn một loại cảm giác kỳ diệu, gân cốt chính giữa, lại cũng tràn đầy Hậu Thiên chân khí, đó là Hậu Thiên đệ nhị trọng Luyện Cốt cấp độ biểu hiện.

Hắn vốn gần tới gần đột phá biên giới, bị Xuyên Sơn Hạt kích thương về sau, lợi dụng Ngọc Thanh Thượng Huyền Kinh khu trừ độc tính thời điểm, không nghĩ tới đã đột phá 17 chương.

"Loại cảm giác này, thực kỳ diệu a!" Vu Sơ một chút vận khí, gần cảm giác toàn thân của mình đều tràn đầy sức sống, nhất là Hậu Thiên chân khí đi đến gân mạch, cốt tủy về sau, gân cốt liền nhiều hơn một loại cường kiện cảm giác, lại không phải trước kia suy yếu.

Hắn bị Tiểu Bình dùng Ma Thần bạo thể chi thuật tạc thương, cũng là bởi vì không có tu luyện tới Luyện Cốt cảnh giới nguyên nhân. Đến Luyện Cốt cảnh giới, gân cốt cường kiện, lại cũng không sợ bình thường chương lực, tay nắm, nội lực, âm lực. Cũng là đến nơi này một bước, tu sĩ cùng Võ Giả cấp độ triệt để phân cắt đi ra, có thể toàn diện nghiền áp Võ Giả.

Nếu là Vu Sơ sớm tu luyện tới một bước này, hay hoặc là Vu Sơ tu luyện tới Luyện Cốt cảnh giới về sau, mới gặp được Tiểu Bình. Gần tính toán đứng đây bất động, làm cho năng dùng Phách Không Chương đánh, cũng mơ tưởng làm bị thương Vu Sơ mấy may.

Cái này là Võ Giả cùng tu sĩ chênh lệch, chênh lệch to lớn, hoàn toàn không cách nào đền bù.

Một loại lực lượng tràn đầy cảm giác tràn ngập toàn thân, Vu Sơ nhìn không được ngồi dậy.

Hắn còn không có tu luyện tới Tiên Thiên nhất trọng khinh thân cảnh giới, thân thể phàm thai, không cách nào ở trên mặt nước dùng chân, vừa mới động, thân thể liền hướng trong nước chìm.

Vừa vận nghe được Bạch Tổ tâm thanh âm, "Ồ! Vu Sơ, ngươi không chết?"

Vu Sơ theo trong nước vậy nhảy dựng lên, thân hình bay lên không, đáp ứng nói: "Khá tốt."

"Thật tốt quá." Bạch Tổ tâm lòng tràn đầy vui mừng.

"Ngươi không chết, vậy thì tốt quá." Hà Nguyên Dịch cũng cùng Bạch Tổ tâm đồng dạng, mặt hiện lên sắc mặt vui mừng, thúc giục nói: "Nhanh đi thu thập Thạch Tùy Khuẩn, Xích tuyền xà phải trở về đến rồi."

"Đã biết." Vu Sơ đưa chân tại trên thạch bích đập một cái, thi triển Thanh Vân Bộ, hướng lên tề đi. Đột phá đến Luyện Cốt cảnh giới về sau, thực lực tăng trưởng, Thanh Vân Bộ thi triển ra, tốc độ cũng nhanh thêm vài phần.

Cái con kia Xuyên Sơn Hạt đang nuốt Thạch Tùy Khuẩn, nghe được động tĩnh, lập tức dừng lại động tác, ngẩng đầu lên. Chứng kiến Vu Sơ lúc, hình như cũng là sửng sờ bộ dạng.

"Súc sinh! Cho ta chết." Vu Sơ chứng kiến Xuyên Sơn Hạt, trong nội tâm liền nhiều hơn một cỗ vô danh lửa giận, nhìn không được hét lớn một tiếng, dương tay một cái Toái Ngọc quyền hướng Xuyên Sơn Hạt trên lưng đánh tới.

Xuyên Sơn Hạt nhược điểm là ở trên lưng, Vu Sơ thực lực lại có tăng trưởng, một quyền này đánh trúng, không phải một quyền đem nó đánh chết không thể.

Xuyên Sơn Hạt hét lên một tiếng, lập lại chiêu cũ, đảo ngược cái đuôi, hướng Vu Sơ trên nắm tay điểm đi qua.

Vu Sơ đã có kinh nghiệm lần trước, như thế nào khiến nó điểm trúng? Hắn đột phá đến Hậu Thiên nhị trọng về sau, năng lực phản ứng, ra tay tốc độ đều có cực nhanh tăng lên, lập tức Xuyên Sơn Hạt cái đuôi nghênh đến, nắm tay phải vừa thu lại, kinh chuyển quyền trái, quyền trái đánh ra ngoài.

Xuyên Sơn Hạt lần nữa phát ra một tiếng thét lên, cái đuôi bãi xuống, nghênh hướng Vu Sơ quyền trái.

Nhưng Vu Sơ đã sớm nghĩ tới điểm này, quyền trái vừa thu lại, theo sát lấy kinh chuyển nắm tay phải, vận khởi Toái Ngọc quyền, nhắm ngay Xuyên Sơn Hạt trên lưng một đập mà xuống.

Xuyên Sơn Hạt chỉ là vậy chỉ kỳ thú, cũng không phải là Yêu thú, không có tiến hóa ra trí tuệ, đầu óc ngu si. Luận đến đầu tâm mà tính, ở đâu là Vu Sơ đối thủ?

Bị Vu Sơ liên tục hai lần kinh lực trao đổi, trong đầu đã sớm rối loạn. Lần thứ hai nắm tay phải đánh tới lúc, căn bản không kịp đem cái đuôi điều quay tới, vừa lúc bị Vu Sơ một quyền nện ở trên lưng.

Một quyền này, Vu Sơ sử xuất toàn thân chân khí, một quyền rơi xuống, lập tức đem Xuyên Sơn Hạt thân thể đánh gãy, chém làm hai đoạn.

Xuyên Sơn Hạt hét lên một tiếng, muốn nhô lên cái đuôi, lần nữa hướng Vu Sơ đánh tới, nhưng thân thể bị từ trung gian đã cắt đứt, ở đâu còn có thể không chế chính mình cái đuôi? Bị Vu Sơ thừa cơ một quyền nện ở trên đầu, Toái Ngọc quyền quyền kinh phát ra, chân khí toàn thân bạo phát đi ra, một quyền đem Xuyên Sơn Hạt đầu đánh bại, lập tức chết đi.

"Tốt!" Bạch Tổ tâm nhìn trộm chứng kiến bên này tình cảnh, nhìn không được cao giọng tán thưởng.

Hà Nguyên Dịch lập tức Vu Sơ đánh chết Xuyên Sơn Hạt, cũng là vui vẻ, đón lấy thúc giục, "Nhanh lên thu thập Thạch Tùy Khuẩn, Xích tuyền xà phải trở về đến rồi."

Chu Trùng tiếng thét dài lần nữa vang lên, càng thêm dồn dập, ầm ầm cảnh bày ra chỉ ý, hiển nhiên Xích tuyền xà cùng hồ nước ở giữa khoảng cách càng thêm tới gần.

Vu Sơ không nói một lời, nhảy đến trên tảng đá, cầm lấy hộp ngọc, dùng Tiểu Dao đem trên tảng đá Thạch Tuyền Khuẩn cạo xuống đến, thu thập tại trong hộp ngọc.

Bạch Tổ tâm cùng Hà Nguyên Dịch ra sức ngăn chặn râu đen cá, bảo hấn đằng không ra tay để đối phó Vu Sơ.

Không có quấy nhiễu phía dưới, Vu Sơ thu thập Thạch Tuyền Khuẩn tốc độ rất nhanh, dùng Tiểu Dao chà xát một lần, liền đem trên tảng đá Thạch Tuyền Khuẩn thu thập hoàn tất, đem hộp ngọc hướng trong ngực vẩy nhét, liền định ly khai tảng đá lớn đầu.

Chỉ chớp mắt lúc, chứng kiến Xuyên Sơn Hạt độc cái đuôi, độc cái đuôi bên trên một đoạn một tấc dài hơn, thoát nhìn giống như là vậy chỉ móng vuốt sắc bén cái đuôi mũi tại dưới ánh mặt trời chiếu sáng, lờ lờ phát quang. Vu Sơ không khỏi giật mình, cầm lấy Tiểu Dao, vẩy đao đem cái đuôi nhọn dưới chứa ở một cái khác chỉ trong hộp ngọc, đồng dạng thu vào.

Hấn theo trên thạch bích nhảy xuống, thi triển Thanh Vân Bộ, nhanh chóng theo hồ nước bên cạnh vượt qua.

Bạch Tổ tâm lớn tiếng mời đến, "Nhanh! Cầm thứ đồ vật, người đi trước, chúng ta sau đó đi ra."

"vâng" Vu Sơ đáp ứng một tiếng, trở lại trước kia chỗ ẩn thân, đem ba chiếc túi to cầm lên, thua tại trên thân thể, lần nữa thi triển Thanh Vân Bộ, hướng cùng Xích tuyền xà phương hướng ngược nhau chạy như điên.

Cái kia râu đen cá lập tức Vu Sơ hái đi Thạch Tuyền Khuẩn, lập tức nóng nảy, muốn đuổi theo Vu Sơ, bị Bạch Tổ tâm cùng Hà Nguyên Dịch kéo lại, thoát thân không ra, nhanh chóng phát ra trận trận chói tai thét lên.

Trở về Xích tuyền xà nghe được râu đen cá tiếng kêu, phát ra tiếng kêu đáp lại.

"Đi mau!" Bạch Tổ tâm lập tức Vu Sơ đi xa, không hề cùng râu đen cá dây dưa. Nói một tiếng, mười ngón liên đạn, hơn mười nói Thần Phong chỉ chỉ lực hướng râu đen cá đàn đi.

Râu đen cá bị ép tránh né.

Hai người tìm đúng cơ hội, nhanh chóng hướng lui về phía sau lại. Râu đen cá hú lên quái dị, theo sát lấy đuổi theo.

Hà Nguyên Dịch đột nhiên dừng lại, hét lớn một tiếng: "Tối tốt." Thi triển Phá Sơn Đao, vẩy đao bỏ ra.

Trường đao cùng râu đen cá chạm vào nhau, râu đen cá bị phách nước động đầm, Hà Nguyên Dịch thân thể đã bay đi ra ngoài.

Hấn thân thể còn không có rơi xuống đất, Bạch Tổ tâm đã tung bay tới, tổ vượn tay ra, tại trên lưng hấn vẩy nắm. Hà Nguyên Dịch trì hoãn quá mức đến, cùng Bạch Tổ tâm cùng một chỗ hướng Vu Sơ đào tẩu phương hướng chạy như điên, đồng thời phát ra thét dài thông tri Chu Trùng.

Trong đầm nước, râu đen cá lần nữa phát ra chói tai thét lên, muốn đuổi theo lúc, hai người đã chạy nhìn không thấy.

Vu Sơ mang theo ba con túi, một mực hướng trước chạy trốn, không lâu về sau, liền Hà Nguyên Dịch cùng Bạch Tổ tâm vượt qua.

"Vu Sơ, tốt rồi, không cần chạy." Bạch Tổ tâm hô.

"Thực lực cũng không tệ lắm mà!" Hà Nguyên Dịch hướng về phía Vu Sơ, tán dương nhẹ gật đầu, nói tiếp: "Thạch Tuyền Khuẩn đâu? Nhanh lấy ra, để cho ta nhìn xem."

"Ở chỗ này." Vu Sơ lấy ra hộp ngọc, hướng Bạch Tổ tâm đưa tới.

Hành động này, lập tức bảo Hà Nguyên Dịch sững sờ một chút. Bạch Tổ tâm cũng là sững sờ, theo sát lấy trên mặt hiện ra đáng tươi cười, mỉm cười nói: "Cho ai đều là giống nhau." Thò tay đem hộp ngọc tiếp tới.

Hà Nguyên Dịch cười lớn nói: "Bạch cô nương, người cái này nô bộc còn rất trung tâm nha."

"Hấn không là của ta nô bộc." Bạch Tổ tâm phân biệt một câu, đem hộp ngọc mở ra, nhìn thoáng qua bên trong Thạch Tuyền Khuẩn, thần sắc vui sướng suy đoán nói: "Nhiều như vậy Thạch Tuyền Khuẩn, chỉ sợ có bốn năm tiền a."

Hà Nguyên Dịch mặt lộ sắc mặt vui mừng, "Ta đoán chừng cũng không sai biệt lắm, vốn ta còn cảm thấy, có thể có cái hai ba tiền gần không nhiều lắm, dù sao bị Xuyên Sơn Hạt ăn đi một tí, không nghĩ tới còn có thể còn lại nhiều như vậy."

Bạch Tổ tâm nhìn qua Vu Sơ liếc mắt, tán dương: "Đều là Vu Sơ công lao, nếu như không phải hấn, chỉ sợ uống công khổ cực một hồi, kết quả nhưng lại ngay cả vậy tiền đều không chiếm được."

"Nói cũng đúng." Hà Nguyên Dịch nhẹ gật đầu, thần nhiên nói: "Đợi sự tình kết về sau, chúng ta tất cả ban thưởng hấn một điểm đồ vật a."

Bạch Tố tâm chuyển hướng Vu Sơ, cười hỏi: "Vu Sơ, ngươi muốn cái gì?"

Vu Sơ đầy bình tĩnh, "Có cái gì bí tịch võ công, cho ta một phần là được."

Hắn hiện tại cần có nhất, chính là bí tịch, nhưng thấy ba người này khẳng định không có bí tịch truyền thụ chính mình, bởi vậy hắn cũng không nói, bầu lại có cũng được mà không có cũng không sao bí tịch võ công.

Bí tịch võ công đối Tiên Thiên cao thủ mà nói, không đáng kể chút nào.

Quả nhiên, Hà Nguyên Dịch sau khi nghe, lạnh nhạt nói: "Bí tịch võ công vậy sao? Ta vừa vặn có vậy bộ Thượng phẩm vũ kỹ 《 thần kiếm kinh 》, vân vân sự tình về sau, liền tặng cho ngươi."

Cái này 《 thần kiếm kinh 》, Vu Sơ cũng không thể nào để ở trong lòng, hay vẫn là nói âm thanh tạ.

Bạch Tố tâm rất hào phóng mà nói: "Bí tịch võ công, ta chỗ ấy có không ít, bất quá đều không mang tại trên thân thể. Sau khi trở về, ngươi đến vũ kỹ của ta các tùy tiện chọn lựa là được."

Vu Sơ lần nữa nói âm thanh tạ.

Nhưng nghe có Hà Nguyên Dịch nói: "Tốt rồi, chờ Chu Trùng trở lại a, chờ hắn trở lại, chúng ta đem Thạch Tùy Khuẩn phân một phần."

Bạch Tố tâm thở dài một tiếng, "Đáng tiếc! Hai vị nô bộc đều chết ở trong đầm nước."

Hà Nguyên Dịch lắc đầu nói: "Đó cũng là không có cách nào sự tình, Xuyên Sơn Hạc độc tính mãnh liệt, coi như là chúng ta, cũng không có cách nào thì cứu. Bọn hắn bị Xuyên Sơn Hạc độc cái đuôi đánh trúng thời điểm, đã là chết rồi."

Vu Sơ nghe, trong nội tâm rung mình, ngay sau đó âm thầm may mắn, nếu như không có Ngọc Thanh Thượng Huyền Kinh, chính mình khẳng định cùng Chu Phúc Hà Khang đồng dạng, chết ở trong đầm nước.

Hà Nguyên Dịch đột nhiên nhớ lại cái gì, chuyển hướng Vu Sơ, ngạc nhiên nói: "Ồ! Ta nhớ được ngươi cũng bị Xuyên Sơn Hạc độc cái đuôi đánh trúng vào, như thế không chết?"

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Tiên Vận Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Trọc nguyệt động

"Ta..." Vu Sơ bị hỏi sững sờ ngơ ngác một chút, cũng may hắn đã sớm nghĩ kỹ lý do thoái thác, lắc đầu nói: "Ta cũng nói không rõ ràng, bỏ cạp độc tiến vào thân thể của ta về sau, tựu chậm chậm tiêu tan."

"Tại sao có thể như vậy?" Hà Nguyên Dịch đầy nghi vấn.

Vu Sơ nói: "Mấy ngày hôm trước, ta bị nhốt tại Huyền Âm trong động, có thể hay không..." Nói đến một nửa, đột nhiên hướng Bạch Tố tâm nhìn lại.

Hà Nguyên Dịch chuyển hướng Bạch Tố tâm, "Bạch cô nương, chuyện gì xảy ra?"

Bạch Tố tâm bổ sung nói: "Hắn tại Huyền Âm trong động, phục một cây chí dương thảo, lần này sở dĩ bắt từ, theo ta thấy, hơn phân nửa là chí dương thảo nguyên nhân."

Hà Nguyên Dịch nhìn không được lại nhìn Vu Sơ liếc mắt, "Hắn vận khí cũng không phải sai, bị nhốt tại Huyền Âm trong động, rõ ràng cũng có thể nhận họa đặc phúc, đạt được chí dương thảo. Chí dương thảo trời sinh tính chí dương, Xuyên Sơn Hạc cái đuôi bên trên chính là âm độc, cả hai lẫn nhau khắc chế cũng không nhất định."

Nói đến đây hậu, khoát tay áo, không tiếp tục nói nữa.

Vừa vặn Chu Trùng trở lại, hỏi Thạch Tùy Khuẩn thu thập quá trình, Hà Nguyên Dịch nói. Đón lấy nâng lên Hà Khang cùng Chu Phúc thân trúng bỏ cạp độc mà chết, Vu Sơ động thân mà ra, giết chết Xuyên Sơn Hạc, lúc này mới hái đến Thạch Tùy Khuẩn.

Chu Trùng sầm nảo nói: "Thật là đáng tiếc, Chu Phúc cùng ta nhiều năm, rõ ràng chết ở chỗ này." Một lát sau, khôi phục lại, hướng Vu Sơ nhìn lại, lại hỏi: "Hà huynh nói là, lần này thu thập đến Thạch Tuy Khuẩn, đều là công lao của hần?"

Hà Nguyên Dịch gật đầu nói: "Không kém bao nhiêu đâu, Chu huynh dẫn đi Xích tuyến xà Dực . . Về sau, ta cùng Bạch cô nương bị vây đầu râu đen cá cuốn lấy, thoát thân không ra. Nếu như không phải hần, Thạch Tuy Khuẩn gần hái không đến. Đúng rồi, ta cùng Bạch cô nương đều quyết định ban thưởng hần thoáng một phát, mỗi người đưa hần vậy bộ bí tịch võ công."

Chu Trùng gật đầu nói: "Đây là nên phải đấy, đã hai vị đều như vậy quyết định, ta cũng không thể keo kiệt. Vừa vặn ta ở đây có vậy bộ 《 khai sơn chương 》 bí tịch võ công, chính là Thượng phẩm vũ kỹ, tặng cho ngươi." Nói xong thò tay đến trong ngực vừa sờ, sờ soạn một quyển sách đi ra, ném cho Vu Sơ .

Vu Sơ tiếp đưa tới tay, nhìn thoáng qua, bìa ngoài bên trên viết 《 khai sơn chương 》 ba chữ. Đây là Thượng phẩm vũ kỹ, vậy xem danh tự, cũng biết là rất lợi hại tính công kích thủ đoạn. Nhưng Vu Sơ đã có Toái Ngọc quyền, đồng dạng là công kích tính thủ đoạn, bởi vậy bộ quyền pháp này đối với hần trợ giúp không là rất lớn.

Hay vẫn là nói âm thanh tạ, đem 《 khai sơn chương 》 thu vào.

Chu Trùng nói: "Thạch Tuy Khuẩn đâu? Lấy ra, chúng ta phân ra a. Chia xong Thạch Tuy Khuẩn, gần đi trợ nguyệt động, thu thập Thanh Linh quả."

Nói xong trong tay Vu Sơ trong túi chọn lấy thoáng một phát, tuyền một cái túi, theo trong túi lấy ra hai cái hộp ngọc, cho Hà Nguyên Dịch vậy chỉ, chính mình lưu lại một chỉ.

Bạch Tổ tâm đem trang bị Thạch Tuy Khuẩn hộp ngọc lấy ra, ba người một phần, mỗi người đều rất vui mừng.

Chia xong Thạch Tuy Khuẩn, Chu Trùng xác định thoáng một phát phương hướng, bốn người thay đổi cái phương hướng đi đến.

Sau một khoảng thời gian, đến vậy sơn động trước mặt. Vu Sơ nhìn một cái, chỉ thấy một ít màu vàng khói khí không ngừng theo trong sơn động xuất hiện, đem ánh mắt chặn, nhìn không ra trong sơn động có cái gì.

Chu Trùng nói một tiếng, bốn người dừng lại.

Chu Trùng giới thiệu nói: "Trợ nguyệt động cửa vào có vô số độc trùng, những này khói khí, đều là khói độc, có chứa mãnh liệt tính ăn mòn, ăn mòn huyết nhục, làn da. Người không biết chui vào, không phải trúng kịch độc không thể. Gần tính toán giống như chúng ta, Tiên Thiên cảnh giới tu vi, cũng không ngăn cản được bao lâu. Các vị mời xem."

Nói xong bay lên trời, từ không trung bắt vậy chỉ chim bay xuống, tiện tay hướng khói độc trúng ném tới. Chim bay hay vẫn là sống, ạch vài cái cánh, muốn theo khói độc trúng bay ra ngoài. Vừa mới bay đến một nửa, đột nhiên đã mất đi khí lực, hướng trên mặt đất rơi xuống, nguyên lai đã bị khói độc giết chết.

Ngay sau đó, nó trên người huyết nhục như là hóa thành nước đồng dạng, nhanh chóng theo trên thân thể bóc lột rơi xuống, biến thành một đồng Bạch Cốt.

Bạch Tổ tâm thờ dài miệng hơi lạnh, "Thật là lợi hại độc tính."

Chu Trùng nói tiếp: "Muốn đi vào, trước hết đem khói độc khu trừ, đem độc trùng đuổi đi ra." Chuyển hướng Vu Sơ, phân phó nói: "Đem trong túi thứ đồ vật đều lấy ra đi."

Vu Sơ theo lời đem trong túi thứ đồ vật đổ ra, trong túi chủ yếu là một ít thuốc bột, vàng, vô ích, đồ, lục, các loại màu sắc đều có. Trừ lần đó ra, còn có một chút không biết tên dược thảo.

Chu Trùng tự mình động thủ, đem vài loại thuốc bột trộn lẫn cùng một chỗ, hỗn hợp ra một loại thuốc bột đi ra, phân phó Vu Sơ: "Đem Những phân độc này rơi rải ở ngoài cửa động mặt, rải lên một vòng, đừng quên ở bên trái lưu cái lỗ hồng, bảo độc trùng ly khai."

Vu Sơ tiếp nhận hỗn hợp thuốc bột, tránh đi khói độc, tại bên ngoài sơn động mặt gắn một vòng, bên trái lưu lại một cái lỗ hồng.

Chu Trùng chọn lựa vài loại dược thảo, đối với cửa động đốt. Dược thảo vậy đốt, liền thả ra khói đặc, bị gió thổi vào sơn động ở bên trong đi.

Không lâu về sau, trong sơn động truyền đến động tĩnh, nương theo lấy một ít rất nhỏ tiếng vang, vô số bò cạp, Tri Chu, kiến độc, quái xà từ bên trong bò lên đi ra, hình thù kỳ lạ ác trạng, màu sắc rực rỡ, xem người sồn hết cả gai ốc.

Những độc chất này trùng hiển nhiên e ngại sơn động chung quanh hỗn hợp thuốc bột, tại trong hội nói tới nói lui, chính là không dám đụng vào đến trên mặt đất hỗn hợp thuốc bột.

Cuối cùng nhất, những độc chất này trùng phát hiện bên trái lỗ hồng, theo lỗ hồng trúng bò lên đi ra ngoài. Vậy chỉ chịu lấy vậy chỉ, một mực đã qua hơn một giờ, độc trùng mới toàn bộ bò lên đi ra ngoài.

Nhìn xem độc trùng toàn bộ đi ra ngoài, Chu Trùng bề bộn vung đi một tí hỗn hợp thuốc bột tại lỗ hồng bên trên, mời đến mọi người đến trong hội đi.

Tìm cái địa phương ngồi xuống. "Tốt rồi, ngồi ở đây hậu, vân vân khói khí tản a. Không có gì bất ngờ xảy ra, đến buổi tối, mặt trăng đi ra, khói độc gần tản quang."

Bạch Tổ tâm cùng Hà Nguyên Dịch theo lời ngồi xuống. Vu Sơ giống như bọn họ, tìm cái địa phương ngồi xuống, chờ khói độc tan hết.

Đến buổi tối lúc, mặt trăng đi ra, khói độc quả nhiên tan hết.

Chu Trùng đứng dậy, hô: "Tốt rồi, có thể tiến vào. Thanh Linh quả tại trọc nguyệt động chỗ sâu, chúng ta còn có một đoạn đường phải đi."

Bốn người tiến vào trọc nguyệt động, trọc nguyệt trong động độc trùng bị đuổi hết, trên mặt đất thoảng có chút không sạch sẽ, không khí nghe thấy rất thối, trừ lẫn đó ra, thật không có gặp được bất luận cái gì ngoài ý muốn.

Son động rất dài, đi thẳng hồi lâu, mới vừa tới một chỗ rộng lớn nội địa.

Chu Trùng mời đến bốn người dừng lại, hướng bốn phía vách núi quan sát, nghi ngờ nói: "Kỳ quái, Thanh Linh quả sinh trưởng ở trên thạch bích, có lẽ rất dễ dàng phát hiện mới đúng, như thế ta một cây cũng không thấy được? Được rồi, chúng ta phân tán ra đến, bốn phía tìm một chút a."

Thanh Linh quả thuộc về linh quả một loại, là một loại hơn một thước cao, ngoại hình như là bình thường Tiểu Thảo không ngờ thực vật, phía trên mọc ra Thanh sắc như là đậu đỏ lớn nhỏ trái cây.

Cái này trái cây chính là Thanh Lâm quả, mỗi gốc Thanh Linh quả thực vật bên trên, tối đa chỉ có thể kết hai đến ba cái trái cây. Cần hai mươi năm thậm chí ba mươi năm mới có thể thành thực, nhỏ quả là màu đen, thành thực về sau, biến thành Thanh sắc.

Thành thực Thanh Linh quả, có thể trực tiếp phục dụng, gia tăng công lực, cũng có thể lấy ra luyện chế Linh Đan.

Mọi người phân tán ra đến, tìm kiếm Thanh Linh quả.

Vu Sơ bị phân đến phía Đông nhìn, đi đến phía Đông, phía Đông có vậy mặt thạch bích, thạch bích rất bóng loáng, hình như thường xuyên bị người đánh bóng bình thường, chính giữa có một cái lỗ nhỏ, lỗ nhỏ là thông, tựa hồ là cung cấp cái gì đó xuyên qua.

Cúi đầu hướng quét mắt nhìn bốn phía, chỉ chớp mắt lúc, gần chứng kiến dưới mặt đất một đoạn khóa sắt. Khóa sắt bên cạnh mặt đá bên trên, còn có vài giọt đã làm vết máu.

"Đây là?" Vu Sơ trong nội tâm nghi hoặc chi cực, ngồi xổm người xuống, đem cái kia đoạn khóa sắt nhặt lên.

Khóa sắt chỉ có to bằng ngón tay, dài hơn một mét, nhưng không biết là làm bằng chất liệu gì, xúc tu băng hàn, hết sức trầm trọng. Vu Sơ trong nội tâm nghi hoặc, hai tay tất cả bắt khóa sắt một đầu, dùng sức kéo một phát.

Dùng hần thực lực bây giờ, thông qua Toái Ngọc quyền quyền kinh đem Hậu Thiên chân khí bạo phát đi ra, coi như là cổ tay phẩm chất khóa sắt, cũng thoảng cái gần đứt đoạn.

Nhưng cái này cùng khóa sắt lại không biết là làm bằng chất liệu gì, kéo một phát phía dưới, không chút sứt mẻ.

"Tốt kiên cường khóa sắt!" Vu Sơ lo nghĩ, đối những người khác mời đến, "Các người mau tới, nhìn xem đây là cái gì?"

"Phát hiện cái gì?" Những người khác nghe được hần mời đến, nhanh chóng chạy tới.

"Ồ! Đây là Huyền Băng Thiết." Bạch Tổ tâm ánh mắt thoảng cái gần rơi vào Vu Sơ trong tay khóa sắt bên trên, mặt mũi tràn đầy thần sắc kinh dị.

"Huyền Băng Thiết, đó là rèn thần binh lợi khí cùng Pháp bảo tài liệu a." Chu Trùng kinh hô một tiếng, chứng kiến Vu Sơ trong tay khóa sắt, càng là giật mình, "Căn này khóa sắt, chẳng lẽ toàn bộ là dùng Huyền Băng Thiết chế tạo?"

"Để cho ta xem." Bạch Tổ tâm nói với Vu Sơ một câu.

Vu Sơ liền đem trong tay khóa sắt đưa tới.

Bạch Tổ tâm vừa tiếp xúc với đi qua, gần cảm thấy tay ở bên trong trầm xuống, "Nặng nề, sức nặng ít nhất là bình thường sắt thép gấp năm lần, sờ tới sờ lui lạnh như vậy, xem ra là Huyền Băng Thiết không thể nghi ngờ."

Chu Trùng đem khóa sắt tiếp tới, quan sát một lát, sợ hãi than nói: "Cả đầu khóa sắt đều là dùng Huyền Băng Thiết chế tạo, người nào xa xỉ như vậy?"

Hà Nguyên Dịch đối với sơ nói: "Cái này đầu khóa sắt, người là từ đâu lấy được?"

Vu Sơ hướng trên mặt đất một ngón tay, "Trên mặt đất nhặt."

"Nhặt?" Hà Nguyên Dịch thần sắc kinh ngạc, "Ai sẽ đem loại vật này ném ở chỗ này?"

Bạch Tổ tâm chứng kiến trên mặt đất vết máu, kêu lên: "Trên mặt đất có vết máu, có người bị thương."

Chu Trùng nhẹ gật đầu, phụ họa nói: "Theo ta thấy, những vết máu, tám thành là khóa sắt chủ nhân lưu lại. Cái này đầu khóa sắt, rất có thể chính là của hán binh khí. Nhưng là, vì cái gì người này sẽ đem binh khí ném ở chỗ này?"

Hà Nguyên Dịch nói: "Vết máu đã đã làm, có lẽ có một thời gian ngắn."

"Ba vị." Vu Sơ đột nhiên chen miệng nói: "Ta có một điểm không đồng dạng như vậy cái nhìn."

Ba người đồng thời xoay đầu lại, Bạch Tổ tâm so sánh coi trọng hán mà nói, 'A' một tiếng, "Người có ý kiến gì không? Nói nghe một chút."

Vu Sơ nhẹ gật đầu, thò tay hướng cái kia nhanh thạch bích chính giữa lỗ nhỏ một ngón tay, nói tiếp: "Ba vị thỉnh xem, cái này đầu khóa sắt, chính dễ dàng từ nơi này cái lỗ nhỏ trống đi xuyên qua, lỗ nhỏ chung quanh có mài mòn dấu vết. Theo ta thấy, căn này khóa sắt, vốn nên là là xuyên tại nơi này lỗ nhỏ ở bên trong, kết hợp trên mặt đất vết máu đến xem, ta nghĩ, khóa sắt hơn phân nửa không phải là người nào binh khí, mà là vì đem người khóa tại đây khối trên thạch bích. Chỉ có điều không biết nguyên nhân gì, người nọ đem khóa sắt làm đứt, chạy thoát đi ra ngoài."

"Dùng Huyền Băng Thiết khóa người? Cái này cũng quá xa xỉ." Chu Trùng tròn mắt há hốc mồm.

"Huyền Băng Thiết chế tạo xiềng xích tuy khó có thể gãy giữa, cái này khối thạch bích, nhưng lại một kích gần toái, có thể nào đem người vây khốn?" Hà Nguyên Dịch nghi vấn, xòe bàn tay ra, tại trên thạch bích dùng sức vỗ, thạch bích phát ra sắt thép rung động lắc lư thanh âm, không chút sứt mẻ.

"Tốt cứng nhắc thạch bích!" Bạch Tổ tâm thò tay tại trên thạch bích sờ soạng thoáng một phát, đột nhiên hoảng sợ nói: "Đây không phải bình thường tảng đá, mà là Tinh Cương Thạch, giống như Huyền Băng Thiết, chỉ dùng để rèn Pháp bảo tài liệu. Vu Sơ nói không sai, căn này khóa sắt, chỉ sợ là dùng để khóa người."

Thốt ra lời này, Hà Nguyên Dịch cùng Chu Trùng đồng thời biến sắc. Nếu như một người cũng bị rèn Pháp bảo tài liệu Huyền Băng Thiết khóa tại Tinh Cương Thạch bên trên, thực lực của người này mạnh bao nhiêu?

Ít nhất vượt qua bọn hán, có hay không Luyện Khí Sĩ tu vi tạm thời còn nói không chính xác.

"Ha ha! Ha ha ha ha!" Lòng núi mặt khác đột nhiên truyền đến liên tục tư cát tiếng cười, "Tiểu cô nương nói không sai, bắt quá hiện tại mới phát hiện, đã đã chậm."

Bóng người lóe lên, một người quần áo lam lũ lão giả xuất hiện tại bốn người trước mặt.

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Tiên Vận Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19 : Phản phệ

Cái kia lão giả tóc ria mép thật dài, đem khuôn mặt cơ hồ đều che khuất, toàn thân dơ bẩn, nhìn không ra hình dạng thế nào. Trong tay kéo lấy một cái ba bốn mét Trường Huyền băng xích sắt, hiển nhiên là gãy mất xích sắt một cái khác đoạn.

Bốn người đều bị kinh ngạc, đồng thời hướng lui về phía sau mấy bước.

Hà Nguyên dễ dàng kêu lên: "Tiền bối là ai?"

Cái kia lão giả không trả lời hán, thần sắc nghiêm khắc, sắc bén ánh mắt ở từ người trên thân khê quét mà qua, kính đương nhiên hỏi: "Các người ai là hóa xong môn Đệ Tử?"

Bốn người nghe, hai mặt nhìn nhau. Trừ với sơ bên ngoài, ba người khác đều biết, hóa xong môn, đó là trong truyền thuyết tu tiên đại phái, thực lực mạnh, xa không phải tha môn những này tiểu môn phái chỗ có thể so sánh.

Tha môn chỗ mạnh này quốc gia, tên là Sở Quốc. Sở Quốc Cương Vực rộng rãi, Phương Viên số Thập Vạn bên trong. Trong nước các loại Tu Tiên Môn Phái san sát, chỉ ít có mấy trăm, rất Chí Thượng ngàn cái Tu Tiên Môn Phái.

Mặc kệ là hóa xong môn, vẫn là trăm Huyền Môn, trời cao môn, Bạch Dương phái, cũng là Sở Quốc Tu Tiên Môn Phái. Những này Tu Tiên Môn Phái, nếu như không phải muốn tiến hành một cái bài danh mà nói, hóa xong môn chỉ ít có thể lấy đứng vào Top 5, thậm chí trước ba bên trong, thuộc về Sở Quốc Nhất Lưu Tu Tiên Môn Phái.

Trăm Huyền Môn, trời cao môn, Bạch Dương phái thì thuộc về Mật Lưu, coi như không phải lớn nhất hạng chót, cũng phải xếp tới mấy trăm tên có hơn. Và hóa xong môn so sánh, chênh lệch to lớn, hoàn toàn không có có xử lý Pháp Tướng nói so sánh nhau.

Ba người chần chờ một chút, Bạch Tổ Tâm mở miệng nói: "Tiền bối, nơi này là Bạch Đầu Sơn, chúng ta đều không phải là hóa xong môn Đệ Tử."

"Bạch Đầu Sơn?" Cái kia lão giả nhú nhú mày, tự lẩm bẩm, "Đó là tiếp cận Sở Quốc biên giới a, và hóa xong môn ở giữa, chỉ ít có mười hầu như vạn dặm khoảng cách. Nguyên lai ta một mực là ở chỗ này?"

"Tiền bối." Bạch Tổ Tâm lại gọi cái kia lão giả một tiếng, thử thăm dò hỏi: "Tiền bối tại sao phải hỏi thăm hóa xong môn?"

"Tại sao?" Cái kia lão giả trên mặt bất thành linh hiện ra hận ý, nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Ngươi hỏi ta tại sao? Ta bị khóa ở chỗ này, tất cả đều là hóa xong môn Đệ Tử gây nên, ngươi hỏi ta tại sao?"

Ngừng một lát, bất thành linh nhớ tới cái gì tựa như, lại hỏi: "Ta hỏi các ngươi, các ngươi có nghe nói hay không qua trác chấn tông cái này tên?"

"Trác chấn tông?" Chu Trùng đột nhiên nói: "Cửu Linh môn Giáo Chủ?"

"Ngươi nghe nói qua?" Cái kia lão giả hét lớn một tiếng, bất thành linh thả người trước, một thanh hươu về phía Chu Trùng cánh tay phải chụp tới, Chu Trùng không có đề phòng, bị hấn bắt tại trận.

"Tiền bối, mau buông tay." Chu Trùng lớn tiếng nói.

Cái kia lão giả gắt gao bắt hấn lại Thủ Tỉ, tiếp tục hỏi: "Ngươi nghe nói qua trác chấn tông?"

Hà Nguyên dịch đạo: "Tiền bối, mời buông hấn ra đi, trác chấn tông cái này tên, chúng ta đều nghe nói qua, đúng vậy Cửu Linh môn Giáo Chủ. Chỉ là không biết tiền bối nói tới trác chấn tông, cùng chúng ta biết rõ trác chấn tông là không được là cùng nhất cá nhân."

Cái kia lão giả quay đầu đi, hướng về phía Hà Nguyên dịch đạo: "Cái kia Cửu Linh môn Giáo Chủ, có cái gì đặc thù?"

"Đặc thù?" Hà Nguyên dễ dàng suy tư nói: "Vị này Cửu Linh môn Giáo Chủ, là cái bàn tử, thiện làm các loại Độc Trùng. Cửu Linh môn Cửu Linh, chỉ đúng vậy các loại Độc Trùng, bao quát Độc Tri Chu, độc con rết, độc xà, kiến độc các loại."

"Ha ha! Ha ha ha ha!" Cái kia lão giả cười như điên, "Thiện làm Độc Trùng, là cái bàn tử, quả nhiên là hấn."

"Cửu Linh môn Giáo Chủ, đúng vậy tiền bối muốn tìm người?" Bạch Tổ tâm đạo.

Cái kia lão giả lạnh lùng nói: "Cái gì Cửu Linh môn Giáo Chủ, hấn bắt quá là hóa xong môn nhìn Thủ Linh thú vườn phổ thông đệ tử, nhất thời gặp may mắn, đến, một bộ 《Ngự Trùng Kinh》thời, không nghĩ tới đến các ngươi loại này Biên Cương Chi Địa, thế mà khai tông lập phái, làm Nhất Giáo Chi Chủ. Hắc hắc! Thật đúng là trong núi không lão hồ, hầu tử xưng Đại Vương."

Bốn người nghe hấn nói như vậy, lẫn nhau nhìn sang, ai cũng không dám phản bác.

Chu Trùng chen một câu, "Cửu Linh môn thành lập, bắt quá là gần nhất vài chục năm sự tình."

Cái kia lão giả nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Ta bên trong hấn ám toán, bị giam ở chỗ này, cũng là gần nhất vài chục năm sự tình."

Tiếp lấy nhớ tới chuyện cũ, tiếp tục nói: "Năm đó, ta và hấn cùng nhau tìm kiếm Linh Dược, ở cái này cái trong sơn động, phát hiện Thanh Linh Quả. Trác chấn tông cái kia cầu tặc muốn nuốt một mình, thừa dịp ta không sẵn sàng, đem ta đá thương. Lại dùng Huyền Băng sắt xuyên ta Tỳ Bà Cốt, đem ta khóa ở Tinh Cương trên đá, để cho ta giúp hấn trông coi Thanh Linh Quả."

"Hừ! Hấn đánh ngã là tốt Như Ý bàn tính, đáng tiếc tính sai một bước, nếu như chỉ là đơn thuần dùng Huyền Băng sắt xích sắt đem ta khóa lại, ta cũng thoát không được thân thể. Hết lần này tới lần khác cái kia cầu tặc không yên lòng, còn đang động khẩu phân bố hạ độc trùng, ngăn chặn động khẩu. Lại không biết, bởi như vậy, đúng lúc là giúp ta, ta nghĩ hết biện pháp, thu hút Độc Trùng tiến vào lòng núi, lợi dụng Độc trùng bài tiết đi ra kịch độc, ăn mòn Huyền Băng xích sắt, năm qua năm, vài chục năm xuống tới, cuối cùng đem đầu này dây xích ăn mòn gãy."

Nói xong cầm trong tay một đoạn dây xích nhắc lên, cúi đầu nhìn một chút, trên mặt lần nữa hiện ra nòng đậm hận ý.

Với sơ nghe cái kia lão giả ngữ khí càng ngày càng kịch liệt, nhìn không được yên lặng hướng lui về phía sau mấy bước. Cái kia lão giả chỉ lo hồi ức chuyện cũ, tựa hồ hồn nhiên không có phát giác.

Bạch Tổ Tâm hỏi ý kiến hỏi: "Tiền bối tôn tính Đại Danh?"

"Ta?" Cái kia lão giả trên mặt hiện lên một tia khoái mị, "Vô danh người, nói các ngươi cũng không biết." Ánh mắt lần nữa theo tứ người trên thân đảo qua, "Nói đến, còn muốn đa tạ các ngươi."

Chu Trùng nói: "Tiền bối không cần khách khí, chúng ta chẳng hề làm gì."

Cái kia lão già trên mặt lộ ra cứng ngắt nụ cười, nhìn không nói ra được gương ép, cái này nụ cười ở chỗ mới nhìn ra, cảm giác hẳn nói xin lỗi không có chút nào thành ý.

"Nếu như không phải là các người đem Độc Trùng theo động khẩu làm đi ra, coi như làm gãy Huyền Băng xích sắt, ta lại thế nào thoát khổ?"

Bạch Tố Tâm mặt lộ mỉm cười, "Tiền bối quá khách khí."

"Bốn người các người, là đến tìm kiếm Thanh Linh Quả à?" Cái kia lão già bất thành linh hỏi.

"Cái này" nghe hẳn hỏi như thế trực tiếp, trừ vói sơ bên ngoài, còn lại ba người cũng là khẽ giật mình. Chu Trùng miễn cưỡng cười cười, "Không dối gạt tiền bối, chúng ta đến nơi này ra, xác thực có ý tứ này. Nhưng là hiện tại, tất nhiên Thanh Linh Quả thuộc về tiền bối sở hữu, chúng ta liền không bắt buộc."

Cái kia lão già suy nghĩ một chút, bất thành linh khẽ vươn tay, từ trong ngực cầm một cái Tiểu Ngọc hộp đi ra, hộp ngọc mở ra, bên trong để đó mười mấy mai Thanh Linh Quả.

Không biết tại sao, vói sơ không khỏi cảm thấy một trận nguy hiểm, lần nữa hướng lui về phía sau mấy bước. Bạch Tố Tâm ba người lẫn nhau nhìn sang, nhất thời nhìn không thấu cái kia lão già là có ý gì, Bạch Tố Tâm nhìn không được hỏi: "Tiền bối đây là ý gì?"

Cái kia lão già trên mặt lần nữa hiện ra ý cười, "Các người cứu ta, trừ Thanh Linh Quả bên ngoài, ta cũng không có vật gì tốt. Cái này mười mấy mai Thanh Linh Quả, liền xem như ta đối với các người cảm tạ đi."

Tam người phần lớn vui quá đổi, Chu Trùng cướp lời nói: "Đa tạ tiền bối."

Nói xong liền muốn đưa tay tới đón. Cái kia lão già còn đang nắm hẳn nhất đầu Thủ Tỉ, bởi vậy Chu Trùng và hẳn cách gần nhất, cầm Thanh Linh Quả nhất là thuận tiện.

Cái kia lão già đem hộp ngọc vừa thu lại, lại không cho hẳn, chuyển hướng Bạch Tố Tâm và Hà Nguyên dễ dàng hai người, tiếp lấy đem hộp ngọc đưa về đằng trước, "Cầm đi đi."

Nhìn ý hẳn, tựa hồ không muốn cho Chu Trùng, mà muốn cho Bạch Tố Tâm và Hà Nguyên dễ dàng.

Ba người vẫn như cũ không có có ý biết đến vấn đề, đồng thời nói tiếng cảm ơn, "Đa tạ tiền bối."

Bạch Tố Tâm và Hà Nguyên dễ dàng đồng thời đi ra phía trước, liền muốn đi đón trang bị Thanh Linh Quả hộp ngọc.

Với mới nhìn đến cái kia lão già động tác, lập tức hiểu được, nhìn không được lớn tiếng nhắc nhở, "Không được muốn đi qua, nguy hiểm, mau tránh ra." Vừa nói, thi triển Thanh Vân bộ, hướng về sau nhanh chóng thối lui.

"Cái gì?" Bạch Tố Tâm bị kinh ngạc, nàng đối với sơ coi như tín nhiệm, nghe hẳn nhắc nhở, vô ý thức người nhẹ nhàng nhanh chóng thối lui. Hà Nguyên dễ dàng thì là thấy được nàng lui, cũng đi theo hướng lui về phía sau đi.

Chỉ có Chu Trùng nhất đầu cánh tay bị lão già bắt lấy, muốn lui lại, lại kiếm không ra cái kia lão già bàn tay.

"Đáng chết!" Cái kia lão già oán hận chửi một tiếng, đem hộp ngọc hướng về phía mặt đất ném một cái, hộp ngọc rơi ở mặt đất, Thanh Linh Quả vung một chỗ. Đồng thời, ở hẳn tay tâm lý, xuất hiện nhất cái bình nhỏ, duỗi ngón bản ra, đem bình nhỏ đánh ở không trung, theo sát lấy nổ tung, một cỗ hắc sắc Yên Khí tràn ngập ra, nhanh chóng đem Chu Trùng và chính hẳn bao phủ lại.

Cái kia Yên Khí còn đang nhanh chóng tán ra, lão già bất thành linh đưa tay vỗ, một cỗ cuồng phong đem Yên Khí đẩy, hướng về phía Bạch Tố Tâm và Hà Nguyên dễ dàng đuổi theo.

Với sơ cảnh giác sớm, lui cũng sớm, Yên Khí phát ra thì đã sớm trốn xa.

Bạch Tố Tâm vừa được đến sơ nhắc nhở, liền hướng về sau nhanh chóng thối lui, Yên Khí không đuổi theo kịp. Hà Nguyên dễ dàng nhìn thấy Bạch Tố Tâm lui, mới hướng lui về phía sau, liền chậm nửa nhịp. Yên Khí ở lão già cuồng phong thôi động phía dưới, nhanh chóng hướng về phía Hà Nguyên dễ dàng bay tới. Hà Nguyên dễ dàng còn đang hướng về sau nhanh chóng thối lui, né tránh không kịp, vội vàng phía dưới, cũng không nghĩ ra ra tay chống đối.

"Hà Công Tử, coi chừng" Bạch Tố Tâm dừng thân, đưa tay một cuồng đánh ra đi, cuồng phong gào thét, đem đánh úp về phía Hà Nguyên dễ dàng Yên Khí đập tan.

"Đa tạ Bạch cô nương." Hà Nguyên dễ dàng đứng Định Thân chết, một bộ còn có sợ hãi bộ dáng, vội vàng hướng Bạch Tố Tâm đạo tiếng cảm ơn.

Lòng núi rất lớn, Yên Khí rất nhanh liền tán ra, cái kia lão già đứng tại nguyên chỗ, một chút bất động.

Chu Trùng thân thể lại chậm rãi mềm xuống dưới, tựa hồ toàn thân chân khí đều bị chế trụ, mất đi hành động năng lực, chỉ gặp hẳn mặt mũi tràn đầy lửa giận, hữu khí vô lực mắng: "Bi ô! Uống cho người là tiền bối cao nhân, làm dùng Độc khối ám toán, có gì tài ba!"

Tiếp lấy lại đối Bạch Tố Tâm bọn người nhắc nhở, "Khụ khụ! Các người phải cẩn thận, đó là Bách Độc Nhuyễn Công khí, là dùng các loại Độc Trùng trong cơ thể kịch độc luyện ra, hút đi vào người, Thân Thể như nhũn ra, chân khí không sử ra được, hần trên thân nhất định có giải được."

Bạch Tố Tâm trên mặt sắc mặt giận dữ chợt lóe lên, kêu lên: "Tiền bối tại sao phải làm như vậy? Chúng ta cùng người không oán không cừu, lại cứu người, người không được nghĩ báo đáp, cũng là thôi, tại sao còn muốn ám hại chúng ta?"

"Hắc hắc!" Cái kia lão giả cười khan nói: "Lão phu bị nhốt ở cái này cái Địa Phương vài chục năm, một thân tu vi bị làm hao mòn không sai biệt lắm, thực lực đại giảm. Trước hết tìm nhất cái Địa Phương, khôi phục tu vi, Tài Năng (mới có thể) tìm trác chấn tông báo thù. Các người những này tiểu bối, ai biết và trác chấn tông có hay không gút mắc? Nếu như lão phu không giết các người, vạn nhất đem ta sự tình lan truyền ra ngoài, truyền đến trác chấn tông trong lỗ tai, bị hần sớm tìm tới, lão phu há có đường sống?"

Bạch Tố Tâm nhân nại tính tình, khuyên giải nói: "Tiền bối, chúng ta cùng Cửu Linh Giáo Chủ cũng không nhận ra, sao lại đem tiền bối sự tình nói cho hần biết? Huống hồ, chúng ta cùng tiền bối không oán không cừu, làm thế nào có thể hại người?"

Cái kia lão giả trầm mặt nói: "Chỉ có người chết, mới có thể Bảo Thủ bí mật, lão phu sao lại cảm chính mình Tánh Mạng Mạo Hiểm? Vì lẽ đó, các người vẫn là đi chết đi." Tay run một cái, Huyền Băng xích sắt vung ra ra, hướng về phía Bạch Tố Tâm rút đi.

Tàu chương kết thúc

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Tiên Vận Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Giả Chết

Bạch Tố Tâm cả giận nói: "Tiền bối lấy oán trả ơn, chúng ta cũng chỉ tốt xin lỗi." Bấm tay liên đạn, Thần Phong chỉ chỉ phong bắn về phía Huyền Băng xiềng xích.

"Ồ! Là Thần Phong chỉ." Lão giả kia mặt hiện lên kinh ngạc, đón lấy cười nói: "Không tệ, không tệ." Huyền Băng liệng vung lên, vậy đầu xiềng xích như là Cự Xà nghênh đón tiếp lấy.

Thần Phong chỉ chỉ lực xuất tại Huyền Băng liệng bên trên, liên tục tiếng nổ mạnh truyền đến.

Lần này đón đỡ, Thần Phong chỉ tuy bị ngăn trở, Huyền Băng liệng cũng đang trở về.

Lão giả kia tức giận mắng một tiếng, "Đáng chết!" Đây oán hận chi sắc.

Bạch Tố tâm đã phát hiện cái gì, vội vàng kêu lên: "Hắn bị đóng ở cái địa phương này, thực lực đại tổn, thực lực bây giờ, đã cùng chúng ta không sai biệt lắm 20 chương. Hà công tử, cùng một chỗ giải quyết hắn."

"Ha ha!" Hà Nguyên Dịch ngửa mặt lên trời cười to, kêu lên: "Thì ra là thế. Lão quý, tiếp ta vậy đao." Bay lên trời, một cái Phá Sơn Đao gấp trăm mà xuống.

"Nguyên lai là Phá Sơn Đao." Lão giả kia ngẩng đầu nhìn một cái, gần nhận ra Hà Nguyên Dịch đao pháp. Thích thú tức khinh miệt mà nói: "Coi như là dưới thực lực hàng, đối phó các người hai cái tiểu bối, lại có gì khó?"

Tay phải vươn ra, tùy ý hướng không trung đẩy, chỉ nghe thấy 'Xùy' một tiếng vang nhỏ, vậy đao vô hình kinh khí nhắm ngay Hà Nguyên Dịch đẩy ra, lão giả vội hét nói: "Nho nhỏ Phá Sơn Đao, xem ta như thế nào phá nó."

Hà Nguyên Dịch nghe lão giả kia khẩu khí cuồng vọng, tuyệt không đem mình Phá Sơn Đao để vào mắt, không khỏi trong nội tâm không vui, lạnh, cười nói: "Nho nhỏ Phá Sơn Đao? Ta nhìn người như thế phá."

Lập tức lão giả đánh ra chương phong cũng không lạng lẹ ác liệt, theo thế đến xem, tự hồ chỉ là bình thường một chương, liên bí thuật đều không tính là.

Hà Nguyên Dịch ở đâu đem cái này bình thường một chương để vào mắt? Ngược lại lại thêm thêm vài phần kinh lực, vung đao gấp trăm.

Lão giả kia lại tựa hồ như đối với chính mình một chương này tràn đầy tự tin, một chương đẩy ra, không quan tâm hắn. Huyền Băng liệng hất lên, vậy đầu xiềng xích hình như đột nhiên tăng dài vài phần, giống như vậy đầu đại con rết đồng dạng, phóng xuất ra ngũ trọng ảo ảnh. Ảo ảnh như núi, nhất trọng

tiếp nhất trọng hướng Bạch Tổ tâm đánh tới.

Chu Trùng xem khăn trương, vội vàng nhấc nhờ, "Bạch cô nương, coi chừng, đây là Thượng phẩm bí thuật thất trọng con rết cây roi, thực lực của hán hạ thấp, chỉ có thể phát huy ra một nửa uy lực."

"Thượng phẩm bí thuật?" Bạch Tổ tâm chấn động, nàng tu luyện Thần Phong chỉ, chỉ là Trung phẩm bí thuật mà thôi, lúc tu luyện lúc còn thiếu, hơn nữa tu vi chưa đủ, phát huy không xuất ra Thần Phong chỉ toàn bộ uy lực. Về phần Chu Trùng tam trọng Trọng Tiễn, Hà Nguyên Dịch Phá Sơn Dao, thì là Hạ phẩm bí thuật.

Nghe được lão giả kia sử dụng, lại là Thượng phẩm bí thuật, cứ việc bởi vì dưới thực lực hàng, phát huy không xuất ra toàn bộ uy lực, nhưng là khẳng định mạnh hơn chính mình Thần Phong chỉ.

Bạch Tổ tâm rung mình, hơn mười đạo chỉ phong đồng thời đánh ra, nghiêng hướng lão giả kia thất trọng con rết cây roi.

Lão giả kia đánh nhau tầm đó, vẫn không quên hướng Chu Trùng nhìn lên một cái, tán dương nói: "Tiểu tử nhãn lực không tệ, rõ ràng nhận thức của ta con rết cây roi." Xem hán thoải mái thần sắc, hiển nhiên đi có thừa lực.

Hà Nguyên Dịch Phá Sơn Dao gấp trăm mà dưới lập tức chưởng phong đánh úp lại, không tránh không né, đánh thẳng đi qua, muốn đồ đánh nát cái này chưởng phong, chém về phía lão giả đầu lâu.

Nào có thể đoán được, hán trường đao cùng chưởng phong chạm vào nhau, rõ ràng phát ra một tiếng rất nhỏ trầm đục, cái kia chưởng phong hoàn toàn không bị trở ngại đồng dạng, theo hán trường đao trên thân đao vậy xuyên mà qua, theo sát lấy đánh úp về phía trường đao bên trên kèm theo Tiên Thiên Chân Khí.

Phải biết rằng, bí thuật bản thân, chính là tại chưởng phong, quyền phong, trường đao, thiết trên thân kiếm kèm theo Tiên Thiên Chân Khí, gia tăng uy lực.

Hà Nguyên Dịch một đao kia, bàn về bản thân uy lực, kỳ thật cũng không tính quá mạnh mẽ, đã có Tiên Thiên Chân Khí về sau, thông qua đặc thù pháp môn, kèm theo tại trường thành trên đao, đem trường đao có thể phát huy uy lực, đột nhiên tăng lên vài lần, thậm chí gấp mấy chục.

Cái này là bí thuật, dựa vào kèm theo chân khí, tăng lên uy lực, có được biến hoá mục nát vì thần kỳ công hiệu, đem vốn là bình thường công kích phương thức, thể hiện ra không thể tưởng tượng nổi uy lực.

Chu Trùng tam trọng Trọng Tiễn, Bạch Tổ tâm Thần Phong chỉ, chính là như vậy. Nếu như không phải bí thuật, Chu Trùng Huyền Thiết châu lợi dụng Trường Cung bắn đi ra, không chỉ không có sau hai nặng uy lực, Huyền Thiết châu bản thân bắn tại mục tiêu bên trên uy lực cũng muốn hạ thấp. Đồng dạng, Bạch Tổ tâm Thần Phong chỉ, nếu như không phải bí thuật, đánh trúng mục tiêu về sau, tự cũng không bạo tạc.

Lão giả chưởng phong cùng Hà Nguyên Dịch trường đao đụng vào nhau, một cổ cổ quái chưởng phong như là tơ nhện đồng dạng, theo trường đao, một mực hướng kèm theo tại trường đao bên trên Tiên Thiên Chân Khí mà đi.

Hà Nguyên Dịch còn không có kịp phản ứng, cái kia một tia cổ quái chưởng phong cũng đã cùng trường đao phía trên Tiên Thiên Chân Khí tiếp xúc, theo sát lấy không bị trở ngại đồng dạng, chui vào Tiên Thiên Chân Khí, một đạo một đạo, nhất trọng nhất trọng, trong nháy mắt, đã đem hán kèm theo tại trường thành trên đao Tiên Thiên Chân Khí phân giải ra.

"Sao có thể như vậy?" Hà Nguyên Dịch quá sợ hãi, Tiên Thiên Chân Khí bị phân giải, chém ra đi trường đao đã hoàn toàn đã mất đi uy lực.

Lão giả đứng đấy bất động, mặc hán vậy đao trăm tại trên đầu. Một đao kia hết rồi uy lực, trăm tại lão giả trên đầu, lông tóc ít bị tổn thương.

"Ha ha! Cái này là của ta phá pháp kinh, chuyên phá các loại bí thuật, tiểu tử, cũng không tệ lắm phải không?" Lão giả trong tiếng cười lớn, phát tay một chưởng, đem Hà Nguyên Dịch đập bay ra ngoài.

Chu Trùng nghe được phá pháp kinh ba chữ, nhin không được kêu lên: "Phá pháp kinh, đó là kỳ thuật?"

Lão giả cười nói: "Tiểu tử, nào không tệ, liên kỳ thuật cũng biết."

Cái gọi là kỳ thuật, cũng không phải kỹ pháp một loại, đã không thuộc về vũ kỹ, cũng không thuộc về bí thuật, Huyền Thuật. Loại này kỳ thuật, nói đến tính sát thương uy lực, bình thường cũng không cường đại, tuy nhiên cũng có đặc thù tác dụng. Ví dụ như lão giả phá pháp kinh, gần chuyên phá các loại bí thuật, chưởng phong đánh đi ra ngoài vô hình kinh khí, rất nhỏ cực hơi, như là tơ nhện đồng dạng, vô không bắt nhập, khó có thể ngăn cản.

Một khi cùng bí thuật gặp nhau, giống như là đầu bếp róc thịt trâu đồng dạng, cắt nhập vào đi. Trong nháy mắt, liền đem bí thuật bên trên kèm theo chân khí phân giải. Bí thuật toàn bộ nhờ kèm theo chân khí phát huy tác dụng, bị phân giải về sau, tự nhiên uy lực hoàn toàn biến mất.

Hà Nguyên Dịch bị một chưởng đánh bay, đụng phải trên vách núi đá, đem vách núi ném ra một cái hố, theo sát lấy té rớt xuống dưới. Loạn thạch rơi xuống, nện ở trên người của hán.

Hà Nguyên Dịch theo sát lấy bò lên, đã bị thương không nhẹ.

Bạch Tổ tâm liền tiếp đánh ra hơn mười nói Thần Phong chỉ, cùng lão giả thất trọng con rết cây roi chạm vào nhau, liền tiếp tiếng nổ vang truyền đến,

Bạch Tổ tâm bị đánh bay ra ngoài, tại hơn mười thước bên ngoài đứng lại, khỏe miệng có tơ máu chảy xuống, lão già kia cũng bị phản kích chi lực gây thương tích, liền tiếp hướng lui về phía sau mấy bước.

Thất trọng con rết cây roi uy lực mạnh hơn Thần Phong chỉ, nhưng lão già kia thực lực đại tổn, hiện tại còn lại, bất quá là Tiên Thiên nhất trọng thực lực. Thất trọng con rết cây roi uy lực, chỉ có thể phát huy ra một nửa.

Bạch Tổ tâm Thần Phong chỉ còn không có luyện đến cực điểm, phát huy không xuất ra toàn bộ uy lực. Cái này liều mạng, hay vẫn là Bạch Tổ tâm chịu thiệt càng lớn hơn một chút.

Vu Sơ chứng kiến ba người đánh nhau kịch liệt, hình như nhất thời không thể chú ý đến chính mình, nhìn không được muốn đi vòng qua, từ một bên đi mở, chạy ra son động.

Lão già kia ánh mắt thoáng nhìn, đã phát hiện hấn, khinh miệt nói: "Một cái Hậu Thiên nhị trọng tiểu bối, cũng vọng tưởng theo lão phu trước mặt chạy trốn, muốn chết."

Lão già này tu vi tuy nhiên hạ thấp, nhân lực lại vẫn tồn tại, vượt qua xa Bạch Tổ tâm bọn người có thể so sánh. Bởi vậy liếc mắt cũng đã nhìn ra, Vu Sơ thực lực đã đến Hậu Thiên nhị trọng.

"Vu Sơ, cẩn thận." Bạch Tổ tâm lớn tiếng nhắc nhở.

Vu Sơ vừa nghe đến lão già nói chuyện, mà bắt đầu phòng bị. Lão già kia một câu nói xong, đột nhiên đối với Vu Sơ đánh ra một chiêu.

Đây là Phách Không Chiêu, cùng Tiểu Bình chỗ sử dụng Phách Không Chiêu không giống với. Tiểu Bình Phách Không Chiêu, chính là vũ kỹ. Lão già cái này nhớ Phách Không Chiêu, chỉ là đơn thuần đối với Tiên Thiên Chân Khí lợi dụng, không có kèm theo bất luận cái gì uy lực. Nhưng do Tiên Thiên Chân Khí kích phát ra đến, chiêu phong kịch liệt, ngay lập tức liền đến. Bức Vu Sơ không thể không ra tay ngăn cản.

Hắn thấy lão già một chiêu này lợi hại, xoay người lại, hít sâu một hơi, triệu tập toàn thân Hậu Thiên chân khí, vận khởi Toái Ngọc quyền, cường tiếp một chiêu này.

"Sóng!" Một tiếng vang thật lớn truyền đến, chỉ cảm thấy một cổ vô hình đại lực, như là máy ủi đất đồng dạng đụng tại trên người mình, Vu Sơ thân bất do kỷ đã bay đi ra ngoài.

"Cho ngươi thêm một điểm lợi hại ném thử." Lão già kia không đợi hắn thân hình rơi xuống đất, cong ngón búng ra, một miếng màu đen viên đạn hướng Vu Sơ bắn tới.

"Dừng tay!" Bạch Tổ tâm kêu quát một tiếng, Thần Phong chỉ đánh ra, nghiêng hướng màu đen viên đạn, muốn đem màu đen viên đạn đánh rơi.

"Muốn cứu người, trước qua ta cửa ải này a." Lão già kia ha ha cười cười, theo sát lấy lại là một chiêu đẩy ra, 'Xùy' một tiếng vang nhỏ, một cổ vô hình chiêu kinh như là tơ nhện đánh ra. Hướng Bạch Tổ tâm Thần Phong chỉ đánh tới.

"Phá pháp kinh!" Bạch Tổ tâm hoa dung thất sắc.

Phá pháp kinh gặp được Thần Phong chỉ, lập tức đem Thần Phong chỉ uy lực phân giải ra, uy lực hoàn toàn biến mất, màu đen viên đạn thế đi không ngừng, tiếp tục hướng Vu Sơ đánh tới.

Vu Sơ thân thể, trùng điệp rơi trên mặt đất. Cái kia miếng màu đen viên đạn sau phát đều tới, đồng thời đến hấn không trung phía trên, lập tức bạo liệt ra đến.

Cái kia màu đen viên đạn nguyên là một miếng độc yao, bạo liệt ra đến từ về sau, lập tức hóa thành độc phấn, rơi tại Vu Sơ trên người.

Chu Trùng thở dài một tiếng, kêu lên: "Là bách độc phấn, có thể thông qua người làn da, tiến vào thân thể, đốt cháy ngũ tạng lục phủ, Vu Sơ đã xong."

Vu Sơ rơi trên mặt đất, nhìn không được nhỏ ra một giọt máu tươi.

Lão già kia thực lực mạnh hơn hấn nhiều lắm, chỉ là tiện tay một chiêu, cũng đã đem hấn đá thương. Nếu như lão già sử dụng, là thất trọng con rết cây roi như vậy bí thuật, trước hết phía dưới, gần tính toán đánh không chết hấn, cũng phải đem hấn đánh thành nặng thương, mất đi hành động năng lực.

Theo sát lấy, Vu Sơ chỉ cảm thấy trên người nóng lên, có đồ vật gì đó thông qua da của mình, tiến vào trong thân thể, tốc hành ngũ tạng lục phủ. Trong khoảng khắc, ngũ tạng lục phủ đều đốt.

Nghe được Chu Trùng, trong nội tâm nhưng lại khẽ động, "Là kịch độc?"

Hắn không sợ nhất, chính là kịch độc, đã có Ngọc Thanh Thượng Huyền Kinh, lường trước bất kể là cái gì kịch độc, đều có thể thoải mái khu trừ.

Lập tức nhắm mắt lại, đem Ngọc Thanh Thượng Huyền Kinh năm chữ theo ý thức chính giữa triệu tập đi ra, hóa thành Thái Cực Đồ, bắt đầu cạo rửa thân thể của mình.

Phương pháp kia quả có hiệu quả, một lát tầm đó, ngũ tạng lục phủ chính giữa cái loại này thiêu đốt cảm giác liền đã giảm bớt rất nhiều.

Vu Sơ trong nội tâm buồn lòng, e sợ cho bị lão giả kia nhìn ra, làm bộ bị kịch độc gây thương tích, rên rỉ Âm lấy cuốn thân thể, đợi đến lúc nghiêng người vào trong lúc, đột nhiên một cái thân thể, như vậy bất động.

Yên lặng vận dụng Thái Cực Đồ, đem tiến vào thân thể kịch độc theo trong lỗ chân lông khu trừ đi ra ngoài, nằm trên mặt đất giả chết, "Bọn hắc đã cho ta chết, tặc cũng không chú ý ta. Chờ bọn hắc lưỡng bại câu thương, hoặc là trong đó một phương thủ thắng, sau khi rời khỏi, ta sẽ rời đi."

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Tiên Vận Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.